

ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวประภาภรณ์ แสนภักดี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

ตุลาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๓๓๔.๗๔๔
ป๓๔๔๓
ร.๓

ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

20 ม.ค. 2548

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวประภาพรณี แสนภักดี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
ตุลาคม 2547

h 257 251 ร.๓

ประภาภรณ์ แสนักดี. (2547). ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 4 ประการคือ 1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2. เพื่อศึกษาความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ 4. เพื่อศึกษาปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ณ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 120 กิจการ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด สถิติและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบไคส์แควร์ และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจประเภทกิจการค้า(ค้าปลีก - ค้าส่ง) ดำเนินงานในรูปแบบห้างหุ้นส่วนจำกัด มีจำนวนผู้ถือหุ้นน้อยกว่า 6 คน มีเงินทุนจดทะเบียน 800,001 – 1,500,000 บาท มีระยะเวลาการดำเนินงานน้อยกว่า 4 ปี มีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 11 คน มีรายได้ต่อเดือน 45,001 – 100,000 บาท มีรายจ่ายต่อเดือนมากกว่า 350,000 บาท มีแหล่งเงินทุน(อันดับที่1) มาจากเงินลงทุนจากผู้ถือหุ้น มีแหล่งเงินทุน(อันดับที่ 2) มาจากเงินกู้จากสถาบันการเงิน มีแหล่งเงินทุน(อันดับที่ 3) มาจากเงินกู้นอกระบบ และส่วนใหญ่ยังคงมีหนี้สินค้างชำระ

2. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินกู้ จำนวน 100,001 – 500,000 บาท จากธนาคารพาณิชย์ โดยมีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน และมีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินค้าน้อยกว่า 6 ปี

3. ประเภทกิจการ รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 0.10

เงินทุนจดทะเบียน และรายจ่ายต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ ในทิศทางบวก ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ

ระยะเวลาการดำเนินงาน และรายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ ในทิศทางลบ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีประสิทธิภาพของการพยากรณ์ปริมาณสินเชื่อ 54.70%

ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กิจการผลิต เงินทุนจดทะเบียน และรายจ่ายต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ ในทิศทางบวก ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ ในทิศทางลบ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีประสิทธิภาพของการพยากรณ์ระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ 29.60%

4. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาในการขอสินเชื่อด้านแหล่งเงินให้กู้ ด้านการชำระคืน และด้านการดำเนินการอยู่ในระดับมาก และมีปัญหาในการขอสินเชื่อด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืมอยู่ในระดับปานกลาง

DEMAND FOR CREDIT OF SMALL AND MEDIUM ENTERPRISES
A CASE STUDY IN MUANG DISTRICT, SURATTHANI PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
MISS PRAPAPORN SANPAKDEE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Economics degree
At Srinakharinwirot University
October 2004

Prapaporn Sanpakdee. (2004). *Demand for Credit of Small and Medium Enterprises A Case Study in Muang District, Suratthani Province*. Master project : M.Econ. (Managerial Economics). Bangkok : Graduate school, Srinakharinwirot University.
Advisor : Assoc. Prof. Dr.Pisamai Jarujittipant.

This research aimed to study about the nature of the small and medium enterprises (SMEs), the SMEs demand for credit, the factors relating to SMEs demand for credit ; types of credit, quantities of credit, sources of credit, and the period of time payment and the credit problems faced by SMEs.

The samples of this research consisted of 120 SMEs in Muang district, Suratthani province. The questionnaires with closed – opened questions were used for data collecting. The data were analyzed by Percentage, Mean, Standard deviation, Chi – square test, and Multiple regression analysis.

The results revealed that

1. The most SMEs were commercial enterprises(retail and wholesale), operating in the types of limited partnership with less than six shareholders, 800,001 – 1,500,000 Bahts for capital fund, time operating less than four years, having less than 11 employees, earned income about 45,001 – 100,000 Bahts per month and operating expenses more than 350,000 Bahts per month. The sources of fund were from shareholders, from financial institutions and from non-systematic respectively. Most of SMEs still had the nonpayable debt.

2. Most of them had required loanable credit, with 100,001 - 500,000 Bahts from the commercial banks. The borrowing were using for revolving capitals and preferring to pay less than six years.

3. the types of enterprise, income per month, operating expenses per month and nonpayable debts related to the SMEs demand for credit in type of credit at the 0.05 and 0.10 significance level.

The beginning capital and the operating expenses per month were positively related to the SMEs demand for credit in quantities of credit at the 0.05 significance level. time of operating and income per month were negatively related to the SMEs demand for credit in

quantities of credit at the 0.05 significance level with the efficiency of the quantities of credit prediction about 54.70%.

The types of enterprise related to the SMEs demand for credit in the sources of credit at the 0.05 significance level.

The production enterprises, the beginning capital and the operating expenses per month were positively related to the SMEs demand for credit in the duration of payment at the 0.05 significance level. The income per month were negatively related to the SMEs demand for credit in the duration of payment at the 0.05 significance level with the efficiency of the duration of payment prediction about 29.60%.

4. SMEs had faced the problem concerning the sources of credit, credit payment and operating in the high level. They had faced the borrowing condition in the medium level.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

....

(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

....

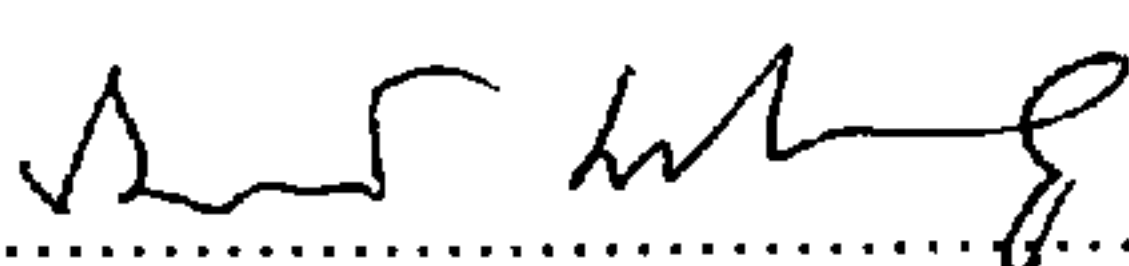
(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

คณะกรรมการสอบ

....

(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

ประธาน

....

(อาจารย์ประภาพร เพ็ญพสุกุล)

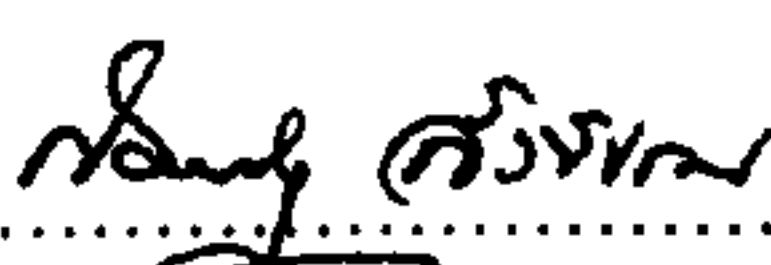
กรรมการสอบสารนิพนธ์

....

(อาจารย์ ดร.รัชพันธุ์ เชายจิตร)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

วันที่ 8 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ โดยได้รับความแนะนำและคำปรึกษาเป็นอย่างดีจาก
รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี
อาจารย์ประพาฬ เพ็องฟูสกุล อาจารย์ ดร.รัชพันธุ์ เขยจิตร คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ รวมทั้ง
คณาจารย์ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่านที่ได้ประสาทความรู้ต่างๆ ให้
ตลอดเวลาที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ณ มหาวิทยาลัยแห่งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.อรรงค์ อุดมไพจิตรกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ณัฐกา ตันสกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยะดา สมบัติวัฒนา ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจคุณภาพของเครื่องมือและให้คำแนะนำในการทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ประกอบกรวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดสุราษฎร์ธานีทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณ ป้าดี แม้ว
พี่ปาน แกวด น้าวิท น้าตัง พี่อ้อย พี่โชน กรีน พี่โดม และขอขอบคุณเพื่อนๆ และพี่ๆ ทุกคนที่เป็นกำลัง
ใจและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ คุณประโยชน์ที่พึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแด่คุณบิดา มารดา ผู้ให้
ทุกสิ่งทุกอย่างแก่ผู้วิจัย และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสาทความรู้ต่างๆ ให้กับผู้วิจัย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๕

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จาก
ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	10
สมมติฐานของการวิจัย.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
ภาวะเศรษฐกิจและการเงินจังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	13
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	19
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.....	19
เครดิต.....	23
ตลาดเครดิต.....	31
ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้.....	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	39
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	44
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	112
ความมุ่งหมาย ความสำคัญ สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	112
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	116
การอภิปรายผล.....	124
ข้อเสนอแนะ.....	139
บรรณานุกรม.....	141
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก.....	146
ภาคผนวก ข.....	148
ภาคผนวก ค.....	150
ภาคผนวก ง.....	152
ภาคผนวก จ.....	154
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	159

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 บทบาทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ.....	3
2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละตำบล.....	7
3 เกณฑ์กำหนดวิสาหกิจขนาดย่อม.....	20
4 เกณฑ์กำหนดวิสาหกิจขนาดกลาง.....	20
5 ความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์ของเครดิตใหม่กับตัวแปรที่สำคัญๆ.....	33
6 ความสัมพันธ์ระหว่างอุปทานของเครดิตใหม่กับตัวแปรที่สำคัญๆ.....	35
7 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละตำบล.....	45
8 ตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression Model).....	55
9 คะแนนประเมินตัวแปรประเภทกิจการ.....	56
10 คะแนนประเมินตัวแปรลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ.....	57
11 คะแนนประเมินตัวแปรหนี้สินค้างชำระ.....	57
12 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.....	60
13 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.....	66
14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทกิจการกับความต้องการสินเชื่อของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ.....	74
15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการกับความต้องการสินเชื่อ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ.....	76
16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินทุนจดทะเบียนกับความต้องการสินเชื่อของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ.....	77
17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการดำเนินงานกับความต้องการสินเชื่อของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ.....	79
18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความต้องการสินเชื่อของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ.....	81

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่ายต่อเดือนกับความต้องการสินเชื่อของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ.....	83
20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินค้างชำระกับความต้องการสินเชื่อของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ.....	85
21 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการสินเชื่อของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ.....	86
22 แสดงตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Backward Multiple Regression Analysis).....	87
23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทกิจการกับความต้องการสินเชื่อของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ.....	90
24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการกับความต้องการสินเชื่อ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ.....	92
25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินทุนจดทะเบียนกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ.....	94
26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการดำเนินงานกับความต้องการสินเชื่อของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ.....	96
27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความต้องการสินเชื่อของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ.....	98
28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่ายต่อเดือนกับความต้องการสินเชื่อของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ.....	100

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินค้างชำระกับความต้องการสินเชื่อของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ.....	102
30 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการสินเชื่อของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ.....	103
31 แสดงตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ (Backward Multiple Regression Analysis).....	104
32 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.....	107
33 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านแหล่งเงินให้กู้.....	108
34 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืม.....	109
35 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการชำระคืน.....	110
36 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการดำเนินการ.....	111

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ.....	10
2 คุณภาพของตลาดเครดิต.....	36
3 ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้.....	37
4 สภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.....	116
5 ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.....	119

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การลงทุนในธุรกิจนับเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในระบบเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน เพราะการลงทุนในธุรกิจก่อให้เกิดสินค้าอุปโภคบริโภครวมทั้งการบริการเพื่อสนองความต้องการของประชาชนในประเทศ หากไม่มีการลงทุนหรือการลงทุนในธุรกิจไม่เพียงพอ ประชาชนและประเทศก็จะประสบปัญหาขาดแคลนสินค้าอุปโภคบริโภคและบริการต่างๆ

ในระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมหรือทุนนิยม ภาคเอกชนจะเป็นผู้ที่มีบทบาทสูงทั้งในฐานะของผู้บริโภค และผู้ประกอบการผลิต การจำหน่าย การให้บริการ โดยภาคเอกชนจะเป็นผู้ลงทุนประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมโดยหวังกำไรเป็นสิ่งตอบแทน รัฐบาลจะลงทุนในสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่างๆ ทางเศรษฐกิจ เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น หรืออาจลงทุนร่วมกับเอกชน การลงทุนดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นการลงทุนของภาครัฐหรือเอกชน ไม่ว่าจะประกอบธุรกิจในภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม หรือพาณิชยกรรม จะก่อให้เกิดการจ้างงาน ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ในฐานะผู้บริโภคเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้นก็จะใช้จ่ายซื้อสินค้าทั้งที่จำเป็นในการดำรงชีพ เช่น สินค้าอุปโภคบริโภค และไม่จำเป็นในการดำรงชีพแต่เป็นเครื่องฟักผ่อนหย่อนใจ เช่น โทรทัศน์ วีดีโอ เป็นต้น เมื่อมีผู้ต้องการซื้อสินค้าหรือบริการใดๆ เอกชนซึ่งเป็นนักธุรกิจที่มองหาโอกาสหรือช่องทางในการลงทุนอยู่แล้ว ก็จะผลิตสินค้าหรือบริการนั้นๆ ออกมาตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคเพื่อหวังผลกำไร ด้วยกลไกทางเศรษฐกิจเช่นนี้เจ้าของทุนก็จะได้รับผลตอบแทนในรูปกำไร เงินปันผล และดอกเบี้ย ผู้จัดการวัตถุดิบก็จะมีรายได้จากการขาย ลูกจ้างและคนงานก็จะมีรายได้จากเงินเดือนและค่าจ้างในการผลิตหรือบริการ ประเทศก็จะมีผลิตผลและบริการเพิ่มขึ้นทำให้ฐานะทางการเงินการคลังของประเทศดีขึ้นด้วย (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2534 : 18)

ในระบบเศรษฐกิจที่ก้าวหน้านั้น ผลจากการลงทุนดังกล่าวข้างต้นมาจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากกว่าที่จะมาจากวิสาหกิจขนาดใหญ่ และยังพบว่านวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยีตลอดจนการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในอนาคตของประเทศเป็นผลมาจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านการตลาดและเทคโนโลยีสูง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะสามารถแสวงหาโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ ได้ดีกว่า ดังนั้นประเทศพัฒนาแล้วส่วนใหญ่จะถือว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นเครื่องจักรสำคัญในการพัฒนาประเทศของตน เช่น ในสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีบทบาทในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการใหม่ๆ เป็น

แหล่งที่ก่อให้เกิดการริเริ่มกิจการ และเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันการผูกขาด ส่วนในประเทศแถบยุโรปตะวันตกวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีบทบาทในฐานะเป็นแหล่งผลิตสินค้าและบริการตอบสนองเฉพาะกลุ่มที่เน้นรูปแบบสินค้าแฟชั่นและสินค้ามูลค่าสูง ในขณะที่ญี่ปุ่นจะเน้นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นอุตสาหกรรมสนับสนุน ซึ่งเชื่อมโยงกับกิจการขนาดใหญ่เพื่อให้วงจรการผลิต การค้า และบริการ เกิดความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ (สมชัย ตันติชนวัฒน์. 2543 : 31)

สำหรับประเทศไทย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศมาก ดังจะเห็นได้จากในปี 2543 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ(Gross Domestic Product : GDP) มีมูลค่าประมาณ 4.9 ล้านล้านบาท จากการประมาณโดยสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถก่อให้เกิดมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเป็นมูลค่า 2.1 ล้านล้านบาท หรือร้อยละ 42 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ และแนวโน้มของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจากปี 2537 ถึงปี 2545 อยู่ในลักษณะที่เพิ่มสูงขึ้นในช่วงปีแรกๆ และลดลงในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ และนับจากปี 2542 เป็นต้นมามูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเริ่มมีการฟื้นตัวขึ้นเรื่อยๆ และมีแนวโน้มที่ดีขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปในทุกลักษณะวิสาหกิจ ดังรายละเอียดตามตาราง 1

ตาราง 1 มูลค่าของผลผลิตจากการประกอบกิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแยกตามสาขาเศรษฐกิจและมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวล

รวมภายในประเทศ(Gross Domestic Product : GDP)

	หน่วย : ล้านบาท									
	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	
การผลิต	369,445	429,119	463,454	472,035	471,263	498,775	542,345	493,809	537,072	
การค้า	395,712	440,313	471,351	480,693	460,284	466,111	490,903	659,737	665,448	
บริการ	867,478	982,741	1,085,465	1,042,947	977,207	996,215	1,028,927	688,368	724,934	
รวม SMEs	1,632,635	1,852,173	2,020,270	1,995,676	1,908,753	1,961,101	2,062,176	2,016,754	2,112,934	
GDP	3,629,341	4,186,212	4,611,041	4,732,610	4,626,447	4,632,132	4,904,725	5,123,418	5,430,455	

ที่มา : คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2545 : 13.

การลงทุนในธุรกิจ หรือการขยายการลงทุนในธุรกิจจำเป็นต้องอาศัยเงินทุน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในบรรดาปัจจัยต่างๆ ที่ใช้ในกระบวนการผลิต โดยต้องอาศัยทั้งเงินทุนในระยะยาว เพื่อนำมาซื้อที่ดิน เครื่องจักร เครื่องมือ และเงินทุนระยะสั้น ในรูปของเงินทุนหมุนเวียน ซึ่งนำมาใช้ในขั้นตอนการผลิตในการซื้อวัตถุดิบมาผลิตสินค้า และส่งไปจำหน่ายต่อไป ซึ่งเงินทุนดังกล่าวนี้ได้มาจากสินเชื่อหรือเครดิตจากสถาบันการเงินต่างๆ เนื่องจากสินเชื่อหรือเครดิตช่วยให้มีการโอนเงินจากผู้ไม่ประสงค์จะลงทุน หรือไม่มีความสามารถในการลงทุนให้เกิดผลอย่างเต็มที่ ไปยังบุคคลที่ปรารถนา และมีความสามารถในการลงทุน ทำให้เป็นการช่วยส่งเสริมให้มีการลงทุนมากขึ้น ภาวะการผลิตและการค้าโดยทั่วไปก็จะเจริญรุ่งเรือง อันเนื่องมาจากสินเชื่อหรือเครดิตช่วยเพิ่มผลผลิตให้แก่เศรษฐกิจ

จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางธุรกิจของภาคใต้ตอนบน โดยในปี 2546 มีกิจการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุน จำนวน 8 ราย ลดลงจากปีก่อน 2 ราย เงินลงทุนรวม 1,194.1 ล้านบาท ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 67.2 ขณะที่การจ้างงานมีจำนวน 1,808 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 41.1 กิจการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนในปีนี้เป็นกิจการประเภทการทำสวนปาล์ม และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม การผลิตและค้าเฟอร์นิเจอร์ การต่อเรือ และเดินเรือ(กิจการเรือเฟอร์รี่ ขนาด 320 ที่นั่ง ร่วมทุนกับชาวอินโดนีเซีย) และห้องเย็นและการถนอมสัตว์น้ำ เป็นต้น ทางด้านการจดทะเบียนธุรกิจนิติบุคคลในปีนี้มีจำนวน 852 ราย ทุนจดทะเบียน 1,786.8 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 38.1 และ 27.0 ตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นกิจการประเภทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ทางด้านการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นระยะเดียวกันนี้มีจำนวน 22,846.3 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ณ สิ้นระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 20.7 สูงกว่าอัตราเพิ่มร้อยละ 13.0 ในปี 2545 มาก

จากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีแนวโน้มของผู้ประกอบการในการเข้ามาประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดก็มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกัน จากข้อมูลต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยประสงค์ที่จะศึกษาถึงสภาพความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนศึกษาถึงปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการด้านสินเชื่อของสถาบันการเงินและรัฐบาลให้สอดคล้องกับความต้องการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตอำเภอเมือง

จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. เพื่อศึกษาความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตอำเภอเมือง

จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4. เพื่อศึกษาถึงปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการเงินและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โดยสถาบันการเงินสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาใช้เป็นข้อมูลในการบริหารจัดการด้านสินเชื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาด้านเงินทุนให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ณ สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจะต้องเป็นกิจการที่มีความต้องการสินเชื่อและเคยขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดโดย Lindeman, R.H., Meranda, P.F. and Gold, R.Z. (1980) ให้กฎแห่งความชัดเจน(rule of thumb) เกี่ยวกับขนาดกลุ่มตัวอย่างไว้คร่าวๆ ว่า กรณีที่นักวิจัยต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ นักวิจัยควรใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 100 คนเป็นอย่างต่ำ ส่วน Stevens, J. (1986) ให้กฎไว้ว่ากรณีการวิจัยที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ควรใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 100 คน และต้องมีขนาดกลุ่มตัวอย่าง 15 คน ต่อตัวแปรทำนาย 1 ตัว

สำหรับงานวิจัยนี้มีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบไคเวิร์สแควร์(Chi – Square Test) และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ(Multiple Regression Analysis)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 ตัวอย่าง

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 120 กิจการนี้ ได้มาจากวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งประชากรออกเป็น 9 ตำบล จากนั้นจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยแยกตามสัดส่วน(Quota Sampling) แต่ละตำบล(ดังตาราง 2) และเลือกกลุ่มตัวอย่างแต่ละตำบลโดยวิธีสุ่มแบบบังเอิญ(Accidental Sampling)

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละตำบล

หน่วย : กิจการ

ที่	ตำบล	จำนวน	จำนวนตัวอย่าง
1.	ตำบลตลาด	591	45
2.	ตำบลมะขามเตี้ย	535	40
3.	ตำบลวัดประดู่	94	7
4.	ตำบลขุนทะเล	30	2
5.	ตำบลบางไผ่ไม้	4	1
6.	ตำบลคลองน้อย	1	1
7.	ตำบลบางไทร	3	1
8.	ตำบลบางกุ้ง	312	22
9.	ตำบลคลองขนาก	2	1
รวม		1,572	120

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. 2547 : ออนไลน์.

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ(Independent Variables) ประกอบด้วย

- 1.1 ประเภทกิจการ
- 1.2 ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ
- 1.3 เงินทุนจดทะเบียน
- 1.4 ระยะเวลาการดำเนินงาน
- 1.5 รายได้ต่อเดือน
- 1.6 รายจ่ายต่อเดือน
- 1.7 หนี้สินค้างชำระ

2. ตัวแปรตาม(Dependent Variables) ประกอบด้วย

- 2.1 ประเภทสินเชื่อ
- 2.2 ปริมาณสินเชื่อ
- 2.3 แหล่งสินเชื่อ
- 2.4 ระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง การประกอบกิจการเพื่อหารายได้ครอบคลุมกิจการ 3 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ กิจการผลิต กิจการค้า และกิจการการบริการ โดยกิจการนั้นมีจำนวนการจ้างงานไม่เกิน 200 คน หรือมีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 200 ล้านบาท (คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2545 : 1)

2. สภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายความว่ารวมถึงประเภทกิจการ(กิจการการค้า กิจการผลิต และกิจการการบริการ) ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ จำนวนผู้ถือหุ้น เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน จำนวนพนักงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน แหล่งที่มาของเงินทุน และหนี้สินค้างชำระ

3. ความต้องการสินเชื่อ หมายถึง ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ ประเภทสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ

4. ประเภทกิจการ หมายความว่ารวมถึงกิจการค้า(ค้าปลีก - ค้าส่ง) กิจการผลิต และกิจการการบริการ
5. ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ หมายถึง รูปแบบการดำเนินกิจการซึ่งประกอบด้วย ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญ และบริษัทจำกัด
6. เงินทุนจดทะเบียน หมายถึง มูลค่าเงินทุนจดทะเบียนในปัจจุบัน ที่จดทะเบียน ณ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด จังหวัดสุราษฎร์ธานี
7. ระยะเวลาการดำเนินงาน หมายถึง ระยะเวลาประกอบกิจการนับตั้งแต่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลจนถึงปัจจุบัน
8. รายได้ต่อเดือน หมายถึง รายได้ที่ได้รับจากการดำเนินงานในแต่ละเดือน
9. รายจ่ายต่อเดือน หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินงานในแต่ละเดือน
10. หนี้สินค้างชำระ หมายถึง หนี้สินของกิจการที่ยังมิได้ชำระคืน
11. ประเภทสินเชื่อ หมายถึง ประเภทของสินเชื่อที่ผู้ขอสินเชื่อต้องการในรูปของเงินกู้(Loans) เงินเบิกเกินบัญชี(Overdrafts : O/D) และตั๋วสัญญาใช้เงิน(Promissory notes : P/N)
12. แหล่งสินเชื่อ หมายถึง สถาบันการเงินที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความต้องการขอสินเชื่อ
13. ปริมาณสินเชื่อ หมายถึง จำนวนสินเชื่อที่ผู้ขอสินเชื่อต้องการจากสถาบันการเงิน
14. ระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้ขอสินเชื่อต้องการในการผ่อนชำระสินเชื่อ
15. ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลหรือตัวแทนที่เกี่ยวข้อง หรือมีอำนาจในการตัดสินใจขอสินเชื่อสำหรับกิจการ

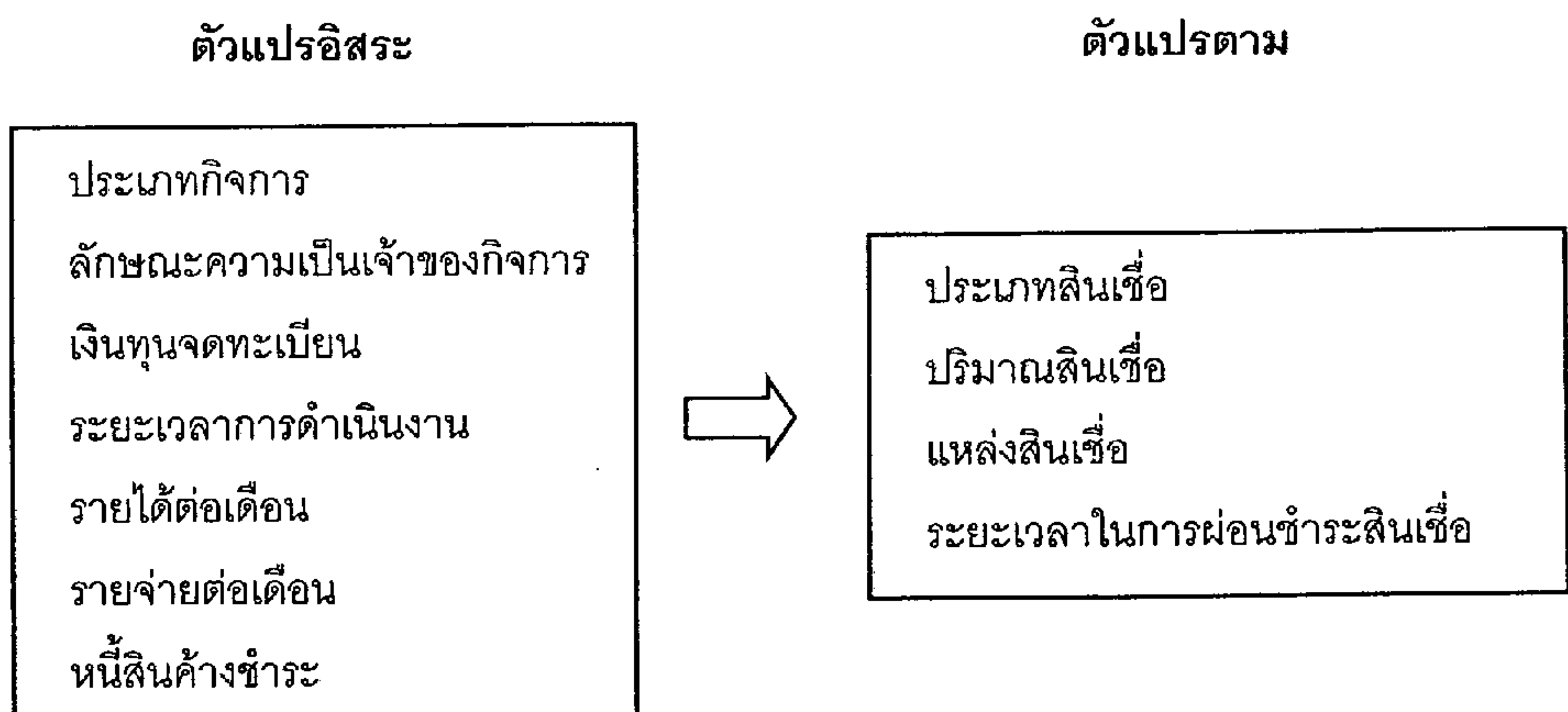
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาภายใต้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับ ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งในส่วนแรกเป็นการศึกษาสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ส่วนที่สองเป็นการศึกษาความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ส่วนที่สามเป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ดังแผนภาพประกอบ 1)

ในส่วนที่สี่เป็นการศึกษาถึงปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านแหล่งเงินให้กู้ ด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืม ด้านการชำระคืน และด้านการดำเนินการ ซึ่งแสดงเป็นภาพประกอบได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อ ด้านประเภทสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2. ประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความต้องการสินเชื่อด้านปริมาณสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3. ประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อ ด้านแหล่งสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

4. ประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความต้องการสินเชื่อด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษา ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนถึงงานวิจัยต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวิจัย โดยสรุปรวมเป็นประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ภาวะเศรษฐกิจและการเงินจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
 - 2.1.1 ความหมาย
 - 2.1.2 เกณฑ์การกำหนดวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
 - 2.1.3 บทบาทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
 - 2.2 เครดิต
 - 2.2.1 ความหมายของเครดิต
 - 2.2.2 ประเภทของเครดิต
 - 2.2.3 หลักการให้เครดิต
 - 2.2.4 ผลดีและผลเสียของการใช้เครดิต
 - 2.3 ตลาดเครดิต
 - 2.4 ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้(Loanable Fund Theory)
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ภาพเศรษฐกิจและการเงินจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.1 ภาพรวม

เศรษฐกิจจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2546 ขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปีก่อน โดยมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ (ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2547 : ออนไลน์) ดังนี้

1. รายได้เกษตรกรที่เพิ่มขึ้นจากการที่ราคาผลผลิตพืชผลขยายตัวดีโดยเฉพาะราคายางพารา
2. การค้าระหว่างประเทศที่ขยายตัวดีมาจากการที่มีการส่งออกยางพาราเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและมูลค่า
3. การอุปโภคบริโภคขยายตัวสูงต่อเนื่องมาตั้งแต่ปีก่อน
4. การลงทุนขยายตัวโดยเฉพาะด้านการก่อสร้างซึ่งได้รับผลดีจากการที่ประชาชนมีรายได้มากขึ้นและมาตรการภาครัฐ ซึ่งเป็นปัจจัยส่งผลให้มีการจดทะเบียนธุรกิจใหม่ในภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องตลอดจนขยายการจ้างแรงงาน

1.2 ภาคการเกษตร

ยางพารา ปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นจากการที่ราคายางพาราสูงขึ้นมากมาตั้งแต่ปลายปีก่อน ใจให้เกษตรกรมีการใส่ปุ๋ยบำรุงและดูแลต้นยางเป็นอย่างดี ประกอบกับในปีนี้มีปริมาณและการกระจายของน้ำฝนดี(แม้จะมีฝนตกหนักและเกิดน้ำท่วมขังในบางพื้นที่ปลูกบ้างก็ตาม) ทั้งนี้ ราคายางแผ่นดิบคุณภาพ 3 ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีเฉลี่ยกิโลกรัมละ 38.31 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนถึงร้อยละ 40.5 เป็นผลจากการที่มีฝนตกกระจาย ทำให้ผู้ส่งออกเร่งซื้อเป็นระยะๆ เพื่อให้ทันส่งมอบตามสัญญา นอกจากนั้นตลาดยางพารายังได้รับผลดีจากการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมยางล้อรถยนต์ ตามการขยายตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์โลก โดยเฉพาะในประเทศจีนซึ่งในปีนี้มีความต้องการบริโภคยางเพิ่มขึ้นมาก และขยายโควตาการนำเข้ายางพารา อีก 2 แสนเมตริกตัน เป็นทั้งปี 1.05 ล้านเมตริกตัน จากที่อนุมัติไว้ 8.5 แสนเมตริกตัน เมื่อต้นปี เพื่อป้อนให้กับอุตสาหกรรมยานยนต์

นอกเหนือจากปัจจัยดังกล่าวแล้ว ตลาดยางพารายังได้รับผลดีจากการที่ในเดือนตุลาคม 2546 มีการลงนามจัดตั้งบริษัทร่วมทุนยางพาราระหว่างประเทศ จำกัด ตามข้อตกลงที่มีร่วมกันเมื่อ 2 ปีก่อน นับเป็นปัจจัยที่มีผลทางด้านจิตวิทยาต่อราคายางพารา

ปาล์มน้ำมัน สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรรายงานว่า ในแหล่งปลูกที่สำคัญ คือ จังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี ชุมพร สตูล และตรัง ปริมาณน้ำฝนสะสมทั้งปีตั้งแต่ปี 2545 เป็นต้นมา(ปี 2545 เท่ากับ 1,524 มิลลิเมตร ปี 2546 เท่ากับ 1,515 มิลลิเมตร) สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณน้ำฝนสะสมทั้งปีเฉลี่ย 10 ปีย้อนหลัง(1,320 มิลลิเมตร) ส่งผลให้ผลผลิตปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้นตามปัจจัยตามสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย(น้ำมันปาล์มดิบที่ผลิตได้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2546 จำนวน 320,677

เมตริกตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 43.4 โดยจำนวนน้ำมันปาล์มดิบที่ผลิตได้คิดเป็นประมาณ ร้อยละ 38.0 ของที่ผลิตได้ในภาคใต้ปีนี้) ขณะที่สถานการณ์ด้านราคาปาล์มน้ำมันนั้น ผลปาล์มร่วงคละเฉลี่ย กิโลกรัมละ 3.18 บาทเพิ่มขึ้นจากปีก่อนเล็กน้อยเพียงร้อยละ 4.3 เนื่องจากผลผลิตในประเทศมาเลเซีย และอินโดนีเซียมีมาก และพยายามผลักดันออกไปจำหน่ายในตลาดโลก แต่ผู้บริโภครายใหญ่ คือ อินเดีย และจีนมีการนำเข้าลดลง เนื่องจากปริมาณน้ำมันพืชในประเทศมีเพียงพอ

ประมง สัตว์น้ำนำขึ้นที่ทำเทียบเรือขององค์การสะพานปลาจังหวัดสุราษฎร์ธานีปีนี้มีจำนวน 4,750 เมตริกตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนสูงถึงร้อยละ 75.5 ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณปลาเปิด ซึ่งในปีนี้มี การนำขึ้นทำเทียบเรือมากถึง 3,982 เมตริกตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 83.8 ของสัตว์น้ำนำขึ้นทั้งสิ้น และเพิ่มขึ้นจากปีก่อนสูงถึงร้อยละ 86.9 ขณะที่มูลค่าสัตว์น้ำนำขึ้นมีมูลค่ารวม 36.7 ล้านบาท เพิ่มขึ้น จากปีก่อนร้อยละ 143.0 ในจำนวนนี้เป็นมูลค่าปลาเปิด 14.8 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนกว่า 4 เท่า ทั้งนี้สัตว์น้ำที่มีใช้ปลาเปิดที่นำขึ้นส่วนใหญ่ยังคงเป็นปลาเคย ปลาหมึก และกุ้งเป็นสำคัญ ส่วนมูลค่า สัตว์น้ำที่เพิ่มขึ้นนั้น เป็นผลมาจากการที่ต้นทุนการจับสัตว์น้ำสูงขึ้นตามราคาน้ำมันเชื้อเพลิง

กุ้งกุลาดำ จากการที่ผลผลิตกุ้งโลกเพิ่มขึ้น ผู้ประกอบการมีการนำเข้ากุ้งจากต่างประเทศมา แปรรูปส่งออก และตลาดประสบปัญหาจากการที่มีการนำมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีโดย เฉพาะด้านสุขภาพอนามัย และการถูกกล่าวหาว่ามีการทุ่มตลาดกุ้งในสหรัฐอเมริกา ขณะเดียวกันการ เลี้ยงในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีก็ประสบปัญหาการระบาดของโรคเป็นบางช่วงและบางพื้นที่ ทำให้ใน ปีนี้ราคากุ้งกุลาดำตกต่ำมาตั้งแต่ต้นปี เกษตรกรจึงมีการนำเข้ากุ้งขาวมาเลี้ยงทดแทน เนื่องจากกุ้งขาว มีต้นทุนการเลี้ยงและอัตราการรอดมากกว่า ทั้งนี้กุ้งกุลาดำที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขนาด 46 – 50 ตัว : กก. เฉลี่ยตลอดทั้งปี กิโลกรัมละ 196.00 บาท ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 17.3 และลดลงค่อนข้างมาก เมื่อเทียบกับราคาเฉลี่ยในปี 2544 ซึ่งกุ้งกุลาดำขนาดเดียวกันนี้เฉลี่ย กิโลกรัมละ 263.00 บาท รัฐบาล จึงได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาราคากุ้งตกต่ำโดยวิธีการรับจำนำตั้งแต่เดือนธันวาคม 2546 ถึง เดือน มีนาคม 2547 ระยะเวลาไถ่ถอนภายใน 4 เดือน และมีการรณรงค์ให้คนไทยหันมาบริโภคกุ้งแทนไก่ ได้ ส่งผลให้ราคากุ้งกุลาดำในช่วงปลายปีปรับตัวสูงขึ้นได้บ้าง

1.3 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนในปี 2546 ขยายตัวสูงตามรายได้ของเกษตรกรที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะจากการที่ราคายางพาราสูงขึ้นมาตั้งแต่กลางปีก่อน นอกจากนี้การขยายสินเชื่อของสถาบันการเงิน และที่มีใช้สถาบันการเงินที่ทำตลาดเชิงรุก เพื่อให้สินเชื่อการขายสินค้าเงินผ่อน ตลอดจนการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของผู้ประกอบการในช่วงเศรษฐกิจขาขึ้นเพื่อจำหน่ายสินค้าก็เป็นปัจจัยสนับสนุนให้มีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นทั้งสิ้น ทั้งนี้ เครื่องชี้สำคัญที่บ่งชี้ว่าการอุปโภคบริโภคขยายตัวดี และมีแนวโน้มดี ได้แก่ ยอดจดทะเบียนรถยนต์และรถจักรยานยนต์ซึ่งในปีนี้รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน จดทะเบียน 1,818 คัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 35.3 รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลจดทะเบียน 4,719 คัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 75.9 และรถจักรยานยนต์ จดทะเบียน 45,075 คัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 45.3 และหากพิจารณาจากภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งเก็บจากการซื้อสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภค(ไม่รวมสินค้านำเข้า) พบว่าในปีนี้อัดเก็บได้ 674.5 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 14.1

1.4 การลงทุนภาคเอกชน

ขยายตัวดีในส่วนของการจดทะเบียนธุรกิจนิติบุคคล การก่อสร้าง โดยเฉพาะการก่อสร้างเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยและการพาณิชย์ ส่วนกิจการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนปีนี้อัดลงทั้งจำนวนรายและเงินลงทุน

ในปีนี้มีกิจการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุน จำนวน 8 ราย ลดลงจากปีก่อน 2 ราย เงินลงทุนรวม 1,194.1 ล้านบาท ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 67.2 ขณะที่การจ้างงานมีจำนวน 1,808 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 41.1 กิจการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนในปีนี้เป็นกิจการประเภท การทำสวน ปาล์ม และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม การผลิตและค้าเฟอร์นิเจอร์ การต่อเรือ และเดินเรือ(กิจการเรือเฟอร์รี่ ขนาด 320 ที่นั่ง ร่วมทุนกับชาวอินโดนีเซีย) และห้องเย็นและการถนอมสัตว์น้ำ เป็นต้น

ทางด้านการจดทะเบียนธุรกิจนิติบุคคลในปีนี้มีจำนวน 852 ราย ทุนจดทะเบียน 1,786.8 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 38.1 และ 27.0 ตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นกิจการประเภทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ขณะที่การขออนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาลปีนี้มีพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตรวมทั้งสิ้น 339,518 ตารางเมตร เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 33.3 ตามการเพิ่มขึ้นของพื้นที่ก่อสร้างเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยและการพาณิชย์เป็นสำคัญ โดยเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 33.4 และ 32.9 ตามลำดับ

1.5 การจ้างงาน

ภาวะเศรษฐกิจที่ขยายตัวดีมาตั้งแต่ปีก่อน ส่งผลให้ความต้องการจ้างงานอยู่ในระดับสูง แม้จะมีอัตราเพิ่มลดลงจากปีก่อนก็ตาม โดยในปีนี้มีตำแหน่งงานว่างที่ผู้ประกอบการแจ้งความประสงค์กับสำนักงานจัดหางานจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 11,268 คน ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 21.0(เพิ่มขึ้นประมาณ 1.5 เท่า เมื่อเทียบกับปี 2544 ที่มีการแจ้งความประสงค์จะจ้างงาน เพียง 4,407 คน เท่านั้น) และในปีนี้มีผู้สนใจสมัครงานจำนวน 4,941 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 38.1 ขณะที่ผู้ที่ได้รับการบรรจุงานมีจำนวน 2,063 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 22.1 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 41.8 ของผู้สมัครงาน เนื่องจากคุณสมบัติไม่ตรงตามความต้องการของนายจ้าง

1.6 การค้าต่างประเทศ

ขยายตัวดีมากทั้งการส่งออกและการนำเข้า โดยในส่วนของมูลค่าการส่งออกนั้นมีจำนวนทั้งสิ้น 9,914.0 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 58.0 ตามการส่งออกยางพาราที่ตลาดมีความต้องการมาก โดยมูลค่ายางพาราที่ส่งออกผ่านด่านศุลกากร สุราษฎร์ธานีมีจำนวน 6,093.0 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 61.5 ของมูลค่าการส่งออกรวม และเพิ่มขึ้นจากปีก่อนเกือบ 2 เท่า หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 182.5 ทั้งนี้ในส่วนของการส่งออกสัตว์น้ำปีนี้นี้อาจลดลงจากปีก่อน โดยมูลค่าที่ส่งออกได้ 1,794.2 ล้านบาท ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 17.3 เนื่องจาก มีอุปสรรคทางด้านการตลาดต่างประเทศ ส่วนการนำเข้าที่มีมูลค่ารวม 153.4 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 158.7 เนื่องจากมีการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงในปีนี้มีมูลค่า 46.8 ล้านบาท ขณะที่ในปีก่อนไม่มีการนำเข้า

1.7 การคลัง

ในปีนี้นับว่ามีบทบาทลดลงในการกระตุ้นเศรษฐกิจ เนื่องจากส่วนราชการเบิกจ่ายเงินงบประมาณผ่านคลังจังหวัดสุราษฎร์ธานีลดลง โดยมีการเบิกจ่ายรวม 8,809.7 ล้านบาท ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 11.0 ทั้งนี้ หากพิจารณาตามปีงบประมาณพบว่า เกิดจากการที่มีการเบิกจ่ายงบลงทุนลดลง ซึ่งในปีงบประมาณ 2546(ตุลาคม 2545 ถึงเดือนกันยายน 2546) เบิกจ่ายได้ร้อยละ 65.9 ขณะที่ในปีงบประมาณก่อน(ตุลาคม 2544 ถึง กันยายน 2545) เบิกจ่ายได้สูงถึงร้อยละ 80.1 อย่างไรก็ตาม ในด้านการจัดเก็บภาษีอากรซึ่งเป็นการดึงเงินจากระบบเข้ามานั้น ไม่ส่งผลกระทบ เนื่องจากจัดเก็บได้เพิ่มขึ้นน้อย โดยรายได้จากการจัดเก็บภาษีอากรทั้งปีจัดเก็บได้ 2,572.6 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนเพียงร้อยละ 0.9 เท่านั้น และเป็นการเพิ่มขึ้นของภาษีสรรพากรที่เก็บจากเงินได้บุคคลธรรมดาที่ไม่รวมภาษีดอกเบียเงินฝากธนาคารกับภาษีมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากการอุปโภคบริโภคของประชาชนเป็นสำคัญ

ทางด้านภาษีสรรพสามิตและภาษีศุลกากรที่จัดเก็บได้ลดลงในปีนี้เป็นผลจากการที่จัดเก็บภาษีในหมวดสุราและภาษีที่จัดเก็บจากการส่งออกไม้ยางแปรรูปลดลง ตามลำดับ

1.8 การเงิน

การขยายตัวในหลายๆ ภาคเศรษฐกิจที่สำคัญปีนี้ มีผลทำให้การรับจ่ายเงินสดผ่านผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยในจังหวัดสุราษฎร์ธานีเพิ่มขึ้น โดยมีเงินสดรับและเงินสดจ่าย จำนวน 26,903.4 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 31.2 และ 31.7 ตามลำดับ นอกจากนี้การโอนเงินระหว่างธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้กับผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ก็เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน โดยในส่วนของเงินโอนออก มีจำนวน 28,451.1 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 33.3 ส่วนเงินโอนเข้ามีจำนวน 30,577.1 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 15.5

ทางด้านการใช้เช็คปีนี้เช็คที่ส่งเข้าเรียกเก็บผ่านสำนักหักบัญชีในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 630,642 ฉบับ มูลค่ารวม 57,688.7 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 2.8 และ 7.9 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาสัดส่วนของมูลค่าเช็คคืนเพราะไม่มีเงินต่อเช็ครับเข้ารวม พบว่าดีขึ้น กล่าวคือ สัดส่วนลดลงเหลือเพียงร้อยละ 1.1 เท่านั้น จากมีที่สัดส่วนร้อยละ 1.4 และ 1.2 ในปี 2544 และ 2545 ตามลำดับ

ข้อมูลทางการเงินอีกข้อมูลหนึ่งที่เป็นเครื่องชี้สถานะเศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ ข้อมูลเกี่ยวกับเงินฝากและสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งในปีนี้อัดเงินฝากคงค้างรวมทั้งสิ้น ณ สิ้นเดือนกันยายน 2546 มีจำนวน 32,962.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ณ สิ้นระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 6.4 ตามการเพิ่มขึ้นของเงินฝากออมทรัพย์เป็นส่วนใหญ่ ส่วนเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นระยะเดียวกันนี้มีจำนวน 22,846.3 ล้านบาทเพิ่มขึ้นจาก ณ สิ้นระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 20.7 สูงกว่าอัตราเพิ่มร้อยละ 13.0 ในปี 2545 มาก สะท้อนสภาพคล่องที่ถูกส่งเข้ามาในระบบปีนี้มีสูงกว่าซึ่งถือเป็นการกระตุ้นการอุปโภคบริโภคทางหนึ่งด้วย และเมื่อพิจารณาสัดส่วนของเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝาก พบว่า สูงขึ้นกว่าปีก่อน โดยสูงขึ้นเป็นร้อยละ 69.3 อย่างไรก็ตามสัดส่วนดังกล่าวสะท้อนถึงการที่ธนาคารพาณิชย์ยังปล่อยสินเชื่อจากเงินฝากได้น้อย ซึ่งเป็นภาวการณ์ด้านต้นทุนทำให้การปรับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากให้สูงขึ้นยังเป็นไปได้น้อย

สำหรับการดำเนินงานของธนาคารออมสินในปีนี้อัดเงินฝากคงค้าง ณ สิ้นปีมีจำนวน 7,730.3 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ณ สิ้นระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 11.3 ขณะที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีการจ่ายเงินกู้ให้ลูกค้า 2,688.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 12.2 ส่วนบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย อนุมัติเงินให้กู้ทั้งสิ้น 814.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 29.7

1.9 แนวโน้มปี 2547

คาดว่าเศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานียังขยายตัวต่อเนื่องจากปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

1. ราคายางมีแนวโน้มทรงตัวในระดับสูงจากการที่อุตสาหกรรมยานยนต์โลกขยายตัว โดยเฉพาะในตลาดจีน
 2. การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของเศรษฐกิจโลกและการจัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรีจะเป็นผลดีให้การส่งออกขยายตัวได้ต่อเนื่อง
 3. การลงทุนและการใช้จ่ายภาคเอกชนขยายตัวจากการที่อัตราดอกเบี้ยยังอยู่ในระดับต่ำ
 4. การกำหนดยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดของผู้ว่า CEO เพื่อการพัฒนาจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคใต้
- ตอนบน : สุราษฎร์ธานี ชุมพร ระนอง(การประชุมเพื่อเสนอยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดของผู้ว่า CEO โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติร่วมกับสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ในคราวจัดประชุมคณะรัฐมนตรี ครั้งที่ 44/2546 ในวันที่ 17 พฤศจิกายน 2546) ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ที่กำหนดจะเป็นปัจจัยผลักดันให้เศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดในกลุ่มขับเคลื่อนไปได้ต่อเนื่อง มีทิศทางที่ชัดเจนตามวิสัยทัศน์ที่กำหนด คือ
- มุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศฝั่งอันดามัน - อ่าวไทย
 - มุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตร
 - มุ่งสู่การเป็นผู้นำการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพที่ยั่งยืนในภูมิภาค

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.1.1 ความหมาย

“วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” ตามที่ปรากฏในพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 หมายถึง กิจการการผลิตสินค้า กิจการให้บริการ และกิจการค้าส่งและค้าปลีก หรือกิจการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศ (คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2545 : 6 - 8)

กิจการผลิตสินค้าหมายความครอบคลุมถึง การผลิตที่เป็นลักษณะของการประกอบการอุตสาหกรรมทุกประเภท โดยความหมายที่เป็นสากลของการผลิตก็คือการเปลี่ยนรูปวัตถุดิบให้เป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ด้วยเครื่องจักรกล หรือเคมีภัณฑ์ โดยไม่คำนึงว่างานนั้นทำโดยเครื่องจักรหรือด้วยมือ ทั้งนี้กิจการผลิตสินค้าในที่นี้รวมถึงการแปรรูปผลผลิตการเกษตรอย่างง่ายที่มีลักษณะเป็นการอุตสาหกรรม การผลิตที่มีลักษณะเป็นวิสาหกิจชุมชน และการผลิตที่เป็นการประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือนด้วย

กิจการบริการหมายความครอบคลุมถึง การศึกษา การสุขภาพ การบันเทิง การขนส่ง การก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ การโรงแรมและที่พัก การภัตตาคาร การขายอาหาร การขายเครื่องดื่มของภัตตาคารและร้านอาหาร การให้บริการเช่าสิ่งบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ การให้บริการส่วนบุคคล บริการในครัวเรือน บริการที่ให้กับธุรกิจ การซ่อมแซมทุกชนิด และการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว

กิจการค้าส่งและค้าปลีก หมายถึง การให้บริการเกี่ยวกับการค้า โดยที่การค้าส่ง หมายถึง การขายสินค้าใหม่และสินค้าใช้แล้วให้แก่ ผู้ค้าปลีก ผู้ใช้ในงานอุตสาหกรรม งานพาณิชย์กรรม สถาบัน ผู้ใช้ในงานวิชาชีพและรวมทั้งการขายให้แก่ผู้ค้าส่งด้วยตนเอง ส่วนการค้าปลีก หมายถึง การขายโดยไม่มีการเปลี่ยนรูปสินค้าทั้งสินค้าใหม่และสินค้าใช้แล้วให้กับประชาชนทั่วไปเพื่อการบริโภค หรือการใช้ประโยชน์เฉพาะส่วนบุคคลในครัวเรือน การค้าในที่นี้มีความหมายรวมถึง การเป็นนายหน้าหรือตัวแทนการซื้อขาย สถานีบริการน้ำมัน และสหกรณ์ผู้บริโภค

2.1.2 เกณฑ์การกำหนดวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เกณฑ์กำหนดวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นตามประกาศกฎกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องกำหนดจำนวนการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2545 ซึ่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2545 โดยใช้การจ้างงานและสินทรัพย์ถาวรเป็นตัวกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 3 เกณฑ์กำหนดวิสาหกิจขนาดย่อม

ประเภทกิจการ	การจ้างงาน(คน)	สินทรัพย์ถาวร(ล้านบาท)
ผลิตสินค้า	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50
บริการ	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50
ค้าส่ง	ไม่เกิน 25	ไม่เกิน 50
ค้าปลีก	ไม่เกิน 15	ไม่เกิน 30

ที่มา : คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2545 : 7

ตาราง 4 เกณฑ์กำหนดวิสาหกิจขนาดกลาง

ประเภทกิจการ	การจ้างงาน(คน)	สินทรัพย์ถาวร(ล้านบาท)
ผลิตสินค้า	51 – 200	เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 200
บริการ	51 – 200	เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 200
ค้าส่ง	26 – 50	เกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 100
ค้าปลีก	16 – 30	เกินกว่า 30 แต่ไม่เกิน 60

ที่มา : คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2545 : 7

จำนวนการจ้างงานให้พิจารณาจากหลักฐานแสดงจำนวนการจ้างงานที่ได้จัดทำขึ้นตามที่
กฎหมายกำหนด

มูลค่าจากสินทรัพย์ถาวร ให้พิจารณาจาก

(1) มูลค่าจากสินทรัพย์ถาวรสุทธิซึ่งไม่รวมที่ดิน ตามที่ปรากฏในงบการเงินล่าสุดของกิจการที่ได้จัดทำขึ้นโดยผู้ทำบัญชีของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรืองบการเงินล่าสุดของกิจการที่ได้รับการตรวจสอบและแสดงความเห็น โดยผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแล้ว ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี

(2) มูลค่าจากสินทรัพย์ถาวรสุทธิซึ่งไม่รวมที่ดิน ตามที่ได้รับการประเมินจากสถาบันการเงินหรือบริษัทที่ปรึกษาทางการเงินที่น่าเชื่อถือ

ในกรณีที่จำนวนการจ้างงานของกิจการใดเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแต่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางหรือจำนวนการจ้างงานเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางแต่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้ถือจำนวนการจ้างงานหรือมูลค่าสินทรัพย์ถาวรที่น้อยกว่าเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

ในกรณีที่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิตาม(1) และ(2) ต่างกัน ให้ถือจำนวนที่น้อยกว่าเป็นมูลค่าสินทรัพย์ถาวร

2.1.3 บทบาทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ด้วยจำนวนที่มากมายหลากหลายประเภทวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จึงมีบทบาทอย่างสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจไทยในหลายๆ ด้าน (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2544 : 2 - 4) ได้แก่

1. เป็นวิสาหกิจที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่เศรษฐกิจไทยในแง่การจ้างงาน
2. เป็นจุดกำเนิดของผู้ที่สนใจลงทุนเป็นผู้ประกอบการรายใหม่เนื่องจากกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ใช้เงินทุนไม่สูงและมีความเสี่ยงน้อยกว่าการลงทุนในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่
3. เป็นแหล่งหรือโรงเรียนฝึกอาชีพของบรรดาโรงงานประเภทต่างๆ ซึ่งสามารถฝึกฝนเรียนรู้จากประสบการณ์การทำงานจริง
4. ก่อให้เกิดการเชื่อมโยงกับกิจการขนาดใหญ่ หรือกิจการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ในรูปปรับช่วงการผลิตหรือเป็นแหล่งรับซื้อวัตถุดิบจากภาคการเกษตร เป็นต้น
5. เป็นส่วนสำคัญของระบบเศรษฐกิจเนื่องจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ครอบคลุมแทบทุกวิสาหกิจทั้งภาคการผลิต การค้าส่ง - ค้าปลีกและภาคบริการ
6. เป็นวิสาหกิจที่สนับสนุนอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เพราะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ ภาคการผลิตที่จะผลิตสินค้าขั้นกลาง(Intermediate Goods) ป้อนโรงงานดังกล่าว
7. เป็นวิสาหกิจที่เพิ่มมูลค่าให้วัตถุดิบในประเทศเพราะเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรในประเทศเป็นหลัก
8. มีส่วนสร้างรายได้ให้ประเทศโดยเฉพาะจากภาคการผลิตเพื่อการส่งออก
9. ป้องกันการผูกขาดในระบบเศรษฐกิจ เนื่องจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ช่วยให้เกิดการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจ และการแข่งขันที่เป็นธรรมซึ่งจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม

ความสำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อเศรษฐกิจและสังคมไทยนั้น อยู่ที่การเป็นกิจการที่สร้างมูลค่าแก่ระบบเศรษฐกิจอย่างมหาศาล ทั้งในแง่ของการสร้างงาน สร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างรายได้ ในบทบาทที่หลากหลายเป็นได้ทั้งผู้ผลิต ผู้กระจายสินค้า และผู้ให้บริการ นับเป็นผู้ประกอบการที่ทำหน้าที่ทั้งในด้านสร้างสรรค์และอำนวยความสะดวกต่อธุรกรรมทางเศรษฐกิจ

2.2 เครดิต(Credit)

2.2.1 ความหมายของเครดิต

“เครดิต” แปลว่า “สินเชื่อ” หรือ “น่าเชื่อถือ”

ในกรณีที่แปลว่า “สินเชื่อ” นั้นมักใช้ในความหมายว่า “เป็นสิทธิที่จะได้รับการชำระเงิน (อาจชำระในรูปแบบอื่นๆ อาทิ สินค้า บริการ ตลอดจนทรัพย์สินอื่นๆ)”

การชำระเงินจะเกิดขึ้นได้ต้องมีทั้ง “ผู้จ่ายชำระ” และ “ผู้รับชำระ” การพิจารณาถึงเครดิต จึงเป็นการพิจารณาทางด้านผู้รับชำระ หรือทางด้าน “เจ้าหนี้” นั่นเอง หากพิจารณาทางด้านผู้จ่ายชำระ หรือทางด้าน “ลูกหนี้” เราจะพบว่า “ภาระ หรือข้อผูกพันที่ลูกหนี้จะต้องชำระคืน” หรือที่เรียกกันว่า “หนี้(Debt)” นั้น ย่อมเป็นสิ่งเดียวกันกับคำว่า “เครดิต” เพียงแต่เป็นการพิจารณาคนละด้าน

ในกรณีที่แปลว่า “น่าเชื่อถือ” นั้นมักใช้กับบุคคลว่าเป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือได้หรือไม่ เช่น กล่าวได้ว่า นาย ก. มีเครดิตดีกว่า นาย ข. แสดงว่า นาย ก. เป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือมากกว่า นาย ข.

เครดิต หรือหนี้ที่เกิดจากการติดต่อกันทั้งทางด้านส่วนตัวและทางการค้า ซึ่งส่วนใหญ่ปรากฏในรูปของการกู้หนี้ยืมสินเพื่อการบริโภคอุปโภค การซื้อขายสินค้าด้วยระบบเงินเชื่อ เงินผ่อน ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใดก็ตาม เจ้าหนี้จะเป็นผู้ที่มอบสิ่งที่ลูกหนี้ต้องการให้แก่ลูกหนี้ เช่น เงิน สินค้า บริการ ตลอดจนหลักทรัพย์ชนิดต่างๆ ทั้งนี้โดยลูกค้าจะให้คำมั่นสัญญาว่า จะชำระคืนแก่เจ้าหนี้ในวันเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งส่วนใหญ่มักชำระคืนกันในรูปของเงินมากกว่าสิ่งอื่น เพราะสะดวก และแน่นอนกว่า ทั้งนี้ เพราะเงินที่ได้นั้นย่อมทำหน้าที่เป็นเครื่องสะสม หรือรักษามูลค่าในตัวของมันเอง(Store of Value) และทำหน้าที่เป็นมาตรฐานในการชำระหนี้(Standard of deferred payment) ได้ดีกว่าสิ่งอื่น (พิศมัย จารุจิตติพันธ์. 2531 : 80)

2.2.2 ประเภทของเครดิต(Types of Credit)

การทำสัญญาเครดิตจะเกิดขึ้นได้เมื่อเจ้าหนี้ และลูกหนี้ ตกลงกันว่าจะมีการชำระหนี้กันที่ไหน อย่างไร เมื่อไร และในการขอกู้ยืมนั้นลูกหนี้ส่วนใหญ่จะแสดงวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมพร้อมทั้งหลักประกันต่อเจ้าหนี้ด้วย การแบ่งประเภทของเครดิตจึงกระทำได้หลายวิธีคือ แบ่งตามระยะเวลา แบ่งตามผู้กู้ยืม หรือลูกหนี้ แบ่งตามผู้ให้กู้หรือเจ้าหนี้ แบ่งตามวัตถุประสงค์ และแบ่งตามหลักประกัน ในทางปฏิบัติการแบ่งประเภทของเครดิตย่อมขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการศึกษาเครดิต เช่น เพื่อทำงบประมาณเงินสด เครดิตก็ควรถูกแบ่งประเภทตามอายุ เป็นต้น (พิศมัย จารุจิตติพันธ์. 2531 : 81 - 85)

1. การแบ่งตามระยะเวลาหรืออายุของเครดิต(As to maturity) เป็นการแบ่งโดยนับระยะเวลาหรืออายุตั้งแต่วันเริ่มสัญญาจนถึงวันครบกำหนด โดยปกติจะแบ่งเป็น 4 ระยะ

1.1 เครดิตที่เรียกคืนได้ทันที(Payable on demand or demand credit) หมายถึง หนี้ที่ต้องชำระคืนเมื่อทวงถาม บริษัทหรือห้างร้านส่วนมากไม่ยากเป็นหนี้ชนิดนี้ เพราะมีพันธะจะต้องจ่ายคืนโดยไม่ทราบล่วงหน้า แต่ที่ใช้กันทั่วไปเพราะสะดวกในการกู้ยืม ซึ่งไม่ค่อยเข้มงวดในกฎเกณฑ์ของการกู้ยืมมากนัก ในประเทศสหรัฐอเมริกาเรียกเครดิตประเภทนี้ว่า "call loan" ส่วนในประเทศอังกฤษเรียก "Money at call or short notice"

1.2 เครดิตระยะสั้น(Short term credit) หมายถึง หนี้ที่ต้องชำระคืนภายในระยะเวลา 1 ปี ส่วนใหญ่เป็นเครดิตที่กระทำกันในวงเงินที่ไม่สูงนัก อาทิ การซื้อขายวิทย์ โทรทัศน์ ตลอดจนเครื่องใช้เพื่ออำนวยความสะดวกภายในบ้านอื่นๆ ด้วยวิธีผ่อนส่ง การกู้ยืมเงินจากโรงรับจำนำ การออกตั๋วเงินคลังของรัฐบาล

1.3 เครดิตระยะปานกลาง(Intermediate term credit) หมายถึง หนี้ที่ต้องชำระคืนกันในเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี ส่วนใหญ่เป็นเครดิตที่กระทำกันในวงเงินที่สูงกว่าเครดิตในระยะสั้น และต่ำกว่าเครดิตในระยะยาว อาทิ การซื้อรถยนต์ผ่อนส่ง

1.4 เครดิตระยะยาว(Long term credit) หมายถึง หนี้ที่ต้องชำระคืนภายในระยะเวลามากกว่า 5 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นเครดิตที่กระทำกันในวงเงินสูง อาทิ การซื้อบ้านผ่อนส่ง การออกพันธบัตรรัฐบาล

2. การแบ่งตามผู้ขอกู้ยืมหรือลูกหนี้(As to type of debtor) เป็นการแบ่งโดยพิจารณาตามบุคคลผู้ขอกู้ยืม ทั้งที่เป็นส่วนบุคคลหรือนิติบุคคล ทั้งภาคเอกชนและสาธารณะ โดยส่วนใหญ่นิยมแบ่งเป็น 2 ประเภทดังนี้

2.1 เครดิตสาธารณะ หรือเครดิตรัฐบาล(Public credit) หมายถึง เครดิตที่รัฐบาลเทศบาล องค์การปกครองท้องถิ่นเป็นผู้กู้ยืม หรือเป็นผู้ชำระหนี้ โดยทั่วไปอยู่ในรูปพันธบัตรระยะยาว ตั๋วเงินคลัง ซึ่งมีระยะสั้น และโดยปกติไม่ต้องมีหลักประกันในการกู้ยืม ยกเว้นในกรณีที่ประชาชน หรือเจ้าหน้าที่เสื่อมศรัทธาในรัฐบาล

2.2 เครดิตเอกชน(Private credit) หมายถึง เครดิตที่บุคคลตลอดจนหน่วยงานที่เป็นนิติบุคคลซึ่งไม่ใช่รัฐบาลเป็นผู้ขอกู้ ถ้าผู้ขอกู้เป็นบุคคล หรือผู้บริโภค หรือครัวเรือน ก็เรียกว่า personal, individual, consumer หรือ retail credit ถ้าผู้ขอกู้เป็นหน่วยงานต่างๆ เช่น ธนาคาร หรือธุรกิจต่างๆ ก็เรียกว่า Bank หรือ business credit

3. การแบ่งตามผู้ให้กู้ยืมหรือเจ้าหนี้(As to type of lender) เป็นการแบ่งโดยพิจารณาตามบุคคลผู้ให้กู้ยืมทั้งที่เป็นส่วนบุคคล หรือนิติบุคคล ทั้งภาคเอกชนและสาธารณะ ซึ่งพิจารณาได้ทำนองเดียวกับการแบ่งตามลูกหนี้ ต่างกันเพียงแต่เป็นการพิจารณาคณะด้าน เช่น "เครดิตสาธารณะ"(Public credit) หมายถึง เครดิตที่ผู้ให้กู้คือหน่วยงานที่ดำเนินการเพื่อสาธารณชนส่วนใหญ่ ได้แก่

หน่วยงานของรัฐบาล เทศบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ตลอดจนหน่วยงานสาธารณะอื่นๆ ทั้งที่เป็นของรัฐบาลและเอกชน ซึ่งปรากฏในรูปมูลนิธิ สมาคม ชมรม และอื่นๆ ส่วน "เครดิตเอกชน" (Private credit) หมายถึง เครดิตที่ผู้ให้กู้มีลักษณะเป็นทั้งส่วนบุคคล ธนาคาร ธุรกิจห้างร้าน ตลอดจนหน่วยงานอื่นๆ

"หนี้สาธารณะ" นิยมใช้ในความหมายที่ว่า รัฐบาลหรือหน่วยงานสาธารณะเป็นลูกหนี้ หรือเป็นผู้ขอกู้จากประชาชน

4. การแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการใช้(As to use) โดยทั่วไปนิยมแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

4.1 เครดิตเพื่อการลงทุน(Investment credit) เป็นเครดิตที่เกิดขึ้นเพื่อนำไปซื้อสินทรัพย์ถาวร เช่น เครื่องจักร เครื่องมือ และโรงงานต่างๆ ตลอดจนสินทรัพย์ถาวรอื่นๆ ที่ก่อให้เกิดการสะสมทุน เครดิตประเภทนี้จึงมีลักษณะที่ก่อให้เกิดการขยายกำลังการผลิตในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งนับเป็นประโยชน์อย่างมากในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากการลงทุนในลักษณะดังกล่าว โดยทั่วไปจะให้ทุนคืนได้ต้องใช้ระยะเวลานาน เครดิตเพื่อการลงทุนจึงเป็นเครดิตระยะยาว เครื่องมือเครดิตเพื่อการลงทุนจะปรากฏในรูปหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตร ตลอดจนสัญญากู้เงินที่มีอายุตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ผู้ใช้เครดิตประเภทนี้ได้แก่ บริษัทธุรกิจ องค์การและหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ

4.2 เครดิตเพื่อการพาณิชย์(Commercial credit) เป็นเครดิตที่เกิดขึ้นเพื่อนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจการค้า ทั้งในด้านการผลิต การโฆษณา และการจำหน่ายสินค้าและบริการ ผู้ใช้เครดิตหรือลูกหนี้จะหาเงินมาได้โดยการขายสินค้าและบริการ ซึ่งกระทำได้ในระยะเวลาสั้นๆ เครดิตเพื่อการพาณิชย์จึงเป็นเครดิตระยะสั้น ส่วนใหญ่จะปรากฏในรูปตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วแลกเงิน เช็ค ดราฟต์ ตลอดจนเลตเตอร์ออฟเครดิต

4.3 เครดิตเพื่อการบริโภคอุปโภค(Consumption credit) เป็นเครดิตที่เกิดขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการบริโภคอุปโภคซึ่งจะช่วยให้บุคคลสามารถบริโภคอุปโภคสินค้าและบริการในปัจจุบันได้ตามที่ต้องการ และตามความจำเป็นต่างๆ ที่ยังมีรายได้ไม่เพียงพอ เครดิตประเภทนี้มีส่วนดีในแง่ที่ช่วยยกระดับการครองชีพของบุคคลในสังคมทำให้บุคคลสามารถแสวงหาความสะดวกสบายทางด้านวัตถุประสงค์ปัจจุบันได้เร็วขึ้น อย่างไรก็ตาม การใช้เครดิตประเภทนี้มากเกินไปก็นับเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ก่อให้เกิดภาวะเงินเฟ้ออันเป็นผลกระทบต่อความมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

ปัจจุบันเครดิตประเภทนี้เป็นที่นิยมกันแพร่หลายมากในสังคมเมืองในทุกจังหวัด อาทิ การซื้อบ้านและที่ดินด้วยระบบผ่อนส่ง การซื้อวิทยุ โทรทัศน์ ตู้เย็น เครื่องซักผ้า ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกในครัวเรือนประเภทอื่นๆ ด้วยระบบผ่อนส่ง การซื้อรถยนต์ รถจักรยานยนต์ และยานพาหนะอื่นๆ ด้วยระบบผ่อนส่ง ฯลฯ

การแบ่งประเภทของเครดิตตามวัตถุประสงค์ สามารถแบ่งเป็นรายละเอียดย่อยๆ ได้ อีกหลายประการ อาทิ “เครดิตเพื่อการเกษตร” (Agriculture credit) เป็นเครดิตที่มีลักษณะเพื่อการลงทุนโดยมีวัตถุประสงค์ระบุเฉพาะลงไปอีกว่าเป็นการลงทุนทางด้านเกษตรกรรม เช่น การใช้เครดิตเพื่อนำไปซื้อปุ๋ย พันธุ์พืช ยาฆ่าแมลง พ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ อาหารสัตว์ แหวน เรือประมง เครื่องยนต์ รถแทรกเตอร์ ตลอดจนเครื่องมือผ่อนแรงอื่นๆ เครดิตประเภทนี้อาจเป็นเครดิตระยะสั้นหรือระยะยาวขึ้นอยู่กับลักษณะการผลิต อาทิ การใช้เครดิตในการเลี้ยงไก่ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นเครดิตในระยะสั้น กล่าวคือสามารถทำรายได้ภายใน 1 ปี แต่การใช้เครดิตในการทำสวนยาง สวนมะพร้าว มีลักษณะเป็นเครดิตระยะยาว เพราะต้องใช้เวลาหลายปี จึงจะได้ทุนคืน

นอกจากนี้อาจแบ่งประเภทของเครดิตตามวัตถุประสงค์ออกเป็น “เครดิตเพื่อการอุตสาหกรรม” (Industrial credit) “เครดิตเพื่อการก่อสร้าง” (Construction credit) ซึ่งเครดิต 2 ประการหลังนี้เป็นเครดิตที่เกิดขึ้นเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมและการก่อสร้าง ส่วนใหญ่เป็นเครดิตที่มีอายุนานกว่า 5 ปี โดยทั่วไปนิยมนับรวมอยู่ในเครดิตเพื่อการลงทุน

5. การแบ่งตามหลักประกัน(As to security) เป็นการแบ่งโดยพิจารณาว่า การใช้เครดิตประเภทหนึ่งๆ มีหลักประกันหรือไม่ จึงแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ “เครดิตที่มีหลักประกัน” (secured credit) และ “เครดิตที่ไม่มีหลักประกัน” (unsecured credit)

การใช้เครดิตในทางปฏิบัติส่วนใหญ่มีลักษณะเป็น “เครดิตที่มีหลักประกัน” แม้แต่เครดิตที่มีอายุสั้นมากๆ ก็ใช้บุคคลผู้เป็นลูกหนี้เป็นหลักประกัน และจะเห็นได้ชัดในการพิจารณาเกี่ยวกับหลักประกันให้เครดิต

2.2.3 หลักการให้เครดิต

สัญญาเครดิตที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้งนั้น ต้องอาศัยระยะเวลา ความมั่นใจของเจ้าหนี้ และข้อผูกพันตามกฎหมาย (พิศมัย จารุจิตติพันธ์. 2531 : 85 - 88)

1. ระยะเวลา การทำสัญญาเครดิตจะเกิดขึ้นได้ต้องมีกำหนดเวลา วัน เดือน ปี ที่จะชำระหนี้ไว้อย่างแน่นอน โดยที่เจ้าหนี้และลูกหนี้จะต้องยินยอมทั้ง 2 ฝ่าย
2. ความมั่นใจของเจ้าหนี้ เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่เจ้าหนี้หรือผู้ให้เครดิตจะนำมาพิจารณาตัดสินว่าจะมีการทำสัญญาเครดิต หรือจะให้เครดิตแก่ลูกหนี้หรือไม่ ความมั่นใจจะเกิดขึ้นได้โดยการพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ 5 ประการดังนี้ คือ

2.1 อุปนิสัยใจคอของลูกหนี้(Character) เป็นการวัดความรับผิดชอบของลูกหนี้ว่า ยินดีจะชำระหนี้เพียงใด ถ้าเป็นหนี้รายบุคคลก็พิจารณาได้จากนิสัยส่วนตัว(เช่น ขยันขันแข็ง เอาการ เอางาน ไม่เล่นการพนัน ไม่สุรุษสุราย มีความซื่อสัตย์ ฯลฯ) ชีวิตครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง ตลอดจน

ฐานะทางสังคม และธุรกิจ หรืออื่นๆ ถ้าเป็นหนี้รายนิติบุคคลหรือบริษัท ห้างร้าน หรือสถาบันอื่นก็อาจพิจารณาได้จากวิธีการติดต่อประสานงานกับบริษัทหรือสถาบันอื่น หรืออาจจะสอบถามรายละเอียดของบริษัทหรือสถาบันนั้นๆ จากหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ถ้าเป็นหนี้ระดับชาติก็พิจารณาจากเสถียรภาพของรัฐบาล ความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ ตลอดจนวิธีการจัดสรรงบประมาณรายรับและรายจ่าย และไม่ว่าจะเป็หนี้ระดับใดก็ตาม สิ่งสำคัญที่ควรพิจารณา คือ พฤติกรรมในอดีตของลูกหนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับหนี้สิน หากเคยถูกฟ้องร้อง หรือโดนศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย เพราะไม่ยอมชำระหนี้สิน หรือเคยหลบหนีภาระหนี้สินไปต่างประเทศ หรือลักษณะอื่นๆ อันเป็นการกระทำที่สื่อให้เห็นถึงความไม่บริสุทธิ์ใจในการที่จะชำระหนี้สิน เจ้าหนี้ย่อมเกิดความลังเล และมักจะไม่ให้เครดิต ความบริสุทธิ์ใจ และความตั้งใจที่จะชำระหนี้สินจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่เจ้าหนี้จะนำมาพิจารณาประกอบในการให้เครดิตด้วยเสมอ

2.2 ความรู้ความสามารถที่จะหาเงิน(รายได้) มาชำระคืนได้(Capacity to pay) เป็นการวัดความสามารถของลูกหนี้ว่า สามารถหารายได้มาชำระคืนได้หรือไม่ ใช้เวลานานเท่าไร โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ในการกู้ยืม โครงการและวิธีการการใช้จ่ายเงิน ฐานะการเงินในปัจจุบัน แหล่งเงินทุนหรือแหล่งรายได้จากที่อื่น โอกาสที่จะได้รับผลกำไร ผลงานหรือประสบการณ์ในอดีต ประสิทธิภาพของผู้ร่วมงาน ฯลฯ และถ้าเป็นหนี้ส่วนบุคคล ย่อมพิจารณารวมถึงพื้นฐานการศึกษา หน้าที่การงาน อายุการทำงาน ตลอดจนความสามารถพิเศษ และอื่นๆ หากลูกหนี้เป็นผู้ที่มีรายได้แน่นอนสม่ำเสมอ หรือมีโอกาสได้รับรายได้หรือผลกำไรสูงในอนาคต ย่อมเป็นผู้ที่เจ้าหนี้เต็มใจที่จะให้กู้มากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำและไม่แน่นอน

2.3 เงินทุน(Capital) เป็นการวัดความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ได้อย่างหนึ่ง เพราะในกรณีที่เจ้าหนี้วัดความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ โดยการคาดคะเนรายได้ที่ลูกหนี้จะนำมาได้ในอนาคตนั้นย่อมเป็นการเสี่ยง เพราะการดำเนินธุรกิจต่างๆ นั้นย่อมมีโอกาสที่จะขาดทุนได้ง่าย การวัดปัจจัยทางด้านเงินทุนจึงเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความมั่นใจ หรือเป็นหลักประกันได้ว่า หากลูกหนี้ไม่มีความสามารถจะหารายได้มาชำระคืนได้ เจ้าหนี้ก็ยังมีโอกาสได้รับการชำระคืนจาก "เงินทุน" หรือ "ทรัพย์สิน" ที่ลูกหนี้มีอยู่ในปัจจุบันได้ การพิจารณาถึงเงินทุน หรือทรัพย์สินนั้นจะพิจารณาทั้งในด้านชนิดมูลค่าและสภาพคล่อง เช่น พันธบัตรรัฐบาล ตัวเงินคลัง ย่อมมีมูลค่าคงที่และมีสภาพคล่องสูง หรือหุ้นของบริษัทที่ให้เงินปันผลสูง ต่างกับหุ้นกู้ที่มีราคาไม่แน่นอนและมีสภาพคล่องน้อยกว่า เป็นต้น และการพิจารณาเงินทุนนี้จะต้องดูจากมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ(ทรัพย์สินทั้งหมด - หนี้สินทั้งหมด) หรืออาจพิจารณาจากบัญชีบุคคล หรืองบแสดงฐานะทางการเงินของลูกหนี้หรือผู้มาขอกู้

2.4 หลักทรัพย์ค้ำประกัน(Collateral) การกู้หนี้โดยมีหลักทรัพย์ค้ำประกันย่อมสร้างความมั่นใจให้แก่เจ้าหนี้มากขึ้น และนับเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการพิจารณาให้กู้ เพราะในทาง

ปฏิบัตินั้น แม้ว่าลูกหนี้อาจจะขาดคุณสมบัติในการขอกู้ในลักษณะอื่นบ้าง แต่ถ้ามีหลักทรัพย์ค้ำประกันจำนวนมากเจ้าหนี้ก็มักจะให้กู้ เพราะหากลูกหนี้เกิดบิดพลิ้ว หรือไม่มีความสามารถจะชำระคืน เจ้าหนี้ก็มีสิทธิจะยึดหลักทรัพย์ค้ำประกันได้ หลักทรัพย์ที่นิยมนำมาค้ำประกันนั้นต้องเป็นหลักทรัพย์ที่สามารถตีราคาได้ง่าย และมีสภาพคล่องสูง(เปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย) เช่น ที่ดิน อาคาร หลักทรัพย์รัฐบาล หุ้น หุ้นกู้ ใบตราส่งสินค้า ใบรับคลังสินค้า ฯลฯ หุ้นและหุ้นกู้ที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ที่มีมูลค่า และสภาพคล่องสูงตลอดจนเอกสารประกอบการค้าชนิดต่างๆ เจ้าหนี้จะเป็นผู้ตีราคาหลักทรัพย์ ซึ่งมักจะตีราคาต่ำกว่าราคาตลาดเสมอ และจะกำหนดมูลค่าขั้นต่ำสุดของหลักทรัพย์ที่จะนำมาค้ำประกันการกู้แต่ละครั้งไว้ด้วย

ในกรณีที่ลูกหนี้ไม่สามารถหาหลักทรัพย์มาค้ำประกันได้ ก็อาจให้บุคคลช่วยค้ำประกันให้ได้ โดยบุคคลผู้ค้ำประกันจะต้องรับผิดชอบที่จะชำระหนี้แทนลูกหนี้ได้ และผู้ค้ำประกันจะต้องเป็นบุคคลที่มีหลักทรัพย์มั่นคง และเป็นที่เชื่อถือของเจ้าหนี้ หรือบุคคลที่เป็นเจ้าหนี้สามารถติดตามได้สะดวก เช่น ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

ปัจจัยทั้ง 4 นี้ เป็นสิ่งที่จะสร้างความมั่นใจให้แก่เจ้าหนี้ได้ว่า ควรจะให้เครดิตแก่ลูกหนี้หรือไม่ ซึ่งเรียกว่าเป็น “หลักในการพิจารณาให้เครดิต” และในการพิจารณาทั้ง 4 ประการนี้ จำเป็นต้องพิจารณาประกอบไปพร้อมๆ กัน ไม่ใช่พิจารณาแต่เพียงปัจจัยใดปัจจัยหนึ่ง และเนื่องจากปัจจัยทั้ง 4 ตัวนั้นใช้ภาษาอังกฤษขึ้นต้นด้วย C ทุกตัว จึงเรียกกันว่า “ซี ของเครดิต” (C's of credit) หรือ “หลักเครดิต 4 ซี”

ปัจจุบันในสภาพเป็นจริงนั้น เจ้าหนี้ส่วนใหญ่ไม่ได้พิจารณาแต่เพียง 4 ซี อีกต่อไป แต่จะพิจารณาถึง ซี อีกตัวหนึ่งคือ Condition ซึ่งหมายถึงเงื่อนไขหรือภาวะแวดล้อมทั่วไปในขณะนั้น ทั้งที่เป็นภาวะเศรษฐกิจในธุรกิจของลูกหนี้(internal factor) และภาวะแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งอยู่นอกธุรกิจของลูกหนี้(External factor) ว่าอยู่ในลักษณะที่จะมีผลกระทบกระเทือนต่อการดำเนินงานของธุรกิจนั้นๆ หรือไม่ เช่น การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลอยู่เป็นประจำ การเปลี่ยนแปลงนโยบายบางประการ ทั้งในแง่ เศรษฐกิจ การเมือง สังคม หรืออื่นๆ สิ่งเหล่านี้แม้จะอยู่นอกเหนือวงการธุรกิจของลูกหนี้ แต่ก็อาจได้รับผลกระทบกระเทือนได้ เช่น การเปิดสัมพันธไมตรีกับประเทศจีน ย่อมมีผลกระทบกระเทือนต่อธุรกิจบางประเภทที่ผลิตสินค้าชนิดเดียวกับที่ส่งเข้าจากประเทศจีน หรือการเรียกร้องค่าแรงเพิ่มของลูกจ้างในโรงงาน บางแห่งก็มีผลต่อธุรกิจบางประเภทเช่นกัน

3. ข้อผูกพันตามกฎหมาย การทำสัญญาเครดิตที่ดีและถูกต้องนั้น เจ้าหนี้และลูกหนี้ควรกระทำกันโดยมีข้อผูกพันกันตามกฎหมาย โดยที่เจ้าหนี้อย่อมมีสิทธิที่จะบังคับให้ลูกหนี้ชำระเงินหรือทำอะไรให้ตามที่ระบุไว้ในสัญญา หากลูกหนี้ไม่ยอมกระทำตามสัญญาเจ้าหนี้อย่อมมีสิทธิจะฟ้องร้องได้

2.2.4 ผลดีและผลเสียของการใช้เครดิต

ผลดีของการใช้เครดิต

1. การมีเงินเหลือและให้คนอื่นกู้ได้ก็ต่อเมื่อผู้ให้กู้ต้องมีการเก็บออมมาก่อน ซึ่งในการให้กู้นี้ผู้ให้กู้จะได้รับดอกเบี้ย หรือเงินปันผลเป็นค่าตอบแทน และรายได้หรือค่าตอบแทนนี้จะเป็นสิ่งจูงใจหรือกระตุ้นให้มีการออมมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อส่วนรวมต่อไป เพราะการออมเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการสะสมทุน และการลงทุนเพิ่มขึ้นในระบบเศรษฐกิจ
2. การใช้เครดิตทำให้ผู้ให้กู้และผู้ขอกู้ สามารถตัดสินใจเลือกบริโภคสินค้าและบริการได้ในเวลาที่เหมาะสม ซึ่งย่อมก่อให้เกิดอรรถประโยชน์รวม (Total Utility) และอรรถประโยชน์เพิ่ม (Marginal Utility) ในระดับสูง เช่น ผู้ให้กู้พอใจที่จะบริโภคในอนาคตมากกว่าในปัจจุบัน ในขณะที่ผู้ขอกู้ส่วนใหญ่ พอใจที่จะบริโภคในปัจจุบันมากกว่าในอนาคต
3. การใช้เครดิตมีส่วนในการช่วยยกระดับมาตรฐานในการครองชีพให้สูงขึ้น อาทิ การส่งเสริมการอยู่ดีกินดีของบุคคลในสังคมซึ่งปรากฏในรูปของการผ่อนส่งสินค้าประเภทรถยนต์ บ้าน เตาแก๊ส ตู้เย็น ฯลฯ การแต่งกายที่เหมาะสมสวยงาม ตลอดจนการบริโภคสินค้าที่มีคุณภาพดีขึ้น นอกจากนี้ การใช้เครดิตยังมีส่วนสำคัญในการช่วยยกระดับการศึกษาให้แก่บุคคลบางกลุ่ม โดยการให้กู้ยืมแก่บุคคลบางกลุ่มซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์
4. การใช้เครดิตมีส่วนสำคัญอย่างมากในการส่งเสริมการผลิต กล่าวคือ ช่วยโอนเงินจากผู้มีทุนเหลือเพื่อไปยังผู้ขาดแคลนทุน ซึ่งเกิดขึ้นได้ทั้งในแง่ของการโอนภายในประเทศ หรือระหว่างประเทศ การโอนเงินเพื่อไปใช้ประโยชน์ในการผลิตในแหล่งที่เหมาะสม นับเป็นวิธีการอย่างหนึ่งของการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้กิจการผลิต การประกอบการต่างๆ สามารถขยายตัวใหญ่ขึ้น จากการประกอบการที่เป็นของคนเดียว มาเป็นห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทขนาดใหญ่ได้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง การโยกย้ายทุนในลักษณะที่เหมาะสมย่อมส่งเสริมให้มีการลงทุนเพิ่มมากขึ้นนั่นเอง
5. การใช้เครดิตก่อให้เกิดความสะดวกในวงการค้าอย่างมาก โดยเฉพาะในแง่ของพ่อค้าคนกลาง ซึ่งสามารถซื้อและจำหน่ายสินค้าให้แก่ผู้บริโภคได้โดยไม่ต้องใช้เงินสดเป็นจำนวนมากๆ กล่าวคือ ใช้เครดิตในการซื้อสินค้าและการชำระหนี้เมื่อขายสินค้าได้ส่วนหนึ่งหรือทั้งหมด ซึ่งในการนี้นับเป็นการช่วยประหยัดเวลาและแรงงานในการเบิกจ่ายเงินได้ด้วย และสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในแง่ของการโอนภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ
6. การใช้เครดิตเป็นวิธีการหาเงินวิธีการหนึ่งของรัฐบาล กล่าวคือ รัฐบาลสามารถกู้ยืมจากบุคคล นิติบุคคล เนื่องจากบุคคลดังกล่าวให้เครดิตแก่รัฐ นั่นเอง

ผลเสียของการใช้เครดิต

1. การใช้เครดิตมีส่วนสำคัญอย่างมากในการสนับสนุนพฤติกรรมในการเลียนแบบการบริโภค โดยเฉพาะสินค้าประเภทฟุ่มเฟือย ราคาแพง ตลอดจนสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริโภคสามารถหาซื้อได้โดยง่ายด้วยระบบเงินผ่อน ผู้บริโภคส่วนใหญ่จึงมีรายจ่ายในลักษณะที่มากกว่าความสามารถในการหารายได้ตลอดเวลา เมื่อถึงกำหนดเวลาชำระเงินก็มักจะประสบปัญหายุ่งยากตลอดเวลา ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ อาทิ ปัญหาครอบครัวตามมา
2. การใช้เครดิตมากเกินไป มีส่วนช่วยให้ผู้ดำเนินการผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพสามารถปกปิดสถานการณ์ ทางด้านการเงินไว้ได้ อาทิ ในกรณีที่กิจการประสบภาวะขาดทุนก็สามารถดำเนินต่อไปได้โดยอาศัยเงินที่กู้ยืมมา และจากการบริหารงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ธุรกิจแห่งนั้นก็จะประสบการขาดทุนอีกในเวลาต่อมา ซึ่งอาจมีความรุนแรงมากกว่าเดิม
3. การใช้เครดิตมากเกินไป อาจทำให้ผู้ผลิตขยายขนาดของการผลิตมากเกินไป โดยเฉพาะในช่วงที่กำลังขายดี ซึ่งอาจเป็นผลให้ผลผลิตล้นตลาด ซึ่งจะส่งผลให้ทำการขายสินค้าในราคาต่ำลง จนกระทั่งเจอปัญหาการขาดทุนได้
4. การใช้เครดิตมากเกินไป อาทิ การออกธนบัตรของรัฐบาลมากเกินไป การขยายเครดิตของธนาคารมากเกินไปจนมีผลกระทบต่อเงินสดสำรอง ก็อาจส่งผลให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้
5. การที่รัฐบาลทำการพัฒนาประเทศโดยใช้เงินที่ได้จากแหล่งกู้ยืม ทำให้ไม่สามารถพัฒนาด้านต่างๆ ได้พร้อมกัน เนื่องจากมีภาระต้องจ่ายชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยในภายหลัง

2.3 ตลาดเครดิต(The credit market)

การศึกษาถึงอุปสงค์ของเครดิตใหม่(demand for new credit) มีข้อพึงระวังอยู่ประการหนึ่ง ก็คืออย่าไปสับสนกับความต้องการถือเงิน(demand for money) ทั้งนี้เพราะว่าตัวแปรในระบบเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อความต้องการเครดิตใหม่กับความต้องการถือเงินอาจจะเป็นตัวแปรตัวเดียวกัน แต่เหตุผลของความต้องการทั้งสองกรณีแตกต่างกันมากทีเดียว (Cattcart. 1982 : 105 - 110)

อุปสงค์ของเครดิตใหม่คือ ความต้องการแห่งกระแสของเงินทุนตามปกติจะใช้จ่ายไปทันทีทันใด และทำให้ผู้ต้องการเครดิตมีหนี้สินผูกพันที่เกิดขึ้นใหม่(The demand for a flow of funds, usually spent quickly and representing new liabilities for demanders) ส่วนความต้องการถือเงินหมายถึงความต้องการสินทรัพย์ประเภทที่ใช้จ่ายได้ ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายตลอดจนไม่มีกำหนดระยะเวลาในการถือ(The demand for a stock of spendable assets held to facilitate transaction and indefinite periods)

อุปสงค์ของเครดิตใหม่

อุปสงค์ของเครดิตใหม่(the demand for new credit) ของหน่วยเศรษฐกิจที่มีรายได้ในปัจจุบันน้อยกว่ารายจ่าย จึงจำเป็นต้องหาเงินทุนจากภายนอก(external financing) ซึ่งอาจจะเป็นครัวเรือน หรือธุรกิจ ตลอดจนรัฐบาล ตัวแปรทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ที่มีต่ออุปสงค์รวมของเครดิตนั้นได้แก่ ระดับราคาสินค้า รายได้ที่แท้จริง อัตราดอกเบี้ย ต้นทุนของการออกหุ้นทุน(the cost of equity finance) อัตราเงินเฟ้อที่คาดคะเน และนโยบายการคลัง

1. ระดับราคาสินค้า(The price level - P)

ระดับของราคาสินค้าและบริการมีผลกระทบต่ออุปสงค์ของเครดิต กล่าวคือถ้าระดับราคาสินค้าสูงขึ้นย่อมมีผลทำให้อุปสงค์ของเครดิตเพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้น อุปสงค์ของเครดิตจึงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับราคาสินค้าในกรณีตัวแปรอื่นๆ คงที่ ความสัมพันธ์นี้จะมีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นสัดส่วนกัน กล่าวคือถ้าระดับราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 10 จะทำให้อุปสงค์ของเครดิตใหม่เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 10 เช่นเดียวกัน

2. รายได้ที่แท้จริง(Real income - Y)

รายได้ที่แท้จริงมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของเครดิตในลักษณะเชิงบวก กล่าวคือในกรณีที่ประชาชนมีรายได้ที่แท้จริงเพิ่มขึ้นทำให้เขามั่นใจว่าความสามารถในการชำระหนี้ในอนาคตจะดีขึ้นด้วย ในกรณีของธุรกิจก็เป็นไปในทำนองเดียวกัน ในกรณีขายสินค้าดีขึ้น หน่วยผลิตจะขยายการผลิตด้วยการขยายโรงงานอันมีผลทำให้มีความต้องการเครดิตใหม่เพิ่มขึ้น สำหรับภาครัฐบาลปรากฏว่าในกรณีรายได้ที่แท้จริงของประชาชนเพิ่มขึ้น รายได้จากการเก็บภาษีอากรของรัฐบาลจะเพิ่มขึ้นด้วย และรายจ่ายของรัฐบาลก็จะเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อแก้ปัญหาว่างงาน ดังนั้น การก่อหนี้ของรัฐบาลก็

จะลดลง อย่างไรก็ตาม โดยส่วนรวมแล้วการที่รายได้ที่แท้จริงของประชาชนเพิ่มขึ้น จะมีผลทำให้อุปสงค์ของเครดิตเพิ่มขึ้นด้วย

3. อัตราดอกเบี้ย(The interest rate - i)

สำหรับอัตราดอกเบี้ยนั้นมีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของเครดิตในเชิงลบ กล่าวคือยิ่งอัตราดอกเบี้ยยิ่งสูงขึ้นเท่าใด อุปสงค์ของเครดิตยิ่งลดลงเท่านั้น

4. ต้นทุนแห่งการออกหุ้นทุน(The cost of equity finance - e)

ในกรณีที่หน่วยผลิตแสวงหาเงินทุนด้วยการออกหุ้นทุน ย่อมหมายถึงผู้ซื้อหุ้นทุนที่ออกใหม่นี้ย่อมมีสิทธิเรียกร้องต่อผลกำไรที่จะเกิดขึ้นในอนาคตของหน่วยผลิต(เป็นที่แน่นอนว่า เมื่อเงินลงทุนเพิ่มขึ้นจากการออกหุ้นทุนผลกำไรในอนาคตย่อมเพิ่มขึ้น) ดังนั้น อัตราผลกำไรที่คาดว่าจะได้รับต่อหุ้นหารด้วยราคาของหุ้นในปัจจุบันต่อหุ้น(The expected future earnings per share of stock divided by the current price per share of stock) หรือที่เรียกกัน "the expected - earning/current price ratio" ซึ่งเป็นต้นทุนของการออกหุ้นทุน(the cost of equity finance) ดังนั้น ยิ่งต้นทุนของการออกหุ้นทุนยิ่งสูงขึ้นเพียงใดอุปสงค์ของเครดิตในลักษณะเงินขอกู้จากภายนอกแทนการออกหุ้นทุนยิ่งสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะการแสวงหาเงินทุนทั้งสองกรณีมีลักษณะทดแทนกันได้ค่อนข้างสมบูรณ์ ภายใต้ข้อสมมติว่าสิ่งอื่นๆคงที่

5. ภาวะเงินเฟ้อที่คาดคะเนว่าจะเกิดขึ้น(Expected inflation - Z)

ปัจจัยที่มีผลกระทบต้ออุปสงค์แห่งเครดิตอีกตัวหนึ่งได้แก่ อัตราภาวะเงินเฟ้อที่คาดคะเนว่าจะเกิดขึ้น ในกรณีที่คาดว่าภาวะเงินเฟ้อจะสูงขึ้นในอนาคตย่อมหมายความว่าระดับราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไปจะสูงขึ้น ภายใต้สภาวะเช่นนี้จะทำให้อุปสงค์ของเครดิตใหม่จะเพิ่มขึ้น เพราะภาวะเงินเฟ้อหมายถึงค่าของเงินจะลดลง ทำให้ลูกหนี้ได้เปรียบ

6. นโยบายการคลัง(Fiscal policy - D)

นโยบายการคลังของรัฐนั้นนับว่ามีผลกระทบต้ออุปสงค์ของเครดิตใหม่อยู่ไม่น้อย ดังเช่น ในกรณีที่รัฐบาลใช้นโยบายการคลังแบบขาดดุล(deficit finance) รัฐบาลย่อมจะต้องพึ่งพาเงินกู้จากแหล่งต่างๆ ย่อมมีผลทำให้อุปสงค์ของเครดิตเพิ่มขึ้น

จากปัจจัยต่างๆ ที่ได้อธิบายมาแล้วข้างต้นทำให้สรุปได้ว่า อุปสงค์แห่งเครดิต(L_d) ขึ้นอยู่กับตัวแปรที่สำคัญๆ ดังนี้

$$L_d = f (P, Y, i, e, Z, D, \dots)$$

นอกจากนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์แห่งเครดิตกับตัวแปรที่สำคัญๆ พอสรุปได้ดังนี้

ตาราง 5 ความสัมพันธ์ระหว่างอุปสงค์ของเครดิตใหม่กับตัวแปรที่สำคัญๆ

ตัวแปรที่ถูกกระทบ	ตัวแปรที่มีผลกระทบ	ทิศทางของการกระทบ
L_o : ปริมาณของ อุปสงค์ของ เครดิตใหม่	P : ระดับราคา	+
	Y : รายได้ที่แท้จริง	+
	i : อัตราดอกเบี้ย	-
	e : รายได้ที่คาดว่าจะได้รับต่อหุ้น/ราคาของหุ้นทุน	+
	Z : อัตราภาวะเงินเฟ้อ	+
	D : นโยบายการคลังแบบขาดดุลของรัฐบาล	+

ที่มา : Catthcart. 1982 : 107.

อุปทานของเครดิตใหม่

ทางด้านอุปทานของเครดิตใหม่(the supply of new credit) นั้น ปรากฏว่าตัวแปรที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์ของเครดิตใหม่นั้นก็มีผลกระทบทางด้านอุปทานเช่นเดียวกัน ผิดกันแต่เพียงว่าขนาดของการกระทบและทิศทางของการกระทบเท่านั้นที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งเป็นไปในลักษณะดังนี้

1. ระดับราคาสินค้า(The price level - P)

ระดับราคาสินค้าเป็นตัวแปรที่มีผลกระทบต่ออุปทานของเครดิตใหม่ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก กล่าวคือในกรณีราคาสินค้าโดยทั่วไปสูงขึ้น ค่าจ้างตลอดจนรายได้ในลักษณะอื่นของครัวเรือนในรูปตัวเงินจะสูงขึ้นด้วย เป็นสิ่งจูงใจทำให้ทั้งครัวเรือนและหน่วยธุรกิจถือสินทรัพย์ที่มีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย

2. รายได้ที่แท้จริง(Real income - Y)

รายได้ที่แท้จริงเป็นตัวแปรที่มีผลกระทบต่ออุปทานของเครดิตเช่นเดียวกัน และมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก กล่าวคือรายได้ที่แท้จริงเพิ่มขึ้นย่อมมีผลทำให้อุปทานของเครดิตเพิ่มขึ้นด้วย

3. อัตราดอกเบี้ย(The interest rate - i)

อัตราดอกเบี้ยเป็นตัวแปรที่สำคัญต่ออุปทานของเครดิตใหม่ แต่มีลักษณะความสัมพันธ์ในเชิงบวก กล่าวคืออัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นจะทำให้การออมของครัวเรือนและธุรกิจมีสูงขึ้น และมีผลทำให้อุปทานของเครดิตใหม่เพิ่มขึ้น

4. ต้นทุนแห่งการออกหุ้นทุน(The cost of equity finance - e)

ต้นทุนของการออกหุ้นทุนมีความสัมพันธ์อย่างผกผันกับอุปทานของเครดิตใหม่ ทั้งนี้เพราะอัตราส่วนระหว่างกำไรต่อหุ้นต่อราคาของหุ้นสูง ผู้ลงทุนทางการเงินย่อมยินดีที่จะลงทุนซื้อหุ้นมากกว่าที่จะให้ไว้ในตลาดเครดิต ดังนั้น จึงทำให้อุปทานของเครดิตใหม่ในตลาดกู้ยืมลดลง

5. อัตราภาวะเงินเฟ้อที่คาดคะเน(The expected rate of inflation - Z)

อัตราเงินเฟ้อที่คาดคะเนนี้มีความสัมพันธ์กับอุปทานของเครดิตใหม่ในเชิงลบ กล่าวคือ ยิ่งคาดคะเนว่าอัตราภาวะเงินเฟ้อยิ่งสูงขึ้นอุปทานของเครดิตใหม่จะยิ่งลดลง ทั้งนี้เพราะค่าของเงินจะลดลงและผู้เป็นเจ้าของนี้จะเสียเปรียบ

6. นโยบายการเงิน(Monetary policy - A)

นโยบายการเงินของธนาคารกลางนับว่าเป็นตัวแปรที่สำคัญในด้านอุปทานของเครดิตใหม่ และมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก กล่าวคือถ้าธนาคารกลางใช้นโยบายการเงินแบบผ่อนคลาย(expansionary action) เช่น การลดอัตราเงินสำรองตามกฎหมายของระบบธนาคารพาณิชย์ หรือการซื้อหลักทรัพย์ในตลาดย่อมมีผลทำให้อุปทานของเครดิตใหม่เพิ่มขึ้น

จากตัวแปรต่างๆ ที่ได้อธิบายมาแล้ว ทำให้สรุปได้ว่า อุปทานของเครดิตใหม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรต่างๆ ดังนี้

$$L_s = f(P, Y, i, e, Z, A, \dots)$$

ตาราง 6 ความสัมพันธ์ระหว่างอุปทานของเครดิตใหม่กับตัวแปรที่สำคัญๆ

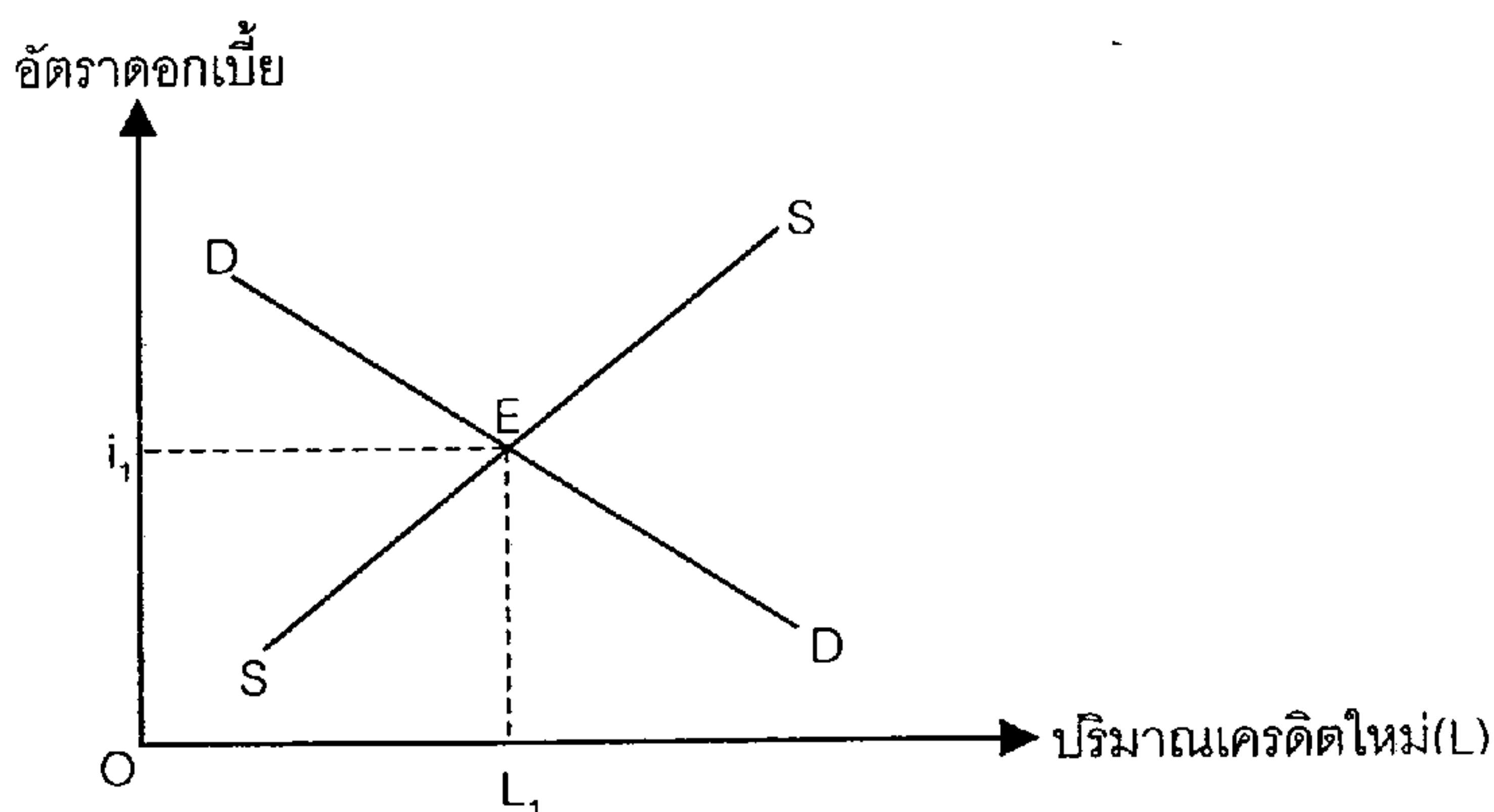
ตัวแปรที่ถูกกระทบ	ตัวแปรที่มีผลกระทบ	ทิศทางของการกระทบ
L _s : ปริมาณอุปทาน ของเครดิตใหม่	P : ระดับราคา	+
	Y : รายได้ที่แท้จริง	+
	i : อัตราดอกเบี้ย	+
	e : อัตรากำไรต่อหุ้น/ราคาของหุ้น	-
	Z : อัตราภาวะเงินเฟ้อ	-
	A : นโยบายการเงินแบบผ่อนคลาย	+

ที่มา : Catthcart. 1982 : 109.

ดุลยภาพของตลาดเครดิต

ดังที่ได้อธิบายมาแล้วถึงตัวแปรต่างๆ ที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์และอุปทานของเครดิตใหม่ แต่อย่างไรก็ตาม ดุลยภาพของตลาดเครดิตจะเกิดขึ้นนั้นจะต้องเป็นไปตามนี้ กล่าวคือ $L_d = L_s$

อย่างไรก็ตาม อัตราดอกเบี้ยย่อมเป็นตัวแปรที่สำคัญต่อตลาดเครดิต(ถ้าตัวอื่นๆ คงที่ดุลยภาพของตลาดเครดิตย่อมเป็นไปตามภาพประกอบ 2)

ภาพประกอบ 2 ดุลยภาพของตลาดเครดิต (Catthcart. 1982 : 110)

จากภาพประกอบ 2 แกนตั้งวัดอัตราดอกเบี้ย ส่วนแกนแนวนวัดปริมาณเครดิตใหม่ เส้น DD เป็นเส้นอุปสงค์ของเครดิตใหม่ซึ่งทอดลงจากซ้ายไปขวา ส่วนเส้น SS เป็นเส้นอุปทานของเครดิตใหม่ซึ่งทอดขึ้นจากซ้ายไปขวา ดุลยภาพของตลาดเครดิตก็คือจุดที่ E ซึ่งเป็นจุดตัดของเส้น DD กับเส้น SS นั่นเอง

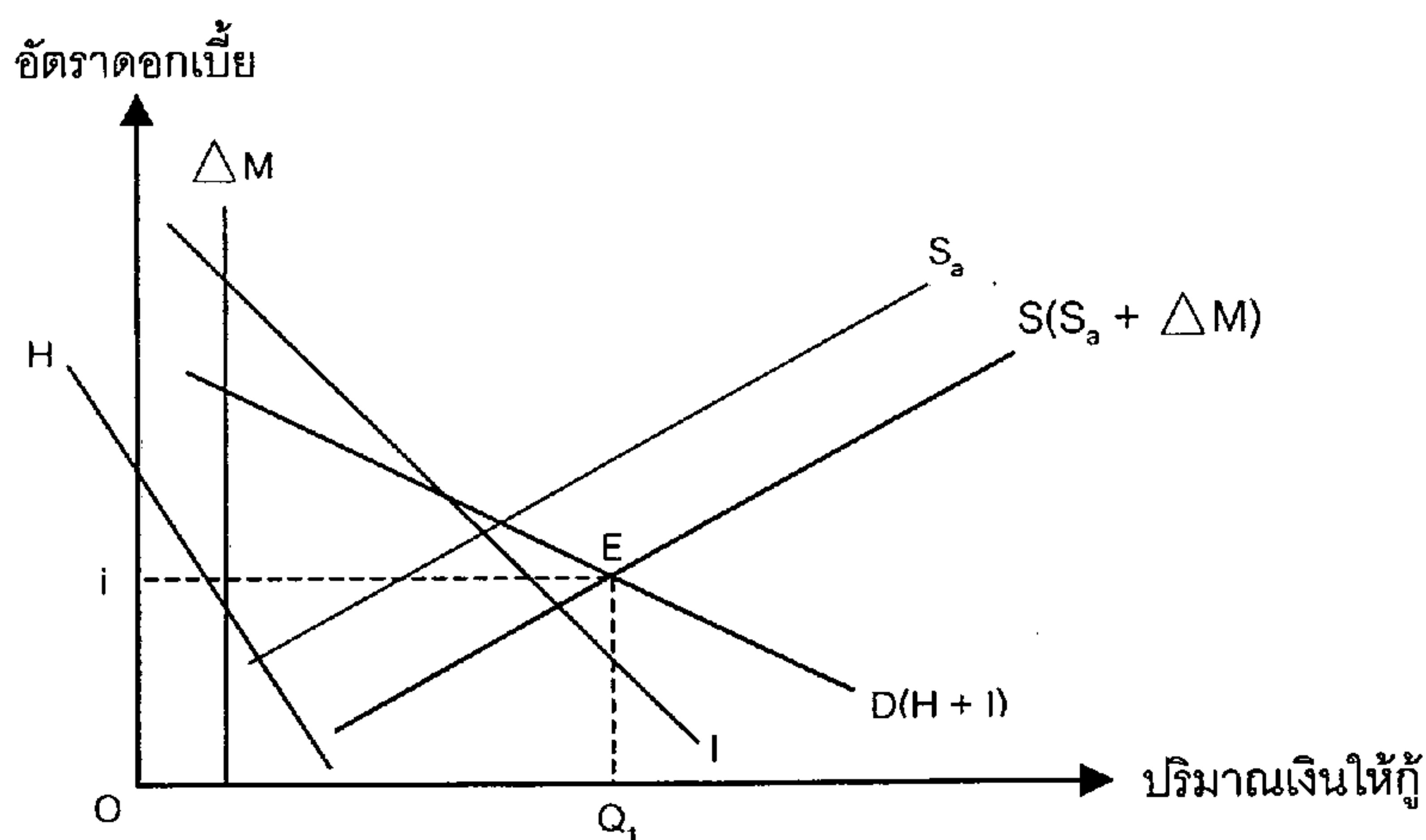
2.4 ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้(Loanable fund Theory)

ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้นี้มีพื้นฐานคล้ายกับทฤษฎีของคลาสสิก แต่ได้มีการนำตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเป็นจริงของระบบเศรษฐกิจมาประกอบการวิเคราะห์ นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่า อัตราดอกเบี้ยโดยแท้จริงแล้วไม่ได้จ่ายเพื่อการออมแต่เป็นการจ่ายสำหรับการให้กู้ ไม่ว่าแหล่งเงินกู้นั้นจะมาจากไหน และนำไปเพื่อจุดประสงค์อะไร ดังนั้น อัตราดอกเบี้ยจึงถูกกำหนดโดยอุปทานของเงินให้กู้ (Supply of Loanable Fund) กับอุปสงค์ของเงินขอกู้(Demand for Loanable Fund) (Culberson. 1972 : 317 - 321)

อุปทานของเงินให้กู้มีแหล่งที่มาสองแหล่งด้วยกัน ได้แก่ เงินออม(saving - S) และการเพิ่มของปริมาณเงิน(Money supply - ΔM) อันได้แก่การขยายสินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ที่เข้าไปสู่ในตลาดสินเชื่อ ดังนั้น การวิเคราะห์ของทฤษฎีนี้จึงเป็นลักษณะของ "Flow Concept"

ส่วนในด้านอุปสงค์ของเงินขอกู้ นั้น ที่สำคัญอันได้แก่ การลงทุนและการถือเงินเฉยๆ ที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์(Hoarding - H) การถือเงินชนิดนี้อาจจะมีค่าเป็นลบ ซึ่งเรียกว่า "Dishoarding" อันเกิดจากประชาชนนำเอาเงินที่ถือไว้เฉยๆ ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์(Hoarding) ในรอบปีที่ผ่านมา มาออกมาเป็นเงินทุนพร้อมที่จะให้กู้ หรือเกิดจากประชาชนลดสัดส่วนของการถือเงินที่เป็นเงินตรา อันมีผลทำให้เงินทุนเพื่อการลงทุนเพิ่มขึ้น ดังนั้น ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้จึงแสดงได้ดังสมการต่อไปนี้

$$S_a + \Delta M = H + I$$

ภาพประกอบ 3 ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ (Culberson. 1972 : 317)

จากรูปเส้น H ทอดลงจากซ้ายไปขวา แสดงถึงการถือเงินสดอยู่ในมือนั้นมีค่าเสียโอกาสในตัวของมัน ถ้าหากอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นถึงระดับหนึ่ง ค่าของ H จะติดลบ ซึ่งเรียกว่า “Dishoarding” เส้น I แสดงถึงความต้องการเงินทุนเพื่อการลงทุน ในกรณีที่อัตราดอกเบี้ยสูง ปริมาณความต้องการเงินทุนจะน้อย และอัตราดอกเบี้ยต่ำลงปริมาณความต้องการเงินลงทุนจะเพิ่มขึ้น ดังนั้น เส้น I จึงเป็นเส้นทอดลงจากซ้ายไปขวา ดังนั้น เส้นอุปสงค์ของเงินกู้รวม(total demand for loanable fund - D) จึงเป็นเส้นทอดลงจากซ้ายไปขวาเช่นเดียวกัน

ส่วนเส้น ΔM จะมีความชันอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับ “money supply function” กับนโยบายการเงินของระบบเศรษฐกิจในระบบเศรษฐกิจหนึ่ง ซึ่งนโยบายการเงินและอุปทานของเงินตอบสนองอัตราดอกเบี้ยในเชิงบวก เส้น ΔM จะทอดขึ้นจากซ้ายไปขวา แต่ถ้าเป็นกรณีอื่นแล้ว อัตราดอกเบี้ยจะไม่มีผลต่อเส้น ΔM ดังที่แสดงไว้ในรูป ส่วนเส้นเงินออม S_g มีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยในเชิงบวก ดังนั้น เส้น S_g จึงทอดขึ้นจากซ้ายไปขวา อันมีผลทำให้เส้นอุปทานของเงินให้กู้ทั้งหมด(total of loanable fund - S) เป็นเส้นทอดขึ้นจากซ้ายไปขวาด้วย ดังนั้น อัตราดอกเบี้ยจึงถูกกำหนดโดยจุดตัดของเส้น S และ D ดังในรูป อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพคือ O_1 และปริมาณเงินกู้ดุลยภาพคือ OQ_1

ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ดังที่อธิบายมาแล้วข้างต้นยังมีใช้ทฤษฎีการอธิบายระบบเศรษฐกิจโดยส่วนรวม เพียงแต่เป็นทฤษฎีที่อธิบายในส่วนในตลาดสินเชื่อเท่านั้น ดังนั้น เพื่อที่จะทำให้ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้มีความเป็นจริง(realistic) จำเป็นต้องขยายความอุปสงค์ของเงินกู้ซึ่งส่วนใหญ่มีใช้เพื่อการลงทุนเท่านั้น แต่ยังเพื่อการบริโภคและการกู้ยืมของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกู้ยืมของรัฐบาลมีผลกระทบต่ออัตราดอกเบี้ยมีใช้น้อย การกู้ยืมเพื่อการลงทุนของธุรกิจส่วนหนึ่งเป็นการกู้เพื่อสร้างที่พำนักอาศัยด้วยการจำนอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสหรัฐอเมริกา ดังนั้น ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ในด้านอุปสงค์ของเงินกู้จำเป็นต้องคำนึงถึงการกู้ของรัฐบาล(B_g) ของผู้บริโภค(B_c) ของธุรกิจ(B_b) เพื่อที่พำนักอาศัย(B_h) และเพื่อการเก็งกำไร(B_s) ดังนั้น จึงทำให้สมการทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นได้ดังนี้

$$S + \Delta M = H + I + B_g + B_c + B_b + B_h + B_s$$

จากสมการข้างต้นนี้ทำให้อุปสงค์ของเงินทุนครอบคลุมไปทั่วภาคเศรษฐกิจทุกภาค อันทำให้ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้มีความถูกต้องใกล้เคียงความเป็นจริงมากขึ้น

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมตัวแปรซึ่งประกอบไปด้วย ประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ ระยะเวลาดำเนินงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ ดังนี้

ประเภทกิจการ

สุเทพ บุตรเหม (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการด้านสินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพนอกรการเกษตรของเกษตรกรในอำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย พบว่า ประเภทอาชีพนอกรการเกษตรมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพนอกรการเกษตร

อภิชาติ ตะกรุดทอง (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการสินเชื่อภาคเกษตรจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรของเกษตรกรลูกค้าอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า เกษตรกรที่มีความแตกต่างกันในด้านประเภทกิจกรรมนอกภาคเกษตร มีความต้องการสินเชื่อภาคเกษตรแตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ประเภทอาชีพหรือประเภทกิจการ เป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อความต้องการสินเชื่อสินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพนอกรการเกษตร ดังนั้น ประเภทกิจการ น่าจะส่งผลต่อความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปร ประเภทกิจการ มาศึกษาในครั้งนี้

ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ

สุเทพ บุตรเหม (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการด้านสินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพนอกรการเกษตรของเกษตรกรในอำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย พบว่า สภาพการถือครองที่ดินหรือลักษณะความเป็นเจ้าของในที่ดินมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพนอกรการเกษตร

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า สภาพการถือครองหรือลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ เป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อความต้องการสินเชื่อสินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพนอกรการเกษตร ดังนั้น ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ น่าจะส่งผลต่อความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปร ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ มาศึกษาในครั้งนี้

เงินทุนจดทะเบียน

สุธน วรวิฑูร (2541) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้ หรือไม่ใช้บริการสินเชื่อในบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ จำกัด ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มีขนาดธุรกิจต่างกันแสดงผลต่อปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อในบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ จำกัด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ขนาดธุรกิจหรือเงินทุนจดทะเบียน เป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อการเลือกใช้ หรือไม่ใช้บริการสินเชื่อในบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ จำกัด ดังนั้น เงินทุนจดทะเบียน น่าจะส่งผลต่อความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปร เงินทุนจดทะเบียน มาศึกษาในครั้งนี้

ระยะเวลาการดำเนินงาน

อภิชาติ ตะกรุดทอง (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการสินเชื่อนอกภาคเกษตรจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรของเกษตรกรลูกค้าอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า เกษตรกรที่มีความแตกต่างกันในด้านระยะเวลาในการประกอบกิจกรรมนอกภาคเกษตร มีความต้องการสินเชื่อนอกภาคเกษตรแตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ระยะเวลาการดำเนินงาน เป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อความต้องการสินเชื่อสินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพนอกการเกษตร ดังนั้น ระยะเวลาการดำเนินงาน น่าจะส่งผลต่อความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปร ระยะเวลาการดำเนินงาน มาศึกษาในครั้งนี้

รายได้ต่อเดือน

จากแนวความคิดเรื่องตลาดเครดิต (Cattcart. 1982 : 106) กล่าวว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ของเครดิตในลักษณะเชิงบวก กล่าวคือในกรณีของประชาชน หากประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจะทำให้เขามั่นใจว่าความสามารถในการชำระหนี้ในอนาคตจะดีขึ้นด้วย ในกรณีของธุรกิจก็เป็นไปในทำนองเดียวกัน ในกรณีขายสินค้าดีขึ้น หน่วยผลิตจะขยายการผลิตด้วยการขยายโรงงาน อันมีผลทำให้มีความต้องการเครดิตใหม่เพิ่มขึ้น

จิรัชยา พิรานนท์ (2537) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์แหล่งเงินทุนเพื่อการศึกษา สำหรับนิสิต : กรณีศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการสินเชื่อเพื่อการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้แก่รายได้รวมของครอบครัว

กรวรรณ วัฒนชัย (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการสินเชื่อเพื่อการเช่าซื้อรถยนต์นั่งในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์นั่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีผลกระทบโดยตรงต่อความต้องการสินเชื่อเช่าซื้อได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ศิริพงษ์ เต็มเตชาติพงศ์ (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่กำหนดความต้องการสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยจากสถาบันการเงินในประเทศไทย พบว่า ปัจจัยที่กำหนดความต้องการสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยจากธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และธนาคารอาคารสงเคราะห์ ได้แก่ รายได้สุทธิส่วนบุคคล

สุเทพ บุตรเหม (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการด้านสินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพนอกการเกษตรของเกษตรกรในอำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย พบว่า รายได้หลักของครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพนอกการเกษตร

จิระภา พรรณขรรค์ (2540) ได้ทำการศึกษาเรื่อง เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยระหว่างธนาคารอาคารสงเคราะห์และธนาคารพาณิชย์ไทย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของสถาบันการเงินทั้งสองแห่งได้แก่ รายได้ ซึ่งรายได้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณความต้องการสินเชื่อ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริโภคที่ใช้บริการสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยกับธนาคารอาคารสงเคราะห์เป็นกลุ่มลูกค้ารายย่อย และมีรายได้ต่อเดือนส่วนใหญ่อยู่ใน ช่วง 10,001-15,000 บาท และรายได้ครัวเรือนต่อเดือนส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 30,001 บาทขึ้นไป ส่วนผู้บริโภคที่ใช้บริการสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยกับธนาคารพาณิชย์ไทย เป็นกลุ่มลูกค้ารายใหญ่ มีรายได้ต่อเดือนและรายได้ครัวเรือนต่อเดือนส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 30,001 บาทขึ้นไป ดังนั้น แสดงให้เห็นว่าผู้บริโภคที่กู้ยืมเงินกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าผู้บริโภคที่กู้ยืมเงินกับธนาคารพาณิชย์ไทย จึงมีผลทำให้ปริมาณ ความต้องการสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยน้อยกว่าธนาคาร

พาณิชย์ไทย ส่วนผู้บริโภคที่ใช้บริการสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยกับธนาคารพาณิชย์ไทย ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนมาก จึงมีผลต่อตัวแปรตาม คือทำให้ปริมาณความต้องการสินเชื่อ เพื่อที่อยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้น

จำลอง ปรีชา (2540) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการสินเชื่อการเกษตรของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรแม่สรวย จำกัด อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย พบว่า รายได้จากการเกษตรและรายได้นอกการเกษตรมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อการเกษตรของสมาชิก ซึ่งมีค่า r เท่ากับ 0.5997 และ 0.1941 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งหมายความว่า ถ้ารายได้จากการเกษตรและรายได้นอกการเกษตรเพิ่มขึ้น 100 บาท จะมีผลทำให้สมาชิกมีความต้องการสินเชื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น 59 บาท และ 19 บาท ตามลำดับ

อภิชาติ ตะกรุดทอง (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการสินเชื่อนอกภาคเกษตรจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรของเกษตรกรลูกค้าอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า เกษตรกรที่มีความแตกต่างกันในด้านรายได้ รายได้จากการประกอบกิจกรรมนอกภาคเกษตร มีความต้องการสินเชื่อนอกภาคเกษตรแตกต่างกัน

ไสรดา บงกชมาศ (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยสื่อสารการตลาดที่มีผลต่อการใช้สินเชื่อบุคคลของธนาคารไทยที่ร่วมทุนกับต่างชาติ พบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับการใช้บริการสินเชื่อบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า รายได้หรือรายได้ต่อเดือน เป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อความต้องการสินเชื่อเพื่อการศึกษา สินเชื่อเพื่อการเช่าซื้อรถยนต์ สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย สินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพนอกการเกษตร และสินเชื่อบุคคล ดังนั้น รายได้ต่อเดือน น่าจะส่งผลต่อความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปร รายได้ต่อเดือน มาศึกษาในครั้งนี้

รายจ่ายต่อเดือน

จินตนา จันทศรัทธาการ (2535) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการสินเชื่อการเกษตรของสมาชิกสหกรณ์นิคมสันทราย จำกัด จังหวัดเชียงใหม่ ปีการผลิต 2533/2534 พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการสินเชื่อการเกษตรคือรายจ่ายในการเกษตร

จิรัชยา พิรานนท์ (2537) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์แหล่งเงินทุนเพื่อการศึกษา สำหรับนิสิต : กรณีศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการสินเชื่อเพื่อการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 90% ได้แก่ค่าใช้จ่าย

จำลอง ปรีชา (2540) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการสินเชื่อการเกษตรของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรแม่สรวย จำกัด อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย พบว่า ค่าใช้จ่าย

ในการลงทุนผลิตการเกษตรมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อการเกษตร ซึ่งมีค่า r เท่ากับ 0.9459 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 หมายความว่า ถ้าค่าใช้จ่ายในการลงทุนผลิตการเกษตรเพิ่มขึ้น 100 บาท จะมีผลทำให้ความต้องการสินเชื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น 94 บาท

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ค่าใช้จ่ายหรือรายจ่ายต่อเดือน เป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อความต้องการสินเชื่อการเกษตร สินเชื่อเพื่อการศึกษา ดังนั้น รายจ่ายต่อเดือน น่าจะส่งผลต่อความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรรายจ่ายต่อเดือน มาศึกษาในครั้งนี้

หนี้สินค้างชำระ

จากเอกสารการวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การบูรณาการเพื่อพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐและภาคเอกชน ในช่วงปี 2545 – 2550 (สมชาย สกุลสุวรรณ์. 2545 : 155) พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อลดภาระดอกเบี้ยเงินกู้ ดังนั้น ภาวะหนี้สินค้างชำระ น่าจะส่งผลต่อความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปร หนี้สินค้างชำระ มาศึกษาในครั้งนี้

จากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นนั้นสรุปได้ว่า ความต้องการสินเชื่อของบุคคลหรือธุรกิจมีผลมาจากปัจจัยต่างๆ คือ ประเภทกิจการหรือประเภทอาชีพ สภาพการถือครองหรือลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ ขนาดธุรกิจหรือเงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ

ผู้วิจัยจึงได้อาศัยแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว มาตั้งเป็นสมมติฐานโดยรวม กล่าวคือประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ มีผลต่อความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ณ สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจะต้องเป็นกิจการที่มีความต้องการสินเชื่อและเคยขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดโดย Lindeman, R.H., Meranda, P.F. and Gold, R.Z. (1980) ให้กฎแห่งความชัดเจน(rule of thumb) เกี่ยวกับขนาดกลุ่มตัวอย่างไว้คร่าวๆ ว่า กรณีที่นักวิจัยต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ นักวิจัยควรใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 100 คนเป็นอย่างต่ำ ส่วน Stevens, J. (1986) ให้กฎไว้ว่ากรณีการวิจัยที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ควรใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 100 คน และต้องมีขนาดกลุ่มตัวอย่าง 15 คน ต่อตัวแปรทำนาย 1 ตัว

สำหรับงานวิจัยนี้มีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบไคสแควร์(Chi – Square Test) และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ(Multiple Regression Analysis)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 ตัวอย่าง

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 120 กิจการนี้ ได้มาจากวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งประชากรออกเป็น 9 ตำบล จากนั้นจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยแยกตามสัดส่วน(Quota Sampling) แต่ละตำบล(ดังตาราง 2) และเลือกกลุ่มตัวอย่างแต่ละตำบลโดยวิธีสุ่มแบบบังเอิญ(Accidental Sampling)

ตาราง 7 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละตำบล

หน่วย : กิจการ

ที่	ตำบล	จำนวน	จำนวนตัวอย่าง
1.	ตำบลตลาด	591	45
2.	ตำบลมะขามเตี้ย	535	40
3.	ตำบลวัดประดู่	94	7
4.	ตำบลขุนทะเล	30	2
5.	ตำบลบางไผ่ไม้	4	1
6.	ตำบลคลองน้อย	1	1
7.	ตำบลบางไทร	3	1
8.	ตำบลบางกุ้ง	312	22
9.	ตำบลคลองขนาก	2	1
รวม		1,572	120

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. 2547 : ออนไลน์.

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และศึกษาถึงปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ(Check list) แบบเติมคำในช่องว่าง และแบบจัดอันดับความสำคัญ ประกอบด้วย ประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ จำนวนผู้ถือหุ้น เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน จำนวนพนักงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน แหล่งที่มาของเงินทุน และหนี้สินค้างชำระ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 5 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ(Check list) แบบเติมคำในช่องว่าง และแบบจัดอันดับความสำคัญ ประกอบด้วย ประเภทสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 14 ข้อ ประกอบด้วย ปัญหาด้านแหล่งเงินให้กู้ จำนวน 2 ข้อ ปัญหาด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืม จำนวน 4 ข้อ ปัญหาด้านการชำระคืน จำนวน 2 ข้อ และปัญหาด้านการดำเนินการ จำนวน 6 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า(Rating scale) 5 ระดับคือ

สำหรับข้อคำถามที่เป็นเชิงนิเสธ(ในแง่ร้าย) ในแบบสอบถาม ให้ค่าน้ำหนักคะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าน้ำหนัก	1
เห็นด้วย	ให้ค่าน้ำหนัก	2
ไม่แน่ใจ	ให้ค่าน้ำหนัก	3
ไม่เห็นด้วย	ให้ค่าน้ำหนัก	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าน้ำหนัก	5

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มีขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการสินเชื่อ และปัญหาในการขอสินเชื่อ แล้วรวบรวมข้อมูลมาใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามให้มีเนื้อหาครอบคลุมจุดมุ่งหมาย และตัวแปรที่ต้องการศึกษา
3. นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา เนื้อหา และจัดหมวดหมู่ข้อคำถามให้กะทัดรัด เข้าใจง่าย พร้อมทั้งตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความเชื่อถือได้เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ตามที่ได้รับการแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้(Try Out) กับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง คือ วิชาสหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตอำเภอพนมพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 30 กิจการ เพื่อวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(Alpha-Coefficient) ของครอนบาช(Cronbach) ซึ่งคำนวณได้จากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2538 : 174)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ

α	แทน ค่าความเชื่อมั่น
k	แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
$\sum S_i^2$	แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
S^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามครั้งสุดท้ายภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับงานวิจัยนี้ และขออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูล
2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงคุณภาพแล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลในแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด ผู้วิจัยจะนำมาจัดกระทำข้อมูลโดยการประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC Version 10.0 โดยมีขั้นตอนวิเคราะห์ดังนี้

1. จัดระบบข้อมูล
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งประกอบไปด้วยประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ จำนวนผู้ถือหุ้น เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน จำนวนพนักงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน แหล่งที่มาของเงินทุน และหนี้สินค้างชำระ โดยการแจกแจงความถี่ การหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ
3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งประกอบไปด้วย ประเภทสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ โดยการแจกแจงความถี่ การหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ
4. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งเงินให้กู้ ด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืม ด้านการชำระคืน และด้านการดำเนินการ โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การประเมินค่าคะแนนเฉลี่ยจากเกณฑ์การประเมินผลของ ประคอง กรรณสูตร (2538 : 70) มี
การแปลความหมายระดับความคิดเห็นไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

แต่เนื่องจากผู้วิจัยศึกษาเรื่องปัญหาในการขอสินเชื่อ ซึ่งเป็นข้อคำถามในเชิงนิเสธ เพื่อความ
เหมาะสมในงานวิจัย ผู้วิจัยจึงปรับเกณฑ์การแปลความหมายเป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งประกอบไปด้วย ข้อมูลที่เกี่ยวกับประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ จำนวนผู้ถือหุ้น เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน จำนวนพนักงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน แหล่งที่มาของเงินทุน และหนี้สินค้างชำระ

ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งประกอบไปด้วย ประเภทสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ

และข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งเงินให้กู้ ด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืม ด้านการชำระคืน และด้านการดำเนินการ

1.1 ค่าร้อยละ(Percentage) เป็นการเปรียบเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการกับจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็นร้อยละ คำนวณจากสูตร (อภิสิทธิ์ จันตะนี; ศรีเพชร เลิศพิเชฐ; และ อุเทศ ศรแก้ว.

2539 : 185)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน ร้อยละหรือ % (Percentage)
	f	แทน ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน จำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนประชากร

1.2 ตัวกลางเลขคณิต(Arithmetic mean) หรือค่าเฉลี่ย(Mean) คือค่าที่ได้จากการเอาผลรวมของข้อมูลทั้งหมดหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด คำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์ะ. 2544 : 34)

$$\overline{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ตัวกลางเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) เพื่อต้องการทราบการกระจายของข้อมูลของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม เมื่อเทียบกับตัวกลางเลขคณิต คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2532 : 72)

$$S = \sqrt{\frac{\sum (X - \overline{X})^2}{N}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum (X - \overline{X})^2$ แทน ผลรวมของค่าเบี่ยงเบนของคะแนนแต่ละตัวจากค่าเฉลี่ย
 N แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน

2.1 การทดสอบไคว์สแควร์(Chi – Square Test) เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว คำนวณจากสูตร (บุญเรียง ขจรศิลป์. 2547 : 161.)

$$\chi^2 = \sum \frac{(O_i - E_i)^2}{O_i}$$

เมื่อ O_i แทน จำนวนความถี่ที่รวบรวมได้ในช่อง i
 E_i แทน จำนวนความถี่ที่คาดหวังในช่อง i

2.2 ค่า R^2 ค่า F และค่า t เพื่อทดสอบความสัมพันธ์และความน่าเชื่อถือของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งใช้ในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ(Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 2 และสมมติฐานที่ 4 โดยมีแบบจำลอง และสูตรในการคำนวณดังนี้

แบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อน(Multiple Regression Model)

$Y_2 = a + b_1X_{11} + b_2X_{12} + b_3X_{13} + b_4X_{21} + b_5X_{22} + b_7X_3 + b_8X_4 + b_9X_5 + b_{10}X_6 + b_{11}X_7 + e$

$Y_4 = a + b_1X_{11} + b_2X_{12} + b_3X_{13} + b_4X_{21} + b_5X_{22} + b_7X_3 + b_8X_4 + b_9X_5 + b_{10}X_6 + b_{11}X_7 + e$

เมื่อ	Y_2	แทน	ปริมาณสินเชื่อ
	Y_4	แทน	ระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ
	a	แทน	ค่าคงที่(constant)
$b_1, b_2, ..., b_{11}$		แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ
	e	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อน(Error Term)
	X_{11}	แทน	กิจการค้า(ค้าปลีก - ค้าส่ง)
	X_{12}	แทน	กิจการผลิต
	X_{13}	แทน	กิจการการบริการ
	X_{21}	แทน	ห้างหุ้นส่วน
	X_{22}	แทน	บริษัท
	X_3	แทน	เงินทุนจดทะเบียน
	X_4	แทน	ระยะเวลาการดำเนินงาน
	X_5	แทน	รายได้ต่อเดือน
	X_6	แทน	รายจ่ายต่อเดือน
	X_7	แทน	หนี้สินค้างชำระ

สัมประสิทธิ์การตัดสินใจพหุ(Multiple Coefficient of Determination : R^2) เป็นสัดส่วนหรือเปอร์เซ็นต์ของตัวแปรตามที่มีสาเหตุเนื่องจากตัวแปรอิสระ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2543 : 454)

$$R^2 = \frac{SSR}{SST}$$

เมื่อ R^2 แทน สัมประสิทธิ์การตัดสินใจพหุ
 SSR แทน ความแปรปรวนของตัวแปรตามเนื่องจากอิทธิพลของตัวแปรอิสระ
 SST แทน ความแปรปรวนของตัวแปรตามทั้งหมด

สถิติ F – Test เป็นการทดสอบสมการว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดส่งผลต่อตัวแปรตามหรือไม่ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 236)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าการแจกแจงที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
 MS_B แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_W แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

สถิติ t – Test เป็นการทดสอบว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวส่งผลต่อตัวแปรตามหรือไม่ (สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. 2536 : 366)

$$t = \frac{b_i}{SE_{bi}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอย
 b_i แทน สัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระตัวที่ i
 SE_{bi} แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย

ตัวแปรและการกำหนดตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อน(Multiple Regression Model) แสดงดัง

ตาราง 8

ตาราง 8 ตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อน(Multiple Regression Model)

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม
1. ประเภทกิจการ	1. ปริมาณสินเชื่อ
2. ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ	2. ระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ
3. เงินทุนจดทะเบียน	
4. ระยะเวลาการดำเนินงาน	
5. รายได้ต่อเดือน	
6. รายจ่ายต่อเดือน	
7. หนี้สินค้างชำระ	

จากตาราง 8 แสดงตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อน(Multiple Regression Model) ซึ่งตัวแปรอิสระประกอบด้วย ประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ และตัวแปรตามประกอบด้วย ปริมาณสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ

การวัดตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ตามตาราง 8 มีการวัดโดยการให้คะแนนประเมิน ดังนี้

1. ตัวแปรตาม(Dependent Variables) ประกอบด้วย

1.1 ปริมาณสินเชื่อ(Y_2) หมายถึง จำนวนสินเชื่อที่ผู้ขอสินเชื่อต้องการจากสถาบันการเงิน ค่าของตัวแปรมีลักษณะเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ

1.2 ระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ(Y_4) หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้ขอสินเชื่อต้องการในการผ่อนชำระสินเชื่อ ค่าของตัวแปรมีลักษณะเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ

2. ตัวแปรอิสระ(Independent Variables) ประกอบด้วย

2.1 ประเภทกิจการ(X_1) หมายถึง กิจการค้า(ค้าปลีก - ค้าส่ง) กิจการผลิต และกิจการบริการ มีการวัดดังตาราง 9

ตาราง 9 คะแนนประเมินตัวแปรประเภทกิจการ

ประเภทกิจการ	คะแนนประเมิน (เป็นกิจการประเภทนี้)	คะแนนประเมิน (เป็นกิจการประเภทอื่น)
กิจการค้า(ค้าปลีก - ค้าส่ง) (X_{11})	1	0
กิจการผลิต(X_{12})	1	0
กิจการบริการ(X_{13})	1	0

2.2 ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ(X_2) หมายถึง รูปแบบการดำเนินกิจการซึ่งประกอบด้วย ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญ และบริษัทจำกัด มีการวัดดังตาราง 10

ตาราง 10 คะแนนประเมินตัวแปรลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ

ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ	คะแนนประเมิน (เป็นกิจการลักษณะนี้)	คะแนนประเมิน (เป็นกิจการลักษณะอื่น)
ห้างหุ้นส่วน(X_{21})	1	0
บริษัท(X_{22})	1	0

2.3 เงินทุนจดทะเบียน(X_3) หมายถึง มูลค่าเงินทุนจดทะเบียนในปัจจุบัน ที่จดทะเบียน ณ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด จังหวัดสุราษฎร์ธานี ค่าของตัวแปรมีลักษณะเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ

2.4 ระยะเวลาการดำเนินงาน(X_4) หมายถึง ระยะเวลาประกอบกิจการนับตั้งแต่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลจนถึงปัจจุบัน ค่าของตัวแปรมีลักษณะเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ

2.5 รายได้ต่อเดือน(X_5) หมายถึง รายได้ที่ได้รับจากการดำเนินงานในแต่ละเดือน ค่าของตัวแปรมีลักษณะเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ

2.6 รายจ่ายต่อเดือน(X_6) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินงานในแต่ละเดือน ค่าของตัวแปรมีลักษณะเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ

2.7 หนี้สินค้างชำระ(X_7) หมายถึง ภาวะหนี้สินของกิจการที่ยังมิได้ชำระคืน มีการวัดดังตาราง 11

ตาราง 11 คะแนนประเมินตัวแปรหนี้สินค้างชำระ

หนี้สินค้างชำระ	คะแนนประเมิน (มีหนี้สินค้างชำระ)	คะแนนประเมิน (ไม่มีหนี้สินค้างชำระ)
หนี้สินค้างชำระ(X_7)	1	0

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะเป็นการแสดงผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจะมีเนื้อหา ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล
2. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยแบ่งเนื้อหาในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตอนที่ 2 ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ

ตอนที่ 4 ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ประกอบการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งแทนค่าต่างๆ ดังนี้

df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ(Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง(Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง(Mean Square)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F – distribution
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
b	แทน	สัมประสิทธิ์การถดถอย
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t – distribution
Beta	แทน	สัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน

p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ(Probability)
χ^2	แทน	ค่าสถิติของการทดสอบไคว์สแควร์(Chi – Square Test)
Sig.	แทน	ค่า Significance
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย(Mean)
S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ผลสรุปและข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากการสำรวจข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 120 กิจการ ได้ผลสรุปและข้อมูลดังตาราง 12

ตาราง 12 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

หน่วย : กิจการ

สภาพทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. ประเภทกิจการ		
กิจการค้า(ค้าปลีก – ค้าส่ง)	51	42.50
กิจการผลิต	27	22.50
กิจการการบริการ	42	35.50
รวม	120	100
2. ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ		
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	66	55.00
ห้างหุ้นส่วนสามัญ	7	5.80
บริษัทจำกัด	47	39.20
รวม	120	100
3. จำนวนผู้ถือหุ้น		
น้อยกว่า 6 คน	69	57.50
6 – 10 คน	46	38.30
มากกว่า 10 คน	5	4.20
รวม	120	100

ตาราง 12 (ต่อ)

หน่วย : กิจการ

สภาพทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
4. เงินทุนจดทะเบียน		
น้อยกว่า 450,001 บาท	24	20.00
450,001 – 800,000 บาท	17	14.20
800,001 – 1,500,000 บาท	27	22.50
1,500,001 – 5,000,000 บาท	25	20.80
5,000,001 – 20,000,000 บาท	19	15.80
มากกว่า 20,000,000 บาท	8	6.70
รวม	120	100
5. ระยะเวลาการดำเนินงาน		
น้อยกว่า 4 ปี	28	23.30
4 – 6 ปี	24	20.00
7 – 9 ปี	23	19.20
10 – 12 ปี	21	17.50
มากกว่า 12 ปี	24	20.00
รวม	120	100
6. จำนวนพนักงาน		
น้อยกว่า 11 คน	77	64.20
11 – 50 คน	33	27.50
51 – 100 คน	7	5.80
มากกว่า 100 คน	3	2.50
รวม	120	100

ตาราง 12 (ต่อ)

หน่วย : กิจการ

สภาพทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
7. รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 45,001 บาท	21	17.50
45,001 – 100,000 บาท	33	27.50
100,001 – 250,000 บาท	24	20.00
250,001 – 2,000,000 บาท	25	20.80
มากกว่า 2,000,000 บาท	17	14.20
รวม	120	100
8. รายจ่ายต่อเดือน		
น้อยกว่า 25,001 บาท	21	17.50
25,001 – 50,000 บาท	22	18.30
50,001 – 100,000 บาท	25	20.80
100,001 – 350,000 บาท	25	20.80
มากกว่า 350,000 บาท	27	22.50
รวม	120	100
9. แหล่งเงินทุน (อันดับที่ 1)		
เงินลงทุนจากผู้ถือหุ้น	82	68.30
เงินกู้จากสถาบันการเงิน	35	29.20
เงินกู้นอกระบบ	3	2.50
รวม	120	100

ตาราง 12 (ต่อ)

หน่วย : กิจการ

สภาพทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
(อันดับที่ 2)		
เงินลงทุนจากผู้ถือหุ้น	29	24.20
เงินกู้จากสถาบันการเงิน	71	59.20
เงินกู้นอกระบบ	6	5.00
รวม	106	88.30
(อันดับที่ 3)		
เงินลงทุนจากผู้ถือหุ้น	3	2.50
เงินกู้จากสถาบันการเงิน	4	3.30
เงินกู้นอกระบบ	59	49.20
รวม	66	55.00
10. หนี้สินค้างชำระ		
ยังคงมีหนี้สินค้างชำระ	96	80.00
ไม่มีหนี้สินค้างชำระ	24	20.00
รวม	120	100

จากตาราง 12 แสดงผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วยประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ จำนวนผู้ถือหุ้น เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน จำนวนพนักงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน แหล่งเงินทุน(อันดับที่ 1) แหล่งเงินทุน(อันดับที่ 2) แหล่งเงินทุน(อันดับที่ 3) และหนี้สินค้างชำระ ดังนี้

ประเภทกิจการ จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นวิสาหกิจประเภทการค้า(ค้าปลีก - ค้าส่ง) มากที่สุด จำนวน 51 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 42.50) รองลงมาเป็นวิสาหกิจประเภทการบริการ จำนวน 42 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 35.50) และเป็นวิสาหกิจประเภทการผลิตน้อยที่สุด จำนวน 27 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 22.50) ตามลำดับ

ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดำเนินงานในรูปแบบห้างหุ้นส่วนจำกัดมากที่สุด จำนวน 66 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 55.00) รองลงมา ดำเนินงานในรูปแบบบริษัทจำกัด จำนวน 47 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 39.20) และดำเนินงานในรูปแบบ ห้างหุ้นส่วนสามัญน้อยที่สุด จำนวน 7 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 5.80) ตามลำดับ

จำนวนผู้ถือหุ้น จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีจำนวนผู้ถือหุ้น น้อยกว่า 6 คน มากที่สุด จำนวน 69 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 57.50) รองลงมา มีจำนวนผู้ถือหุ้น 6 – 10 คน จำนวน 46 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 38.30) และมีจำนวนผู้ถือหุ้นมากกว่า 10 คน น้อยที่สุด จำนวน 5 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 4.20) ตามลำดับ

เงินทุนจดทะเบียน จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีเงินทุนจดทะเบียน 800,001 – 1,500,000 บาท มากที่สุด จำนวน 27 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 22.50) รองลงมา มีเงินทุนจดทะเบียน 1,500,001 – 5,000,000 บาท จำนวน 25 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 20.80) มีเงินทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 450,001 บาท จำนวน 24 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 20.00) มีเงินทุนจดทะเบียน 5,000,001 – 20,000,000 บาท จำนวน 19 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 15.80) มีเงินทุนจดทะเบียน 450,001 – 800,000 บาท จำนวน 17 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 14.20) และมีเงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 20,000,000 บาท น้อยที่สุด จำนวน 8 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 6.70) ตามลำดับ

ระยะเวลาการดำเนินงาน จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีระยะเวลาการดำเนินงานน้อยกว่า 4 ปี มากที่สุด จำนวน 28 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 23.30) รองลงมา มีระยะเวลาการดำเนินงาน 4 - 6 ปี จำนวน 24 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 20.00) มีระยะเวลาการดำเนินงานมากกว่า 12 ปี จำนวน 24 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 20.00) มีระยะเวลาการดำเนินงาน 7 - 9 ปี จำนวน 23 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 19.20) และมีระยะเวลาการดำเนินงาน 10 - 12 ปี น้อยที่สุด จำนวน 21 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 17.50) ตามลำดับ

จำนวนพนักงาน จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีจำนวนพนักงาน น้อยกว่า 11 คน มากที่สุด จำนวน 77 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 64.20) รองลงมา มีจำนวนพนักงาน 11 – 50 คน จำนวน 33 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 27.50) มีจำนวนพนักงาน 51 – 100 คน จำนวน 7 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 5.80) และมีจำนวนพนักงานมากกว่า 100 คน น้อยที่สุด จำนวน 3 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 2.50) ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีรายได้ต่อเดือน 45,001 – 100,000 บาท มากที่สุด จำนวน 33 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 27.50) รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 250,001 – 2,000,000 บาท จำนวน 25 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 20.80) มีรายได้ต่อเดือน 100,001 – 250,000 บาท จำนวน 24 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 20.00) มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า

45,001 บาท จำนวน 21 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 17.50) และมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 2,000,000 บาท น้อยที่สุด จำนวน 17 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 14.20) ตามลำดับ

รายจ่ายต่อเดือน จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีรายจ่ายต่อเดือนมากกว่า 350,000 บาท มากที่สุด จำนวน 27 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 22.50) รองลงมามีรายจ่ายต่อเดือน 50,001 – 100,000 บาท จำนวน 25 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 20.80) มีรายจ่ายต่อเดือน 100,001 – 350,000 บาท จำนวน 25 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 20.80) มีรายจ่ายต่อเดือน 25,001 – 50,000 บาท จำนวน 22 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 18.30) และมีรายจ่ายต่อเดือนน้อยกว่า 25,001 บาท น้อยที่สุด จำนวน 21 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 17.50) ตามลำดับ

แหล่งเงินทุน(อันดับที่ 1) จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีแหล่งเงินทุน(อันดับที่ 1) มาจากเงินลงทุนจากผู้ถือหุ้นมากที่สุด จำนวน 82 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 68.30) รองลงมามีแหล่งเงินทุน(อันดับที่ 1) มาจากเงินกู้จากสถาบันการเงิน จำนวน 35 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 29.20) และมีแหล่งเงินทุน(อันดับที่ 1) มาจากเงินกู้นอกระบบน้อยที่สุด จำนวน 3 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 2.50) ตามลำดับ

แหล่งเงินทุน(อันดับที่ 2) จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีแหล่งเงินทุน(อันดับที่ 2) มาจากเงินกู้จากสถาบันการเงินมากที่สุด จำนวน 71 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 59.20) รองลงมามีแหล่งเงินทุน(อันดับที่ 2) มาจากเงินลงทุนจากผู้ถือหุ้น จำนวน 29 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 24.20) และมีแหล่งเงินทุน(อันดับที่ 2) มาจากเงินกู้นอกระบบน้อยที่สุด จำนวน 6 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 5.00) ตามลำดับ

แหล่งเงินทุน(อันดับที่ 3) จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีแหล่งเงินทุน(อันดับที่ 3) มาจากเงินกู้นอกระบบมากที่สุด จำนวน 59 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 49.20) รองลงมามีแหล่งเงินทุน(อันดับที่ 3) มาจากเงินกู้จากสถาบันการเงิน จำนวน 4 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 3.30) และมีแหล่งเงินทุน(อันดับที่ 3) มาจากเงินลงทุนจากผู้ถือหุ้นน้อยที่สุด จำนวน 3 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 2.50) ตามลำดับ

หนี้สินค้างชำระ จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีหนี้สินค้างชำระ จำนวน 96 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 80.00) และไม่มีหนี้สินค้างชำระ จำนวน 24 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 20.00)

ตอนที่ 2 ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากการสำรวจข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ผลสรุปและข้อมูลดังตาราง 13

ตาราง 13 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

หน่วย : กิจการ

ความต้องการสินเชื่อ	จำนวน	ร้อยละ
1. ประเภทสินเชื่อ		
เงินกู้(Loans)	87	72.50
เงินเบิกเกินบัญชี(Overdrafts : O/D)	32	26.70
ตั๋วสัญญาใช้เงิน(Promissory notes : P/N)	1	0.80
รวม	120	100
2. ปริมาณสินเชื่อ		
น้อยกว่า 100,001 บาท	14	11.70
100,001 – 500,000 บาท	52	43.30
500,001 – 1,000,000 บาท	15	12.50
1,000,001 – 5,000,000 บาท	21	17.50
5,000,001 – 10,000,000 บาท	14	11.70
มากกว่า 10,000,000 บาท	4	3.30
รวม	120	100

ตาราง 13 (ต่อ)

หน่วย : กิจการ

ความต้องการสินเชื่อ	จำนวน	ร้อยละ
3. แหล่งสินเชื่อ		
(อันดับที่ 1)		
ธนาคารพาณิชย์	61	50.80
บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(IFCT)	14	11.70
ธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs Bank)	30	25.00
บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม(บสย.)	2	1.70
ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย(ธสน.)	1	0.80
ธนาคารออมสิน	6	5.00
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	6	5.00
รวม	120	100
(อันดับที่ 2)		
ธนาคารพาณิชย์	23	19.20
บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(IFCT)	16	13.30
ธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs Bank)	35	29.20
บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม(บสย.)	6	5.00
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.)	5	4.20
ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย(ธสน.)	6	5.00
ธนาคารออมสิน	3	2.50
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	3	2.50
รวม	97	80.80

ตาราง 13 (ต่อ)

หน่วย : กิจการ		
ความต้องการสินเชื่อ	จำนวน	ร้อยละ
(อันดับที่ 3)		
ธนาคารพาณิชย์	14	11.70
บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(IFCT)	15	12.50
ธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs Bank)	19	15.80
บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม(บสย.)	3	2.50
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.)	5	4.20
ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย(ธสน.)	7	5.80
ธนาคารออมสิน	5	4.20
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	8	6.70
รวม	76	63.30

4. วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ		
(อันดับที่ 1)		
ซื้อ/ปรับปรุงที่ดิน	4	3.30
ซื้อ/ก่อสร้างอาคารสิ่งปลูกสร้าง	22	18.30
ซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์	30	25.00
ติดตั้งระบบสาธารณูปโภค	3	2.50
เงินทุนหมุนเวียน	39	32.50
ชำระหนี้	22	18.30
รวม	120	100

ตาราง 13 (ต่อ)

หน่วย : กิจการ

ความต้องการสินเชื่อ	จำนวน	ร้อยละ
(อันดับที่ 2)		
ซื้อ/ปรับปรุงที่ดิน	8	6.70
ซื้อ/ก่อสร้างอาคารสิ่งปลูกสร้าง	16	13.30
ซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์	22	18.30
ติดตั้งระบบสาธารณูปโภค	10	8.30
เงินทุนหมุนเวียน	37	30.80
ชำระหนี้	18	15.00
รวม	111	92.50
(อันดับที่ 3)		
ซื้อ/ปรับปรุงที่ดิน	8	6.70
ซื้อ/ก่อสร้างอาคารสิ่งปลูกสร้าง	19	15.80
ซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์	12	10.00
ติดตั้งระบบสาธารณูปโภค	11	9.20
เงินทุนหมุนเวียน	26	21.70
ชำระหนี้	18	15.00
รวม	94	78.30
5. ระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ		
น้อยกว่า 6 ปี	62	51.70
6 – 10 ปี	38	31.70
มากกว่า 10 ปี	20	16.70
รวม	120	100

จากตาราง 13 แสดงผลการวิเคราะห์ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วย ประเภทสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ(อันดับที่ 1) แหล่งสินเชื่อ(อันดับที่ 2) แหล่งสินเชื่อ(อันดับที่ 3) วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ(อันดับที่ 1) วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ(อันดับที่ 2) วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ(อันดับที่ 3) และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ ดังนี้

ประเภทสินเชื่อ จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินกู้(Loans) มากที่สุด จำนวน 87 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 72.50) รองลงมามีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินเบิกเกินบัญชี(Overdrafts : O/D) จำนวน 32 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 26.70) และมีความต้องการสินเชื่อประเภทตั๋วสัญญาใช้เงิน(Promissory notes : P/N) น้อยที่สุด จำนวน 1 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 0.80) ตามลำดับ

ปริมาณสินเชื่อ จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความต้องการสินเชื่อ 100,001 – 500,000 บาท มากที่สุด จำนวน 52 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 43.30) รองลงมามีความต้องการสินเชื่อ 1,000,001 – 5,000,000 บาท จำนวน 21 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 17.50) มีความต้องการสินเชื่อ 500,001 – 1,000,000 บาท จำนวน 15 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 12.50) มีความต้องการสินเชื่อน้อยกว่า 100,001 บาท จำนวน 14 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 11.70) มีความต้องการสินเชื่อ 5,000,001 – 10,000,000 บาท จำนวน 14 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 11.70) และมีความต้องการสินเชื่อมากกว่า 10,000,000 บาท น้อยที่สุด จำนวน 4 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 3.30) ตามลำดับ

แหล่งสินเชื่อ(อันดับที่ 1) จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์มากที่สุด จำนวน 61 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 50.80) รองลงมามีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs Bank) จำนวน 30 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 25.00) มีความต้องการสินเชื่อจากบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(IFCT) จำนวน 14 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 11.70) มีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารออมสิน จำนวน 6 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 5.00) มีความต้องการสินเชื่อจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จำนวน 6 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 5.00) มีความต้องการสินเชื่อจากบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม(บสย.) จำนวน 2 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 1.70) และมีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย(ธสน.) น้อยที่สุด จำนวน 1 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 0.80) ตามลำดับ

แหล่งสินเชื่อ(อันดับที่ 2) จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs Bank) มากที่สุด จำนวน 35 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 29.20) รองลงมามีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์

จำนวน 23 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 19.20) มีความต้องการสินเชื่อจากบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(IFCT) จำนวน 16 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 13.30) มีความต้องการสินเชื่อจากบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม(บสย.) จำนวน 6 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 5.00) มีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย(ธสน.) จำนวน 6 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 5.00) มีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.) จำนวน 5 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 4.20) มีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารออมสิน จำนวน 3 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 2.50) และมีความต้องการสินเชื่อจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมน้อยที่สุด จำนวน 3 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 2.50) ตามลำดับ

แหล่งสินเชื่อ(อันดับที่ 3) จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs Bank) มากที่สุด จำนวน 19 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 15.80) รองลงมามีความต้องการสินเชื่อจากบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(IFCT) จำนวน 15 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 12.50) มีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ จำนวน 14 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 11.70) มีความต้องการสินเชื่อจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จำนวน 8 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 6.70) มีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย(ธสน.) จำนวน 7 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 5.80) มีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.) จำนวน 5 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 4.20) มีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารออมสิน จำนวน 5 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 4.20) และมีความต้องการสินเชื่อจากบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม(บสย.) น้อยที่สุด จำนวน 3 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 2.50) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ(อันดับที่ 1) จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนมากที่สุด จำนวน 39 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 32.50) รองลงมามีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์ จำนวน 30 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 25.00) มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อซื้อ/ก่อสร้างอาคารสิ่งปลูกสร้าง จำนวน 22 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 18.30) มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อชำระหนี้ จำนวน 22 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 18.30) มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อซื้อ/ปรับปรุงที่ดิน จำนวน 4 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 3.30) และมีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อติดตั้งระบบสาธารณูปโภคน้อยที่สุด จำนวน 3 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 2.50) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ(อันดับที่ 2) จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนมากที่สุด จำนวน 37 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 30.80) รองลงมามีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์ จำนวน 22 กิจการ

การ (คิดเป็นร้อยละ 18.30) มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อชำระหนี้ จำนวน 18 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 15.00) มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อซื้อ/ก่อสร้างอาคารสิ่งปลูกสร้าง จำนวน 16 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 13.30) มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อติดตั้งระบบสาธารณูปโภค จำนวน 10 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 8.30) และมีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อซื้อ/ปรับปรุงที่ดินน้อยที่สุด จำนวน 8 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 6.70) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ(อันดับที่ 3) จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนมากที่สุด จำนวน 26 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 21.70) รองลงมามีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อซื้อ/ก่อสร้างอาคารสิ่งปลูกสร้าง จำนวน 19 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 15.80) มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อชำระหนี้ จำนวน 18 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 15.00) มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์ จำนวน 12 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 10.00) มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อติดตั้งระบบสาธารณูปโภค จำนวน 11 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 9.20) และมีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อซื้อ/ปรับปรุงที่ดินน้อยที่สุด จำนวน 8 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 6.70) ตามลำดับ

ระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ จากการศึกษาพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อน้อยกว่า 6 ปี มากที่สุด จำนวน 62 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 51.70) รองลงมามีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ 6 – 10 ปี จำนวน 38 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 31.70) และมีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ มากกว่า 10 ปี น้อยที่สุด จำนวน 20 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 16.70) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ ทำการวิเคราะห์โดยวิธีการทดสอบไคว์สแควร์(Chi – Square Test) และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ(Multiple Regression Analysis) ได้ผลสรุปและข้อมูลดังตาราง 14 – 31

3.1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ ทำการวิเคราะห์โดยวิธีการทดสอบไคว์สแควร์(Chi – Square Test) ได้ผลสรุปและข้อมูลดังตาราง 14 – 20

3.1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทกิจการกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ (ตาราง 14)

ตาราง 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทกิจการกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ

หน่วย : กิจการ

ประเภทกิจการ	ประเภทสินเชื่อ		
	เงินกู้	อื่นๆ	รวม
กิจการค้า(ค้าปลีก – ค้าส่ง)	37 (72.50)	14 (27.50)	51 (100)
กิจการผลิต	24 (88.90)	3 (11.10)	27 (100)
กิจการการบริการ	26 (61.90)	16 (38.10)	42 (100)
รวม	87 (72.50)	33 (27.50)	120 (100)
Sig. = 0.050**			
$\chi^2 = 6.002$			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
(ตัวเลขในวงเล็บคือค่าร้อยละ)

จากข้อมูลในตาราง 14 พบว่า ประเภทกิจการมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ อย่างน่าเชื่อถือได้ทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

กล่าวคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกัน มีความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อที่แตกต่างกัน ทั้งนี้โดย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินกิจการประเภทกิจการผลิต มีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินกู้(Loans) ถึงร้อยละ 88.90 ซึ่งมีสัดส่วนสูงกว่ากิจการค้า(ค้าปลีก – ค้าส่ง) และกิจการการบริการ ซึ่งมีค่าคิดเป็นร้อยละ 72.50 และร้อยละ 61.90 ตามลำดับ

และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินกิจการประเภทกิจการบริการ มีความต้องการสินเชื่อประเภทอื่นๆ(เงินเบิกเกินบัญชี(Overdrafts : O/D) และตั๋วสัญญาใช้เงิน(Promissory notes : P/N)) ถึงร้อยละ 38.10 ซึ่งมีสัดส่วนสูงกว่ากิจการค้า(ค้าปลีก – ค้าส่ง) และกิจการผลิต ซึ่งมีค่าคิดเป็นร้อยละ 27.50 และร้อยละ 11.10 ตามลำดับ

3.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ (ตาราง 15)

ตาราง 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ

หน่วย : กิจการ

ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ	ประเภทสินเชื่อ		
	เงินกู้	อื่นๆ	รวม
ห้างหุ้นส่วน	53 (72.60)	20 (27.40)	73 (100)
บริษัท	34 (72.30)	13 (27.70)	47 (100)
รวม	87 (72.50)	33 (27.50)	120 (100)
Sig. = 0.975			
$\chi^2 = 0.001$			

(ตัวเลขในวงเล็บคือร้อยละ)

จากข้อมูลในตาราง 15 พบว่า ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

กล่าวคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการแตกต่างกัน มีความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้โดย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินงานในรูปแบบห้างหุ้นส่วน(ห้างหุ้นส่วนจำกัดและห้างหุ้นส่วนสามัญ) และดำเนินงานในรูปแบบบริษัท มีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินกู้(Loans) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 72.60 และร้อยละ 72.30 ตามลำดับ และมีความต้องการสินเชื่อประเภทอื่นๆ (เงินเบิกเกินบัญชี(Overdrafts : O/D) และตั๋วสัญญาใช้เงิน(Promissory notes : P/N)) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 27.40 และร้อยละ 27.30 ตามลำดับ

3.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินทุนจดทะเบียนกับความต้องการสินเชื่อของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ (ตาราง 16)

ตาราง 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินทุนจดทะเบียนกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ

หน่วย : กิจการ

เงินทุนจดทะเบียน	ประเภทสินเชื่อ		
	เงินกู้	อื่นๆ	รวม
น้อยกว่า 450,001 บาท	17 (70.80)	7 (29.20)	24 (100)
450,001 – 800,000 บาท	14 (82.40)	3 (17.60)	17 (100)
800,001 – 1,500,000 บาท	22 (81.50)	5 (18.50)	27 (100)
1,500,001 – 5,000,000 บาท	15 (60.00)	10 (40.00)	25 (100)
5,000,001 – 20,000,000 บาท	13 (68.40)	6 (31.60)	19 (100)
มากกว่า 20,000,000 บาท	6 (75.00)	2 (25.00)	8 (100)
รวม	87 (72.50)	33 (27.50)	120 (100)
Sig. = 0.536			
$\chi^2 = 4.097$			

(ตัวเลขในวงเล็บคือค่าร้อยละ)

จากข้อมูลในตาราง 16 พบว่า เงินทุนจดทะเบียนมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กล่าวคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีเงินทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน มีความ
ต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้โดย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีเงิน

ทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 450,001 บาท 450,001 – 800,000 บาท 800,001 – 1,500,000 บาท 1,500,001 – 5,000,000 บาท 5,00,001 – 20,000,000 บาท และมากกว่า 20,000,000 บาท มีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินกู้(Loans) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 70.80 ร้อยละ 82.40 ร้อยละ 81.50 ร้อยละ 60.00 ร้อยละ 68.40 และร้อยละ 75.00 ตามลำดับ และมีความต้องการสินเชื่อประเภทอื่นๆ (เงินเบิกเกินบัญชี(Overdrafts : O/D) และตั๋วสัญญาใช้เงิน(Promissory notes : P/N)) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 29.20 ร้อยละ 17.60 ร้อยละ 18.50 ร้อยละ 40.00 ร้อยละ 31.60 และร้อยละ 25.00 ตามลำดับ

3.1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการดำเนินงานกับความต้องการสินเชื่อของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ (ตาราง 17)

ตาราง 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการดำเนินงานกับความต้องการสินเชื่อของ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ

หน่วย : กิจการ

ระยะเวลาการดำเนินงาน	ประเภทสินเชื่อ		
	เงินกู้	อื่นๆ	รวม
น้อยกว่า 4 ปี	24 (85.70)	4 (14.30)	28 (100)
4 - 6 ปี	15 (62.50)	9 (37.50)	24 (100)
7 - 9 ปี	17 (73.90)	6 (26.10)	23 (100)
10 - 12 ปี	12 (57.10)	9 (42.90)	21 (100)
มากกว่า 12 ปี	19 (79.20)	5 (20.80)	24 (100)
รวม	87 (72.50)	33 (27.50)	120 (100)
Sig. = 0.153			
$\chi^2 = 6.698$			

(ตัวเลขในวงเล็บคือค่าร้อยละ)

จากข้อมูลในตาราง 17 พบว่า ระยะเวลาการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

กล่าวคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน มีความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้โดย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาการดำเนินงานน้อยกว่า 4 ปี 4 - 6 ปี 7 - 9 ปี 10 - 12 ปี และมากกว่า 12 ปี มีความต้องการ

สินเชื่อประเภทเงินกู้(Loans) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 85.70 ร้อยละ 62.50 ร้อยละ 73.90 ร้อยละ 57.10 และร้อยละ 79.20 ตามลำดับ และมีความต้องการสินเชื่อประเภทอื่นๆ (เงินเบิกเกินบัญชี(Overdrafts : O/D) และตั๋วสัญญาใช้เงิน(Promissory notes : P/N)) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 14.30 ร้อยละ 37.50 ร้อยละ 26.10 ร้อยละ 42.90 และร้อยละ 20.80 ตามลำดับ

3.1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ (ตาราง 18)

ตาราง 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ

หน่วย : กิจการ

รายได้ต่อเดือน	ประเภทสินเชื่อ		
	เงินกู้	อื่นๆ	รวม
น้อยกว่า 45,001 บาท	16 (76.20)	5 (23.80)	21 (100)
45,001 – 100,000 บาท	31 (93.90)	2 (6.10)	33 (100)
100,001 – 250,000 บาท	18 (75.00)	6 (25.00)	24 (100)
250,001 – 2,000,000 บาท	12 (48.00)	13 (52.00)	25 (100)
มากกว่า 2,000,000 บาท	10 (58.80)	7 (41.20)	17 (100)
รวม	87 (72.50)	33 (27.50)	120 (100)
Sig. = 0.002**			
$\chi^2 = 16.948$			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
(ตัวเลขในวงเล็บคือค่าร้อยละ)

จากข้อมูลในตาราง 18 พบว่า รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ อย่างน่าเชื่อถือได้ทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

กล่าวคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อแตกต่างกัน ทั้งนี้โดย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายได้ต่อเดือน

45,001 – 100,000 บาท มีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินกู้(Loans) ถึงร้อยละ 93.90 ซึ่งมีสัดส่วนสูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 45,001 บาท 100,001 – 250,000 บาท มากกว่า 2,000,000 บาท และ 250,001 – 2,000,000 บาท ซึ่งมีค่าคิดเป็นร้อยละ 76.20 ร้อยละ 75.00 ร้อยละ 58.80 และร้อยละ 48.00 ตามลำดับ

และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายได้ต่อเดือน 250,001 – 2,000,000 บาท มีความต้องการสินเชื่อประเภทอื่นๆ (เงินเบิกเกินบัญชี(Overdrafts : O/D) และตั๋วสัญญาใช้เงิน(Promissory notes : P/N)) ถึงร้อยละ 52.00 ซึ่งมีสัดส่วนสูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 2,000,000 บาท 100,001 – 250,000 บาท น้อยกว่า 45,001 บาท และ 45,001 – 100,000 บาท ซึ่งมีค่าคิดเป็นร้อยละ 41.20 ร้อยละ 25.00 ร้อยละ 23.80 และร้อยละ 6.10 ตามลำดับ

3.1.6 ความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่ายต่อเดือนกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ (ตาราง 19)

ตาราง 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่ายต่อเดือนกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ

หน่วย : กิจการ

รายจ่ายต่อเดือน	ประเภทสินเชื่อ		
	เงินกู้	อื่นๆ	รวม
น้อยกว่า 25,001 บาท	16 (76.20)	5 (23.80)	21 (100)
25,001 – 50,000 บาท	21 (95.50)	1 (4.50)	22 (100)
50,001 – 100,000 บาท	20 (80.00)	5 (20.00)	25 (100)
100,001 – 350,000 บาท	14 (56.00)	11 (44.00)	25 (100)
มากกว่า 350,000 บาท	16 (59.30)	11 (40.70)	27 (100)
รวม	87 (72.50)	33 (27.50)	120 (100)
Sig. = 0.014**			
$\chi^2 = 12.451$			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
(ตัวเลขในวงเล็บคือค่าร้อยละ)

จากข้อมูลในตาราง 19 พบว่า รายจ่ายต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ อย่างน่าเชื่อถือได้ทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

กล่าวคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายจ่ายต่อเดือนแตกต่างกัน มีความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อแตกต่างกัน ทั้งนี้โดย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายจ่ายต่อ

เดือน 25,001 – 50,000 บาท มีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินกู้(Loans) ถึงร้อยละ 95.50 ซึ่งมีสัดส่วนสูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายจ่ายต่อเดือน 50,001 – 100,000 บาท น้อยกว่า 25,001 บาท มากกว่า 350,000 บาท และ 100,001 – 350,000 บาท ซึ่งมีค่าคิดเป็นร้อยละ 80.00 ร้อยละ 76.20 ร้อยละ 59.30 และร้อยละ 56.00 ตามลำดับ

และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายจ่ายต่อเดือน 100,001 – 350,000 บาท มีความต้องการสินเชื่อประเภทอื่นๆ (เงินเบิกเกินบัญชี(Overdrafts : O/D) และตั๋วสัญญาใช้เงิน(Promissory notes : P/N)) ถึงร้อยละ 44.00 ซึ่งมีสัดส่วนสูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายจ่ายต่อเดือนมากกว่า 350,000 บาท น้อยกว่า 25,001 บาท 50,001 – 100,000 บาท และ 25,001 – 50,000 บาท ซึ่งมีค่าคิดเป็นร้อยละ 40.70 ร้อยละ 23.80 ร้อยละ 20.00 และร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

3.1.7 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินค้างชำระกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ (ตาราง 20)

ตาราง 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินค้างชำระกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ

หน่วย : กิจการ

หนี้สินค้างชำระ	ประเภทสินเชื่อ		
	เงินกู้	อื่นๆ	รวม
ยังคงมีหนี้สินค้างชำระ	73 (76.00)	23 (24.00)	96 (100)
ไม่มีหนี้สินค้างชำระ	14 (58.30)	10 (41.70)	24 (100)
รวม	87 (72.50)	33 (27.50)	120 (100)
Sig. = 0.082*			
$\chi^2 = 3.020$			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

(ตัวเลขในวงเล็บคือค่าร้อยละ)

จากข้อมูลในตาราง 20 พบว่า หนี้สินค้างชำระมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ อย่างน่าเชื่อถือได้ทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.10

กล่าวคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีหนี้สินค้างชำระแตกต่างกัน มีความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อแตกต่างกัน ทั้งนี้โดย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีหนี้สินค้างชำระมีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินกู้(Loans) ถึงร้อยละ 76.00 ซึ่งมีสัดส่วนสูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีหนี้สินค้างชำระ ซึ่งมีค่าคิดเป็นร้อยละ 58.30

และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีหนี้สินค้างชำระ มีความต้องการสินเชื่อประเภทอื่นๆ (เงินเบิกเกินบัญชี(Overdrafts : O/D) และตั๋วสัญญาใช้เงิน(Promissory notes : P/N)) ถึงร้อยละ 41.70 ซึ่งมีสัดส่วนสูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีหนี้สินค้างชำระ ซึ่งมีค่าคิดเป็นร้อยละ 24.00

3.2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ ทำการวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ(Multiple Regression Analysis) ได้ผลสรุปและข้อมูลดังตาราง 21 – 22

ตาราง 21 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ

Source of Variation	df	SS	MS	F
Regression	5	3,061,485,592,950,371	612,297,118,590,074	29.785**
Residual	114	2,343,523,299,649,629	20,557,221,925,873.94	
Total	119	5,405,008,892,500,000		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 21 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปร 5 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสามารถสร้างสมการพยากรณ์เชิงเส้นตรงได้ จึงนำมาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ดังตาราง 22

ตาราง 22 แสดงตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ
(Backward Multiple Regression Analysis)

ตัวพยากรณ์	B	S _b	Beta	t	p
เงินทุนจดทะเบียน(X ₃)	0.476	0.054	0.688	8.735	0.000**
ระยะเวลาการดำเนินงาน(X ₄)	-162,947.457	81,553.256	-0.133	-1.998	0.048**
รายได้ต่อเดือน(X ₅)	-0.450	0.158	-0.335	-2.842	0.005**
รายจ่ายต่อเดือน(X ₆)	1.538	0.293	0.577	5.249	0.000**
Constant = 1,669,185.079					
Adjusted R Square = 0.547					

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 22 แสดงตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ(Backward Multiple Regression Analysis) พบว่า ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นๆ ให้เป็นค่าคงที่ ตัวแปรเงินทุนจดทะเบียน(X₃) ระยะเวลาการดำเนินงาน(X₄) รายได้ต่อเดือน(X₅) และรายจ่ายต่อเดือน(X₆) มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ(Y₂) และใช้พยากรณ์ปริมาณสินเชื่อได้ โดยมีประสิทธิภาพของการพยากรณ์ 54.70% นั่นคือ ตัวพยากรณ์ทั้ง 4 ตัว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปริมาณสินเชื่อได้ร้อยละ 54.70 และถ้าทราบค่าของตัวแปรทั้ง 4 ตัว สามารถนำเสนอเป็นสมการถดถอยเพื่อคาดคะเนปริมาณสินเชื่อ ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

1. สมการถดถอยที่คำนวณโดยใช้คะแนนดิบ

$$Y_2 = 1,669,185.079 + 0.476 X_3 - 162,947.457 X_4 - 0.450 X_5 + 1.538 X_6 \dots \dots \dots (1)$$

จากสมการที่ 1 อธิบายได้ว่า ในกรณีที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่มีเงินทุนจดทะเบียน($X_3 = 0$) เพิ่งเริ่มดำเนินกิจการ($X_4 = 0$) ไม่มีรายได้ต่อเดือน($X_5 = 0$) และไม่มีรายจ่ายต่อเดือน($X_6 = 0$) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีความต้องการสินเชื่อจำนวน 1,669,185 บาท

ในกรณีที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ (ระยะเวลาการดำเนินงาน(X_4) รายได้ต่อเดือน(X_5) และรายจ่ายต่อเดือน(X_6)) ไม่เปลี่ยนแปลง ถ้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีเงินทุนจดทะเบียนเพิ่มขึ้น 100,000 บาท วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีความต้องการสินเชื่อเพิ่มขึ้น 47,600 บาท

ในกรณีที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ (เงินทุนจดทะเบียน(X_3) รายได้ต่อเดือน(X_5) และรายจ่ายต่อเดือน(X_6)) ไม่เปลี่ยนแปลง ถ้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีระยะเวลาการดำเนินงานเพิ่มขึ้น 1 ปี วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีความต้องการสินเชื่อลดลง 162,947 บาท

ในกรณีที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ (ระยะเวลาการดำเนินงาน(X_4) เงินทุนจดทะเบียน(X_3) และรายจ่ายต่อเดือน(X_6)) ไม่เปลี่ยนแปลง ถ้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 100,000 บาท วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีความต้องการสินเชื่อลดลง 45,000 บาท

ในกรณีที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ (ระยะเวลาการดำเนินงาน(X_4) เงินทุนจดทะเบียน(X_3) และรายได้ต่อเดือน(X_5)) ไม่เปลี่ยนแปลง ถ้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีรายจ่ายต่อเดือนเพิ่มขึ้น 100,000 บาท วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีความต้องการสินเชื่อเพิ่มขึ้น 153,800 บาท

2. สมการถดถอยที่คำนวณโดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z_2 = 0.688 X_3 - 0.133 X_4 - 0.335 X_5 + 0.577 X_6 \dots\dots\dots(2)$$

จากสมการที่ 2 อธิบายได้ว่า ในกรณีที่ควบคุมคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอื่นๆ ให้เป็นค่าคงที่ ถ้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีคะแนนมาตรฐานของเงินทุนจดทะเบียนเพิ่มขึ้น 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีคะแนนมาตรฐานของความต้องการสินเชื่อเพิ่มขึ้น 0.688

เมื่อควบคุมคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอื่นๆ ให้เป็นค่าคงที่ ถ้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีคะแนนมาตรฐานของระยะเวลาการดำเนินงานเพิ่มขึ้น 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีคะแนนมาตรฐานของความต้องการสินเชื่อลดลง 0.133

เมื่อควบคุมคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอื่นๆ ให้เป็นค่าคงที่ ถ้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีคะแนนมาตรฐานของรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีคะแนนมาตรฐานของความต้องการสินเชื่อลดลง 0.335

เมื่อควบคุมคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอื่นๆ ให้เป็นค่าคงที่ ถ้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีคะแนนมาตรฐานของรายจ่ายต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีคะแนนมาตรฐานของความต้องการสินเชื่อเพิ่มขึ้น 0.577

3.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ ทำการวิเคราะห์โดยวิธีการทดสอบไคสแควร์(Chi – Square Test) ได้ผลสรุปและข้อมูลดังตาราง 23 - 29

3.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทกิจการกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ (ตาราง 23)

ตาราง 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทกิจการกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ

หน่วย : กิจการ

ประเภทกิจการ	แหล่งสินเชื่อ		
	ธนาคารพาณิชย์	สถาบันการเงินอื่นๆ	รวม
กิจการค้า(ค้าปลีก – ค้าส่ง)	26	25	51
	(51.00)	(49.00)	(100)
กิจการผลิต	13	14	27
	(48.10)	(51.90)	(100)
กิจการการบริการ	22	20	42
	(52.40)	(47.60)	(100)
รวม	61	59	120
	(50.80)	(49.20)	(100)
Sig. = 0.942			
$\chi^2 = 0.119$			

(ตัวเลขในวงเล็บคือค่าร้อยละ)

จากข้อมูลในตาราง 23 พบว่า ประเภทกิจการมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

กล่าวคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกัน มีความต้องการสินเชื่อด้านแหล่งสินเชื่อไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้โดย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินกิจการ

ประเภทกิจการค้า(ค้าปลีก - ค้าส่ง) กิจการผลิต และกิจการบริการ มีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 51.00 ร้อยละ 48.10 และร้อยละ 52.40 ตามลำดับ และมีความต้องการสินเชื่อจากสถาบันการเงินอื่นๆ (บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(IFCT) ธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs Bank) บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม(บสย.) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย(ธสน.) ธนาคารออมสิน และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 49.00 ร้อยละ 51.90 และร้อยละ 47.60 ตามลำดับ

3.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ (ตาราง 24)

ตาราง 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ

หน่วย : กิจการ

ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ	แหล่งสินเชื่อ		
	ธนาคารพาณิชย์	สถาบันการเงินอื่นๆ	รวม
ห้างหุ้นส่วน	31 (42.50)	42 (57.50)	73 (100)
บริษัท	30 (63.80)	17 (36.20)	47 (100)
รวม	61 (50.80)	59 (49.20)	120 (100)

Sig. = 0.022**
 $\chi^2 = 5.221$

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
(ตัวเลขในวงเล็บคือค่าร้อยละ)

จากข้อมูลในตาราง 24 พบว่า ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ อย่างน่าเชื่อถือได้ทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

กล่าวคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการแตกต่างกัน มีความต้องการสินเชื่อด้านแหล่งสินเชื่อแตกต่างกัน ทั้งนี้โดย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินงานในรูปแบบบริษัท มีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ ถึงร้อยละ 63.80 ซึ่งมีสัดส่วนสูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินงานในรูปแบบห้างหุ้นส่วน(ห้างหุ้นส่วนจำกัดและห้างหุ้นส่วนสามัญ) ซึ่งมีค่าคิดเป็นร้อยละ 42.50

และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินงานในรูปแบบห้างหุ้นส่วน(ห้างหุ้นส่วนจำกัดและห้างหุ้นส่วนสามัญ) มีความต้องการสินเชื่อจากสถาบันการเงินอื่นๆ (บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(IFCT) ธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs Bank) บริษัท

ประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม(บสย.) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย(ธสน.) ธนาคารออมสิน และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม) ถึงร้อยละ 57.50 ซึ่งมีสัดส่วนสูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินงานในรูปแบบบริษัท ซึ่งมีค่าคิดเป็นร้อยละ 36.20

3.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินทุนจดทะเบียนกับความต้องการสินเชื่อของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ (ตาราง 25)

ตาราง 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเงินทุนจดทะเบียนกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ

หน่วย : กิจการ

เงินทุนจดทะเบียน	แหล่งสินเชื่อ		
	ธนาคารพาณิชย์	สถาบันการเงินอื่นๆ	รวม
น้อยกว่า 450,001 บาท	10 (41.70)	14 (58.30)	24 (100)
450,001 – 800,000 บาท	6 (35.30)	11 (64.70)	17 (100)
800,001 – 1,500,000 บาท	17 (63.00)	10 (37.00)	27 (100)
1,500,001 – 5,000,000 บาท	12 (48.00)	13 (52.00)	25 (100)
5,000,001 – 20,000,000 บาท	13 (68.40)	6 (31.60)	19 (100)
มากกว่า 20,000,000 บาท	3 (37.50)	5 (62.50)	8 (100)
รวม	61 (50.80)	59 (49.20)	120 (100)
Sig. = 0.218			
$\chi^2 = 7.040$			

(ตัวเลขในวงเล็บคือค่าร้อยละ)

จากข้อมูลในตาราง 25 พบว่า เงินทุนจดทะเบียนมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

กล่าวคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีเงินทุนจดทะเบียนแตกต่างกัน มีความ
ต้องการสินเชื่อด้านแหล่งสินเชื่อไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้โดย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีเงินทุน

จัดทะเบียนน้อยกว่า 450,001 บาท 450,001 – 800,000 บาท 800,001 – 1,500,000 บาท 1,500,001 – 5,000,000 บาท 5,00,001 – 20,000,000 บาท และมากกว่า 20,000,000 บาท มีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 41.70 ร้อยละ 35.30 ร้อยละ 63.00 ร้อยละ 48.00 ร้อยละ 68.40 และร้อยละ 37.50 ตามลำดับ และมีความต้องการสินเชื่อจากสถาบันการเงินอื่นๆ (บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(IFCT) ธนาคารเพื่อการพัฒนาวिकासกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs Bank) บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม(บสย.) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย(ธสน.) ธนาคารออมสิน และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 58.30 ร้อยละ 64.70 ร้อยละ 37.00 ร้อยละ 52.00 ร้อยละ 31.60 และร้อยละ 62.50 ตามลำดับ

3.3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการดำเนินงานกับความต้องการสินเชื่อของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ (ตาราง 26)

ตาราง 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการดำเนินงานกับความต้องการสินเชื่อของ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ

หน่วย : กิจการ

ระยะเวลาการดำเนินงาน	แหล่งสินเชื่อ		
	ธนาคารพาณิชย์	สถาบันการเงินอื่นๆ	รวม
น้อยกว่า 4 ปี	11 (39.30)	17 (60.70)	28 (100)
4 - 6 ปี	13 (54.20)	11 (45.80)	24 (100)
7 - 9 ปี	12 (52.20)	11 (47.80)	23 (100)
10 - 12 ปี	13 (61.90)	8 (38.10)	21 (100)
มากกว่า 12 ปี	12 (50.00)	12 (50.00)	24 (100)
รวม	61 (50.80)	59 (49.20)	120 (100)
Sig. = 0.617			
$\chi^2 = 2.654$			

(ตัวเลขในวงเล็บคือค่าร้อยละ)

จากข้อมูลในตาราง 26 พบว่า ระยะเวลาการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

กล่าวคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน มีความต้องการสินเชื่อด้านแหล่งสินเชื่อไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้โดย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาการดำเนินงานน้อยกว่า 4 ปี 4 - 6 ปี 7 - 9 ปี 10 - 12 ปี และมากกว่า 12 ปี มีความต้องการสินเชื่อ

เชื้อจากธนาคารพาณิชย์ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 39.30 ร้อยละ 54.20 ร้อยละ 52.20 ร้อยละ 61.90 และร้อยละ 50.00 ตามลำดับ และมีความต้องการสินเชื่อจากสถาบันการเงินอื่นๆ (บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(IFCT) ธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs Bank) บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม(บสย.) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย(ธสน.) ธนาคารออมสิน และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 60.70 ร้อยละ 45.80 ร้อยละ 47.80 ร้อยละ 38.10 และร้อยละ 50.00 ตามลำดับ

3.3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ (ตาราง 27)

ตาราง 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ

หน่วย : กิจการ

รายได้ต่อเดือน	แหล่งสินเชื่อ		
	ธนาคารพาณิชย์	สถาบันการเงินอื่นๆ	รวม
น้อยกว่า 45,001 บาท	13 (61.90)	8 (38.10)	21 (100)
45,001 – 100,000 บาท	13 (39.40)	20 (60.60)	33 (100)
100,001 – 250,000 บาท	13 (54.20)	11 (45.80)	24 (100)
250,001 – 2,000,000 บาท	13 (52.00)	12 (48.00)	25 (100)
มากกว่า 2,000,000 บาท	9 (52.90)	8 (47.10)	17 (100)
รวม	61 (50.80)	59 (49.20)	120 (100)
Sig. = 0.573			
$\chi^2 = 2.908$			

(ตัวเลขในวงเล็บคือค่าร้อยละ)

จากข้อมูลในตาราง 27 พบว่า รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

กล่าวคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความต้องการสินเชื่อด้านแหล่งสินเชื่อไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้โดย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 45,001 บาท 45,001 – 100,000 บาท 100,001 – 250,000 บาท 250,001 – 2,000,000 บาท และมากกว่า 2,000,000 บาท มีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ในสัดส่วนที่ใกล้เคียง

กัน คือร้อยละ 61.90 ร้อยละ 39.40 ร้อยละ 54.20 ร้อยละ 52.00 และร้อยละ 52.90 ตามลำดับ และมีความต้องการสินเชื่อจากสถาบันการเงินอื่นๆ (บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(IFCT) ธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs Bank) บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม(บสย.) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย(ธสน.) ธนาคารออมสิน และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 38.10 ร้อยละ 60.60 ร้อยละ 45.80 ร้อยละ 48.00 และร้อยละ 47.10 ตามลำดับ

3.3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่ายต่อเดือนกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ (ตาราง 28)

ตาราง 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่ายต่อเดือนกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ

หน่วย : กิจการ

รายจ่ายต่อเดือน	แหล่งสินเชื่อ		
	ธนาคารพาณิชย์	สถาบันการเงินอื่นๆ	รวม
น้อยกว่า 25,001 บาท	12	9	21
	(57.10)	(42.90)	(100)
25,001 – 50,000 บาท	11	11	22
	(50.00)	(50.00)	(100)
50,001 – 100,000 บาท	10	15	25
	(40.00)	(60.00)	(100)
100,001 – 350,000 บาท	14	11	25
	(56.00)	(44.00)	(100)
มากกว่า 350,000 บาท	14	13	27
	(51.90)	(48.10)	(100)
รวม	61	59	120
	(50.80)	(49.20)	(100)
Sig. = 0.774			
$\chi^2 = 1.793$			

(ตัวเลขในวงเล็บคือค่าร้อยละ)

จากข้อมูลในตาราง 28 พบว่า รายจ่ายต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

กล่าวคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายจ่ายต่อเดือนแตกต่างกัน มีความต้องการสินเชื่อด้านแหล่งสินเชื่อไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้โดย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายจ่ายต่อเดือนน้อยกว่า 25,001 บาท 25,001 – 50,000 บาท 50,001 – 100,000 บาท 100,001 – 350,000 บาท และมากกว่า 350,000 บาท มีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

คือร้อยละ 57.10 ร้อยละ 50.00 ร้อยละ 40.00 ร้อยละ 56.00 และร้อยละ 51.90 ตามลำดับ และมีความต้องการสินเชื่อจากสถาบันการเงินอื่นๆ (บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(IFCT) ธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs Bank) บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม(บสย.) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย(ธสน.) ธนาคารออมสิน และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 42.90 ร้อยละ 50.00 ร้อยละ 60.00 ร้อยละ 44.00 และร้อยละ 48.10 ตามลำดับ

3.3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินค้างชำระกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ (ตาราง 29)

ตาราง 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินค้างชำระกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ

หน่วย : กิจการ

หนี้สินค้างชำระ	แหล่งสินเชื่อ		
	ธนาคารพาณิชย์	สถาบันการเงินอื่นๆ	รวม
ยังคงมีหนี้สินค้างชำระ	13 (54.20)	11 (45.80)	24 (100)
ไม่มีหนี้สินค้างชำระ	48 (50.00)	48 (50.00)	96 (100)
รวม	61 (50.80)	59 (49.20)	120 (100)
Sig. = 0.715			
$\chi^2 = 0.133$			

(ตัวเลขในวงเล็บคือค่าร้อยละ)

จากข้อมูลในตาราง 29 พบว่า หนี้สินค้างชำระมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

กล่าวคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีหนี้สินค้างชำระแตกต่างกัน มีความต้องการสินเชื่อด้านแหล่งสินเชื่อไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้โดย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีหนี้สินค้างชำระ และไม่มีหนี้สินค้างชำระ มีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 54.20 และร้อยละ 50.00 ตามลำดับ และมีความต้องการสินเชื่อจากสถาบันการเงินอื่นๆ (บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(IFCT) ธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs Bank) บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม(บสย.) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย(ธสน.) ธนาคารออมสิน และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม) ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 45.80 และร้อยละ 50.00 ตามลำดับ

3.4 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ ทำการวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ(Multiple Regression Analysis) ได้ผลสรุปและข้อมูลดังตาราง 30 – 31

ตาราง 30 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ

Source of Variation	df	SS	MS	F
Regression	5	1243.082	248.616	11.000**
Residual	114	2576.618	22.602	
Total	119	3819.700		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 30 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปร 5 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสามารถสร้างสมการพยากรณ์เชิงเส้นตรงได้ จึงนำมาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ดังตาราง 31

ตาราง 31 แสดงตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ
(Backward Multiple Regression Analysis)

ตัวพยากรณ์	b	S _b	Beta	t	P
กิจการผลิต(X ₁₂)	3.470	1.151	0.257	3.013	0.003**
เงินทุนจดทะเบียน(X ₃)	3.077	0.000	0.529	5.621	0.000**
รายได้ต่อเดือน(X ₅)	-5.465	0.000	-0.483	-3.257	0.001**
รายจ่ายต่อเดือน(X ₆)	9.602	0.000	0.428	3.118	0.002**
Constant = 5.027					
Adjusted R Square = 0.296					

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 31 แสดงตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Backward Multiple Regression Analysis) พบว่า ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นๆ ให้เป็นค่าคงที่ ตัวแปรกิจการผลิต(X₁₂) เงินทุนจดทะเบียน(X₃) รายได้ต่อเดือน(X₅) และรายจ่ายต่อเดือน(X₆) มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ(Y₄) และใช้พยากรณ์ระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อได้ โดยมีประสิทธิภาพของการพยากรณ์ 29.60% นั่นคือ ตัวพยากรณ์ทั้ง 4 ตัว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อได้ร้อยละ 29.60 และถ้าทราบค่าของตัวแปรทั้ง 4 ตัว สามารถนำเสนอเป็นสมการถดถอยเพื่อคาดคะเนระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

1. สมการถดถอยที่คำนวณโดยใช้คะแนนดิบ

$$Y_4 = 5.027 + 3.470 X_{12} + 3.077 X_3 - 5.465 X_5 + 9.602 X_6 \dots \dots \dots (3)$$

จากสมการที่ 3 อธิบายได้ว่า ในกรณีที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่ใช้กิจการประเภทกิจการผลิต ($X_{12} = 0$) ไม่มีเงินทุนจดทะเบียน ($X_3 = 0$) ไม่มีรายได้ต่อเดือน ($X_5 = 0$) และไม่มีรายจ่ายต่อเดือน ($X_6 = 0$) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อจำนวน 5.027 ปี

ในกรณีที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ (เงินทุนจดทะเบียน(X_3) รายได้ต่อเดือน(X_5) และรายจ่ายต่อเดือน(X_6)) ไม่เปลี่ยนแปลง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นกิจการผลิตจะมีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทอื่นๆ 3.470 ปี

ในกรณีที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ (กิจการผลิต(X_{12}) รายได้ต่อเดือน(X_5) และรายจ่ายต่อเดือน(X_6)) ไม่เปลี่ยนแปลง ถ้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีเงินทุนจดทะเบียนเพิ่มขึ้น 100,000 บาท วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อเพิ่มขึ้น 3.077 ปี

ในกรณีที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ (กิจการผลิต(X_{12}) เงินทุนจดทะเบียน(X_3) และรายจ่ายต่อเดือน(X_6)) ไม่เปลี่ยนแปลง ถ้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 100,000 บาท วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อลดลง 5.465 ปี

ในกรณีที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ (กิจการผลิต(X_{12}) เงินทุนจดทะเบียน(X_3) และรายได้ต่อเดือน(X_5)) ไม่เปลี่ยนแปลง ถ้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีรายจ่ายต่อเดือนเพิ่มขึ้น 100,000 บาท วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อเพิ่มขึ้น 9.602 ปี

2. สมการถดถอยที่คำนวณโดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z_4 = 0.257 X_{12} + 0.529 X_3 - 0.483 X_5 + 0.428 X_6 \dots \dots \dots (4)$$

จากสมการที่ 4 อธิบายได้ว่า ในกรณีที่ควบคุมคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอื่นๆ ให้เป็นค่าคงที่ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นกิจการผลิตจะมีคะแนนมาตรฐานของความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทอื่นๆ 0.257

เมื่อควบคุมคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอื่นๆ ให้เป็นค่าคงที่ ถ้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีคะแนนมาตรฐานของเงินทุนจดทะเบียนเพิ่มขึ้น 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีคะแนนมาตรฐานของความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อเพิ่มขึ้น 0.529

เมื่อควบคุมคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอื่นๆ ให้เป็นค่าคงที่ ถ้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีคะแนนมาตรฐานของรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีคะแนนมาตรฐานของความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อลดลง 0.483

เมื่อควบคุมคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอื่นๆ ให้เป็นค่าคงที่ ถ้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีคะแนนมาตรฐานของรายจ่ายต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีคะแนนมาตรฐานของความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อเพิ่มขึ้น 0.428

ตอนที่ 4 ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากการวิเคราะห์ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งเงินให้กู้ ด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืม ด้านการชำระคืน และด้านการดำเนินการ ได้ผลสรุปและข้อมูลดังตาราง 32 - 36

ตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ปัญหาในการขอสินเชื่อ	ระดับปัญหา		
	$\bar{X}$	S	แปลผล
ปัญหาด้านแหล่งเงินให้กู้	2.27	0.82	มาก
ปัญหาด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืม	2.51	0.73	ปานกลาง
ปัญหาด้านการชำระคืน	2.22	0.83	มาก
ปัญหาด้านการดำเนินการ	2.26	0.67	มาก

เกณฑ์ในการประเมินผลระดับปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

จากตาราง 32 แสดงผลการวิเคราะห์ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาในการขอสินเชื่อด้านแหล่งเงินให้กู้ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27 มีปัญหาในการขอสินเชื่อด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 มีปัญหาในการขอสินเชื่อด้านการชำระคืนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 และมีปัญหาในการขอสินเชื่อด้านการดำเนินการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26

ตาราง 33 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ด้านแหล่งเงินให้กู้

ปัญหาในการขอสินเชื่อ ด้านแหล่งเงินให้กู้	ระดับปัญหา		
	$\bar{X}$	S	แปลผล
1. มีแหล่งเงินให้กุน้อย	2.28	0.89	มาก
2. เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ยาก	2.26	0.85	มาก
รวม	2.27	0.82	มาก

เกณฑ์ในการประเมินผลระดับปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนี้		
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

จากตาราง 33 แสดงผลการวิเคราะห์ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งเงินให้กู้พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาในการขอสินเชื่อด้านแหล่งเงินให้กู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาแหล่งเงินให้กุน้อย และปัญหาเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ยาก อยู่ในระดับมาก

ตาราง 34 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืม

ปัญหาในการขอสินเชื่อ ด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืม	ระดับปัญหา		
	$\bar{X}$	S	แปลผล
1. วัตถุประสงค์ในการขอกู้ไม่ตรงกับเงื่อนไขของธนาคาร	2.46	0.91	มาก
2. การปล่อยสินเชื่อไม่ครอบคลุมประเภทของกิจการ	2.41	0.85	มาก
3. หลักทรัพย์ที่ใช้ค้ำประกันมีราคาต่ำกว่าวงเงินที่ขอกู้	2.43	0.96	มาก
4. หลักทรัพย์ไม่ถูกต้องตามเงื่อนไข	2.73	1.04	ปานกลาง
รวม	2.51	0.73	ปานกลาง

เกณฑ์ในการประเมินผลระดับปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

จากตาราง 34 แสดงผลการวิเคราะห์ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืม พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาในการขอสินเชื่อด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาวัตถุประสงค์ในการขอกู้ไม่ตรงกับเงื่อนไขของธนาคาร ปัญหาการปล่อยสินเชื่อไม่ครอบคลุมประเภทของกิจการ และปัญหาหลักทรัพย์ที่ใช้ค้ำประกันมีราคาต่ำกว่าวงเงินที่ขอกู้ อยู่ในระดับมาก และมีปัญหาหลักทรัพย์ไม่ถูกต้องตามเงื่อนไข อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ด้านการชำระคืน

ปัญหาในการขอสินเชื่อ ด้านการชำระคืน	ระดับปัญหา		
	$\bar{X}$	S	แปลผล
1. อัตราดอกเบี้ยสูง	2.10	0.96	มาก
2. กำหนดชำระคืนไม่เหมาะสมกับเงินทุนหมุนเวียน	2.34	0.87	มาก
รวม	2.22	0.83	มาก

เกณฑ์ในการประเมินผลระดับปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

จากตาราง 35 แสดงผลการวิเคราะห์ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการชำระคืน พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาในการขอสินเชื่อด้านการชำระคืน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาอัตราดอกเบี้ยสูง และปัญหากำหนดชำระคืนไม่เหมาะสมกับเงินทุนหมุนเวียน อยู่ในระดับมาก

ตาราง 36 ผลการวิเคราะห์ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ด้านการดำเนินการ

ปัญหาในการขอสินเชื่อ ด้านการดำเนินการ	ระดับปัญหา		
	$\bar{X}$	S	แปลผล
1. เอกสารที่ใช้ในการขอกู้มีจำนวนมาก	2.28	0.87	มาก
2. การกรอกเอกสารมีความยุ่งยาก	2.44	0.91	มาก
3. มีกฎระเบียบในการกู้ยืมมาก	2.26	0.87	มาก
4. การประเมินราคาหลักทรัพย์ต่ำเกินไป	2.09	0.91	มาก
5. การติดต่อขอสินเชื่อมีขั้นตอนมาก	2.24	0.90	มาก
6. การดำเนินการขอสินเชื่อมีความล่าช้า	2.24	0.93	มาก
รวม	2.26	0.67	มาก

เกณฑ์ในการประเมินผลระดับปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายความว่า	กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

จากตาราง 36 แสดงผลการวิเคราะห์ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการดำเนินการ พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาในการขอสินเชื่อด้านการดำเนินการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาเอกสารที่ใช้ในการขอกู้มีจำนวนมาก ปัญหาการกรอกเอกสารมีความยุ่งยาก ปัญหาที่มีกฎระเบียบในการกู้ยืมมาก ปัญหาการประเมินราคาหลักทรัพย์ต่ำเกินไป ปัญหาการติดต่อขอสินเชื่อมีขั้นตอนมาก และปัญหาการดำเนินการขอสินเชื่อมีความล่าช้า อยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถสรุป อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมาย ความสำคัญ สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. เพื่อศึกษาความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
4. เพื่อศึกษาถึงปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการเงินและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โดยสถาบันการเงินสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาใช้เป็นข้อมูลในการบริหารจัดการด้านสินเชื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการแก้ปัญหาด้านเงินทุนให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อ ด้านประเภทสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2. ประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความต้องการสินเชื่อด้านปริมาณสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3. ประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อ ด้านแหล่งสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

4. ประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความต้องการสินเชื่อด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

วิธีการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ณ สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจะต้องเป็นกิจการที่มีความต้องการสินเชื่อและเคยขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน จำนวน 1,572 กิจการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ณ สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยจะต้องเป็นกิจการที่มีความต้องการสินเชื่อและเคยขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน จำนวน 120 ตัวอย่าง

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 120 กิจการ ได้มาจากวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งประชากรออกเป็น 9 ตำบล จากนั้นจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยแยกตามสัดส่วน(Quota Sampling) แต่ละตำบล และเลือกกลุ่มตัวอย่างแต่ละตำบลโดยวิธีสุ่มแบบบังเอิญ(Accidental Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และศึกษาถึงปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกิจการ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ(Check list) แบบเติมคำในช่องว่าง และแบบจัดอันดับความสำคัญ ประกอบด้วย ประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ จำนวนผู้ถือหุ้น เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน จำนวนพนักงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน แหล่งที่มาของเงินทุน และหนี้สินค้างชำระ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 5 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ(Check list) แบบเติมคำในช่องว่าง และแบบจัดอันดับความสำคัญ ประกอบด้วย ประเภทสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 14 ข้อ ประกอบด้วย ปัญหาด้านแหล่งเงินให้กู้ จำนวน 2 ข้อ ปัญหาด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืม จำนวน 4 ข้อ ปัญหาด้านการชำระคืน จำนวน 2 ข้อ และปัญหาด้านการดำเนินการ จำนวน 6 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า(Rating scale)

เพื่อให้แบบสอบถามมีความเที่ยงตรง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(Alpha Coefficient Method) ของครอนบาค(Cronbach) ผลปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.8864

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

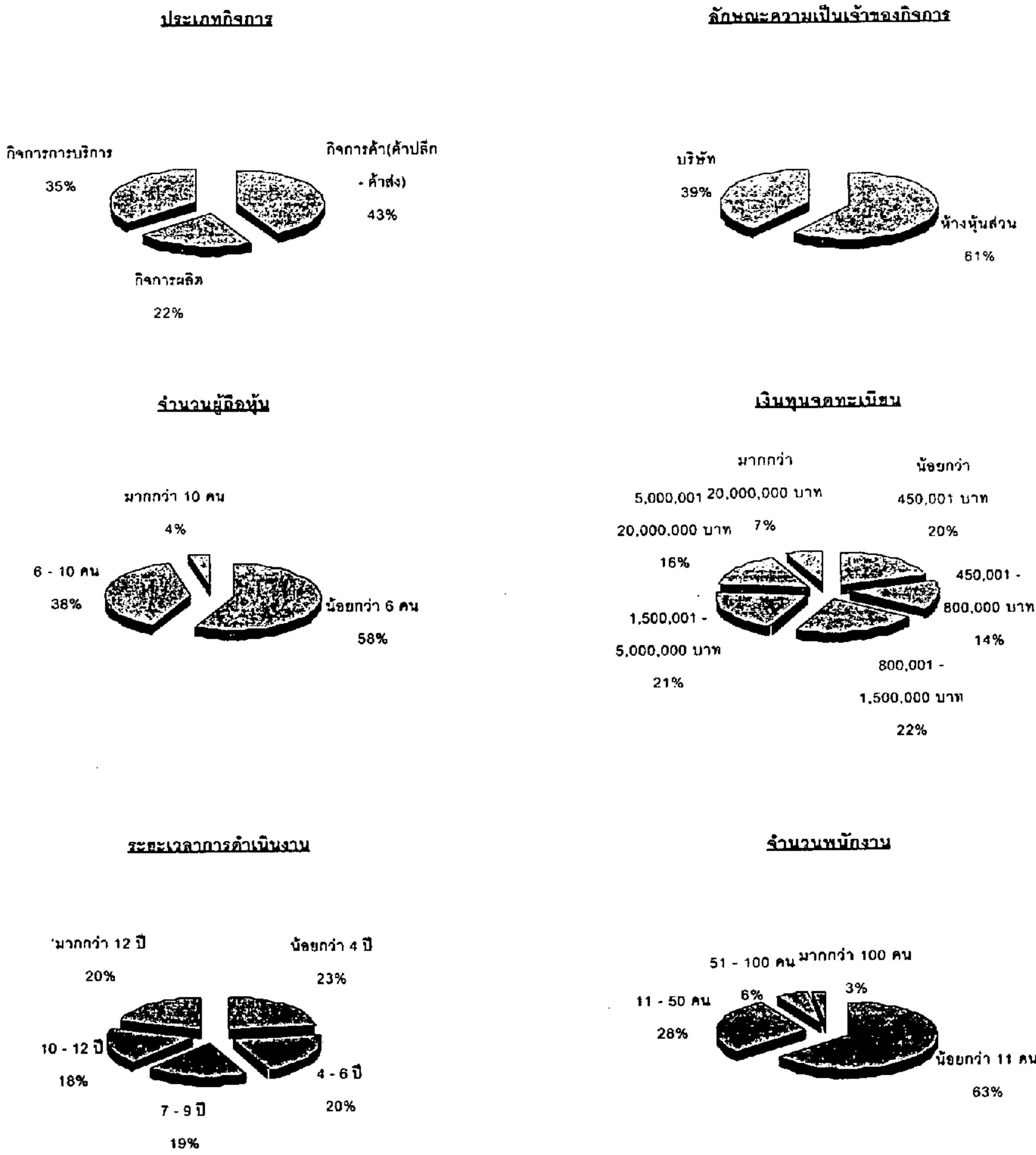
จากข้อมูลในแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด ผู้วิจัยจะนำมาจัดกระทำข้อมูลโดยการประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC Version 10.0 โดยมีขั้นตอนวิเคราะห์ดังนี้

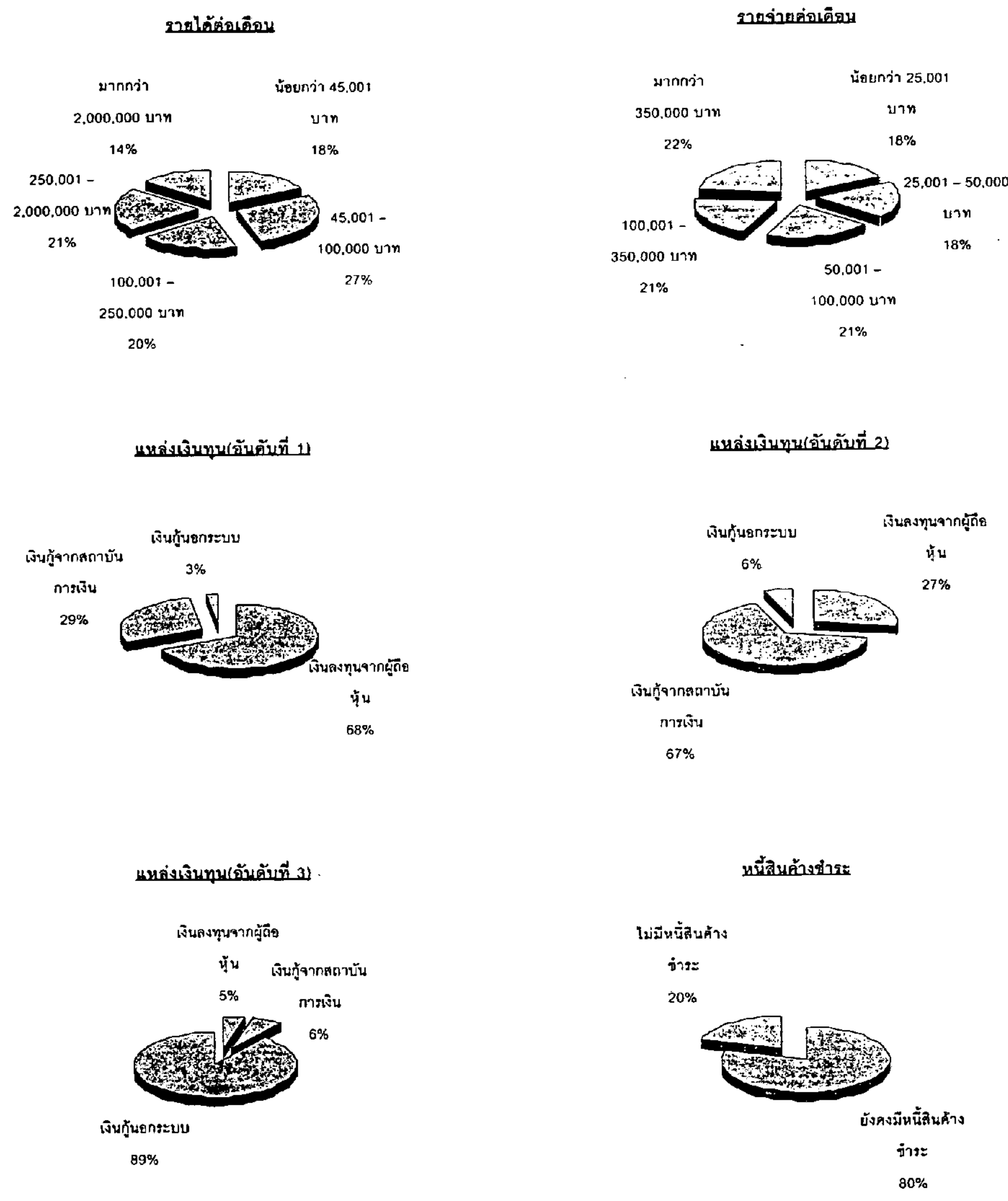
1. จัดระบบข้อมูล
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งประกอบไปด้วยประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ จำนวนผู้ถือหุ้น เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน จำนวนพนักงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน แหล่งที่มาของเงินทุน และหนี้สินค้างชำระ โดยการแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ
3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งประกอบไปด้วย ประเภทสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ โดยการแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ
4. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ โดยวิธีการทดสอบไคว์สแควร์(Chi – Square Test) และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ(Multiple Regression Analysis)
5. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งเงินให้กู้ ด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืม ด้านการชำระคืน และด้านการดำเนินการ โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อ ด้านประเภทสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี สรุปได้ดังนี้

1. สภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ภาพประกอบ 4 สภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากผลการศึกษาสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นวิสาหกิจประเภทกิจการค้า(ค้าปลีก - ค้าส่ง) มากที่สุด จำนวน 51 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 42.50) และเป็นวิสาหกิจประเภทกิจการผลิตน้อยที่สุด จำนวน 27 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 22.50) ส่วนใหญ่ดำเนินงานในรูปแบบห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 66 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 55.00) และดำเนินงานในรูปแบบห้างหุ้นส่วนสามัญน้อยที่สุด จำนวน 7 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 5.80)

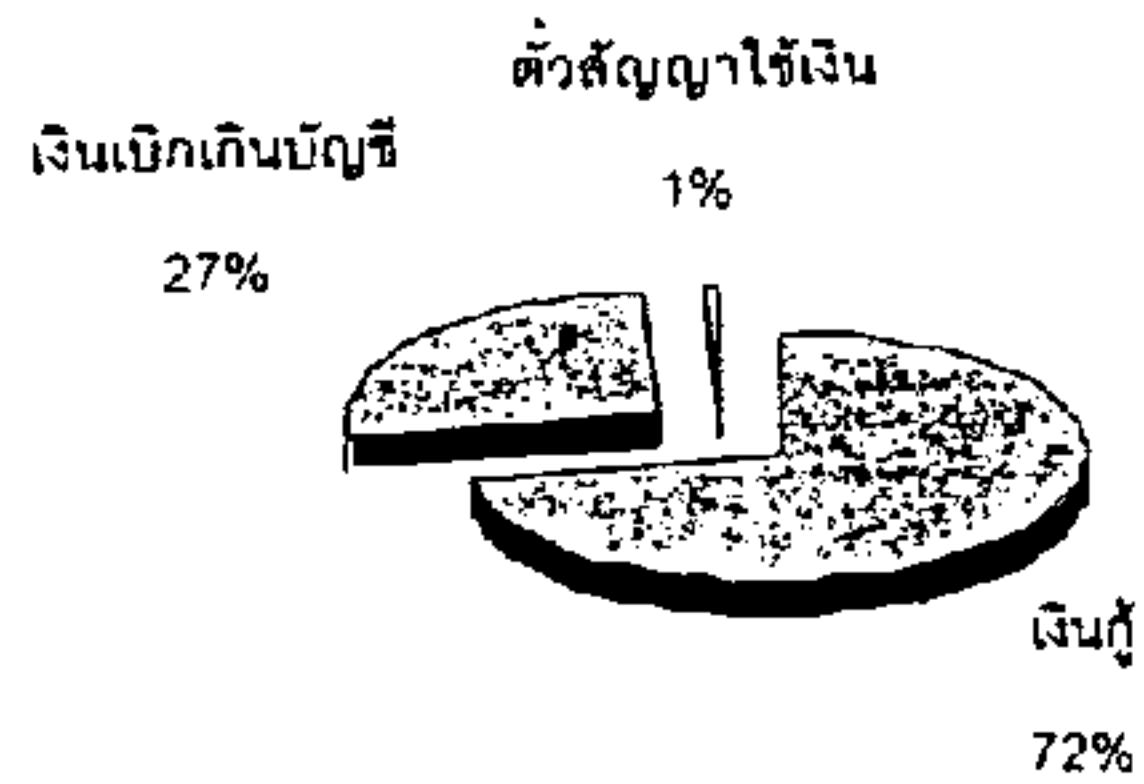
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีจำนวนผู้ถือหุ้นน้อยกว่า 6 คน จำนวน 69 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 57.50) และมีจำนวนผู้ถือหุ้นมากกว่า 10 คนน้อยที่สุด จำนวน 5 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 4.20) มีเงินทุนจดทะเบียน 800,001 – 1,500,000 บาทมากที่สุด จำนวน 27 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 22.50) และมีเงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 20,000,000 บาทน้อยที่สุด จำนวน 8 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 6.70) มีระยะเวลาการดำเนินงานไม่แตกต่างกันมากนักโดยมีระยะเวลาการดำเนินงานน้อยกว่า 4 ปี จำนวน 28 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 23.30) และมีระยะเวลาการดำเนินงาน 10 - 12 ปี น้อยที่สุด จำนวน 21 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 17.50) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 11 คน จำนวน 77 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 64.20) และมีจำนวนพนักงานมากกว่า 100 คนน้อยที่สุด จำนวน 3 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 2.50) มีรายได้ต่อเดือน 45,001 – 100,000 บาทมากที่สุด จำนวน 33 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 27.50) และมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 2,000,000 บาทน้อยที่สุด จำนวน 17 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 14.20) มีรายจ่ายต่อเดือนมากกว่า 350,000 บาทมากที่สุด จำนวน 27 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 22.50) และมีรายจ่ายต่อเดือนน้อยกว่า 25,001 บาทน้อยที่สุด จำนวน 21 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 17.50)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีแหล่งเงินทุน(อันดับที่ 1) มาจากเงินลงทุนจากผู้ถือหุ้น จำนวน 82 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 68.30) และมีแหล่งเงินทุน(อันดับที่ 1) มาจากเงินกู้ยืมจากระบบน้อยที่สุด จำนวน 3 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 2.50) มีแหล่งเงินทุน(อันดับที่ 2) มาจากเงินกู้จากสถาบันการเงินมากที่สุด จำนวน 71 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 59.20) และมีแหล่งเงินทุน(อันดับที่ 2) มาจากเงินกู้ยืมจากระบบน้อยที่สุด จำนวน 6 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 5.00) มีแหล่งเงินทุน(อันดับที่ 3) มาจากเงินกู้ยืมจากระบบมากที่สุด จำนวน 59 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 49.20) และมีแหล่งเงินทุน(อันดับที่ 3) มาจากเงินลงทุนจากผู้ถือหุ้นน้อยที่สุด จำนวน 3 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 2.50)

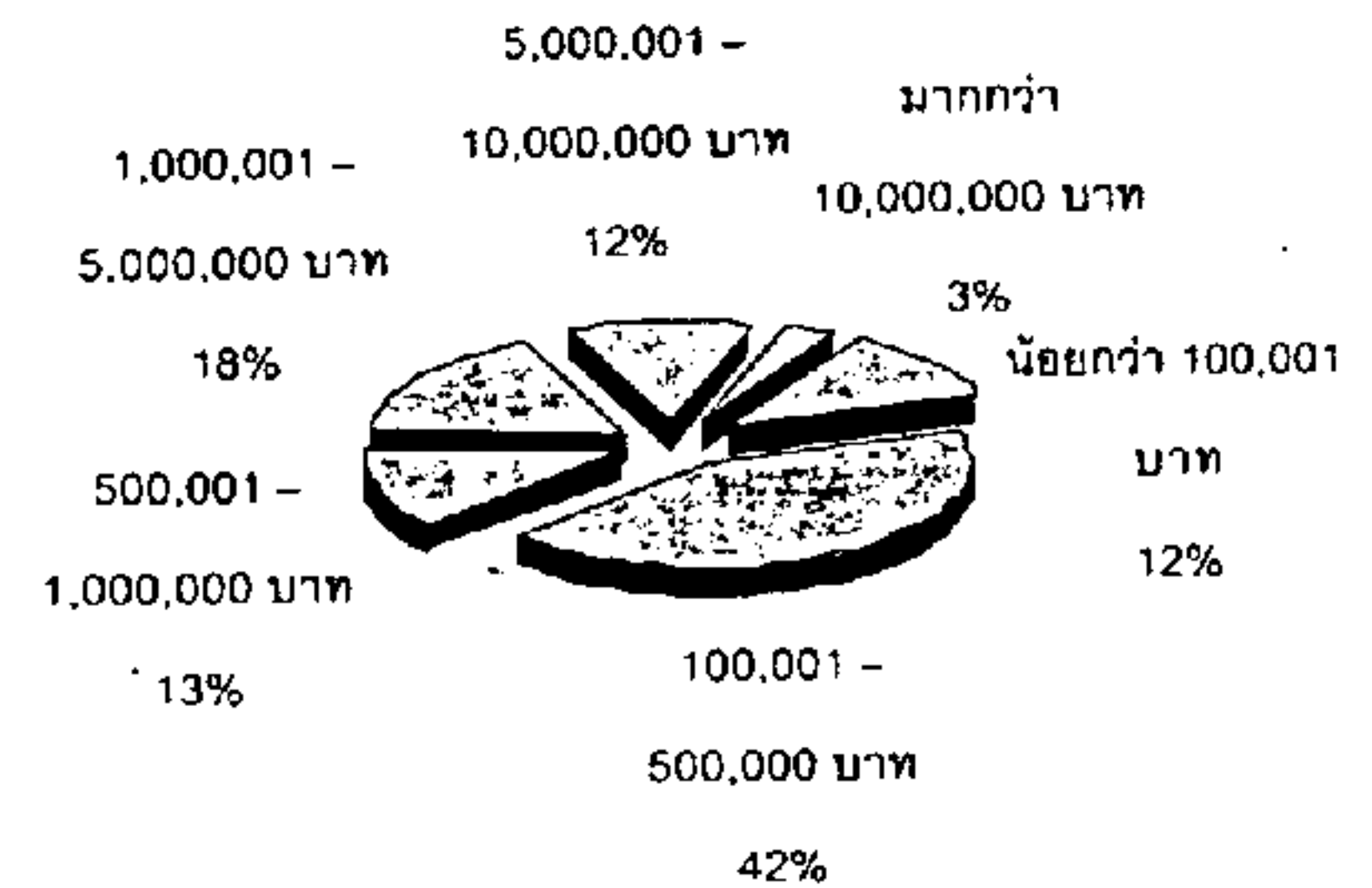
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ยังคงมีหนี้สินค้างชำระ จำนวน 96 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 80.00) และไม่มีหนี้สินค้างชำระ จำนวน 24 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 20.00)

2. ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

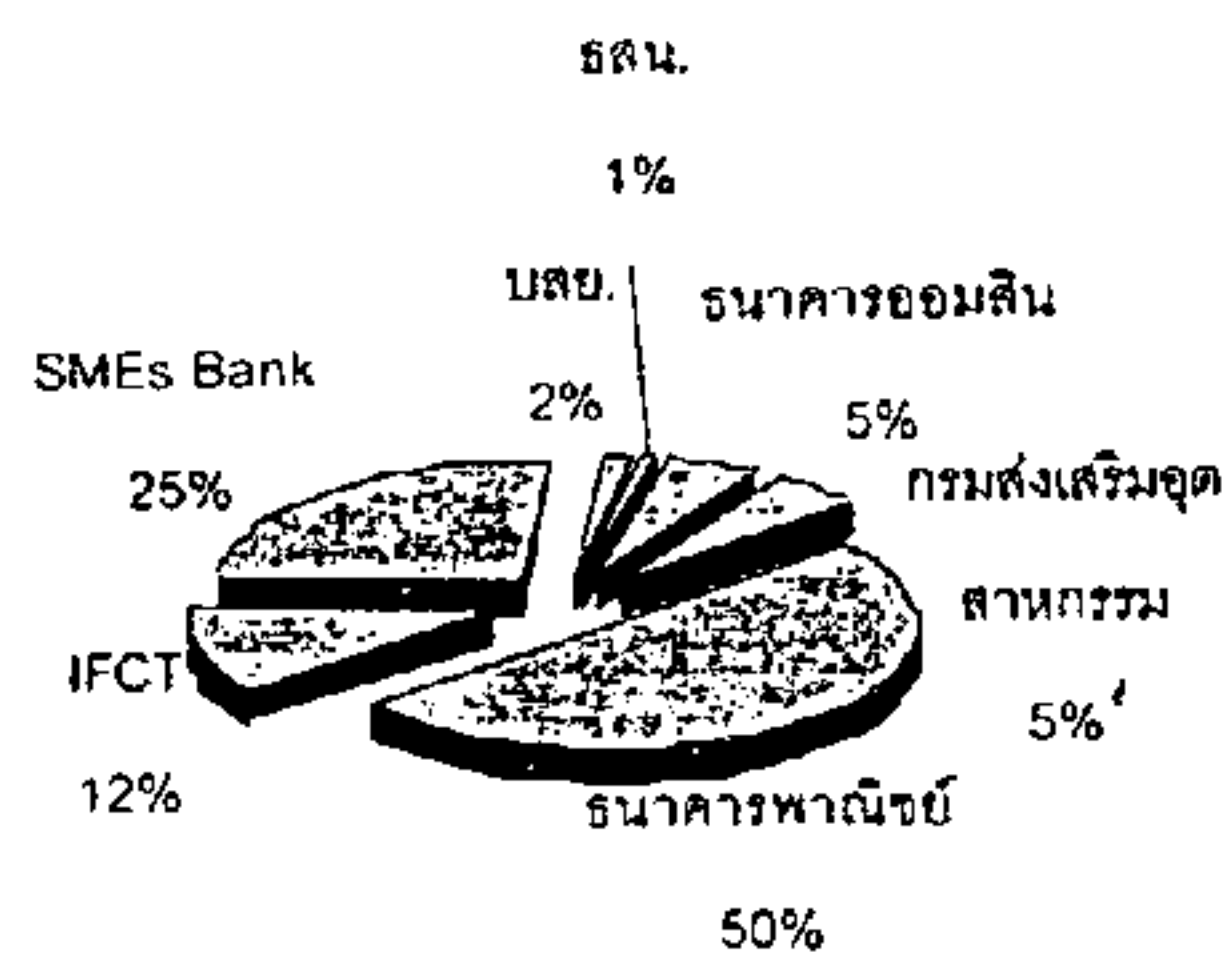
ประเภทสินเชื่อ

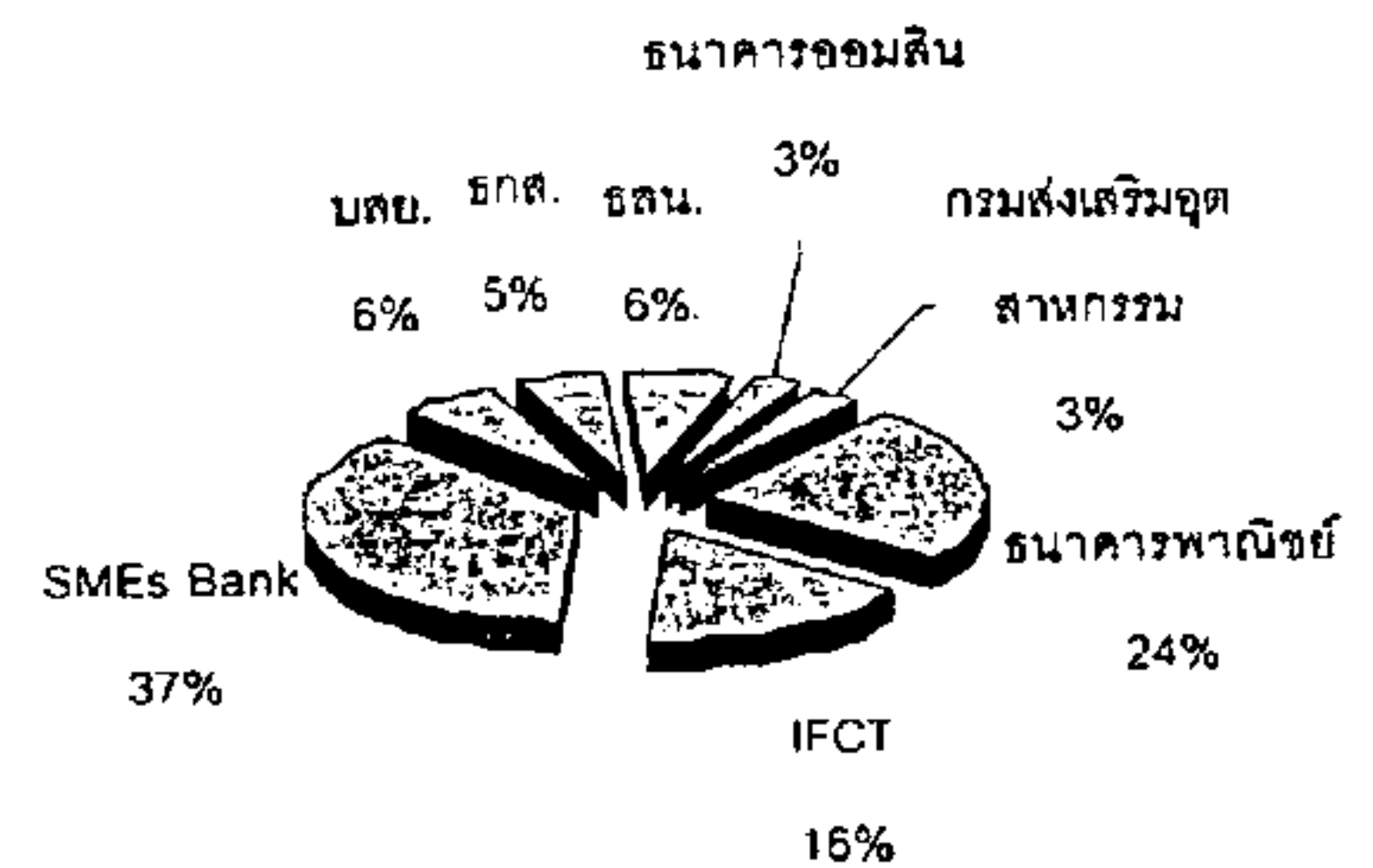
ปริมาณสินเชื่อ

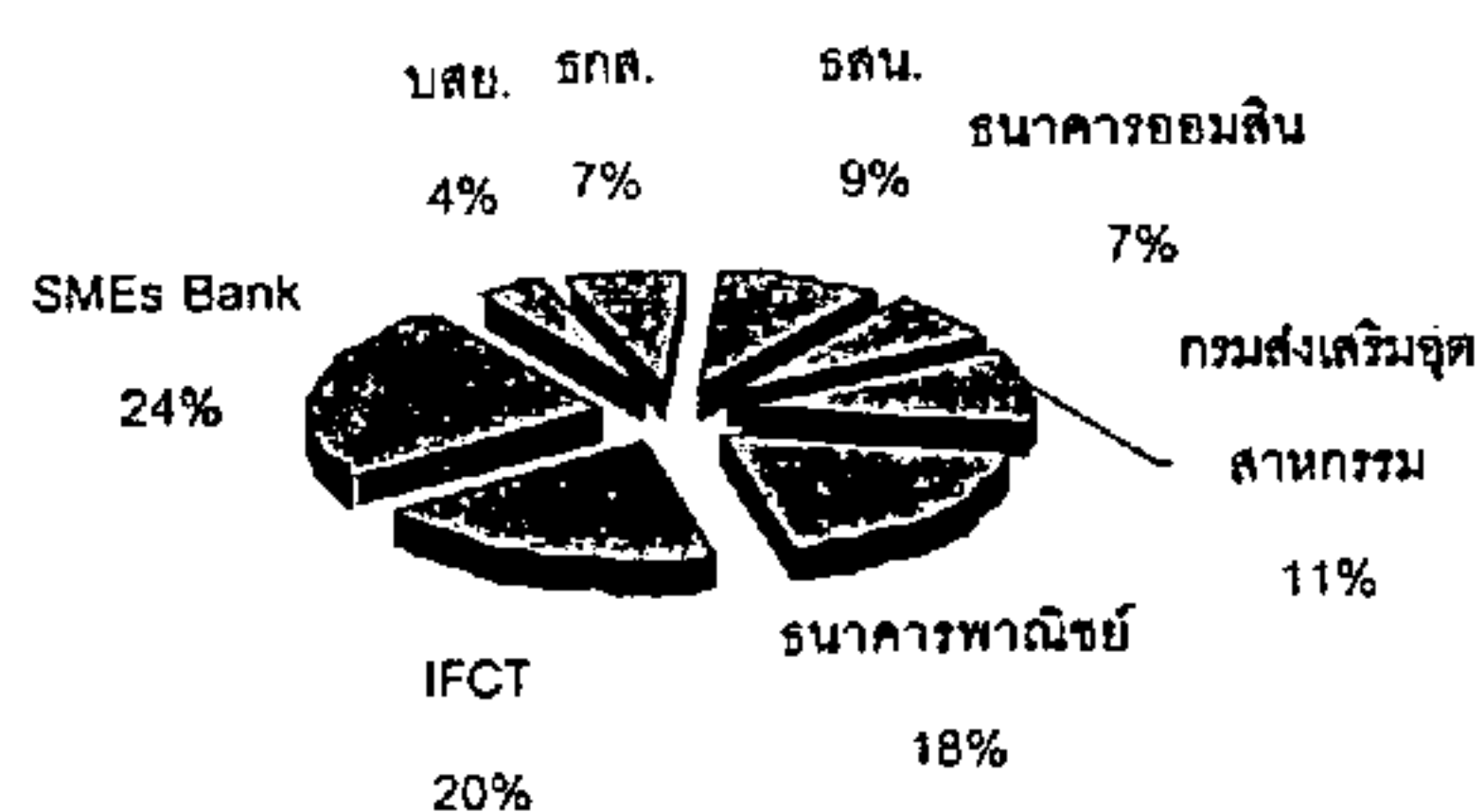
แหล่งสินเชื่อ(อันดับที่ 1)

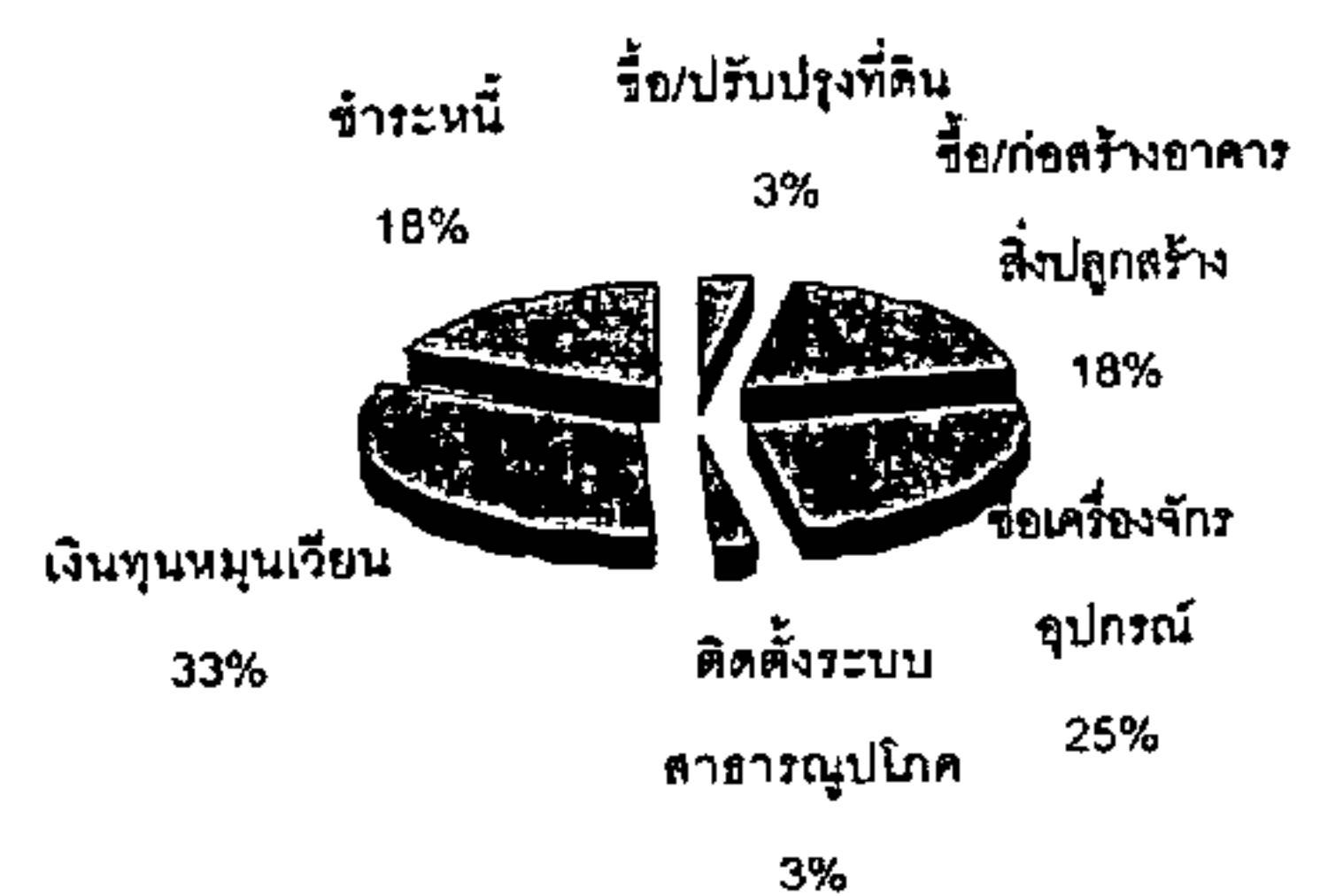
แหล่งสินเชื่อ(อันดับที่ 2)

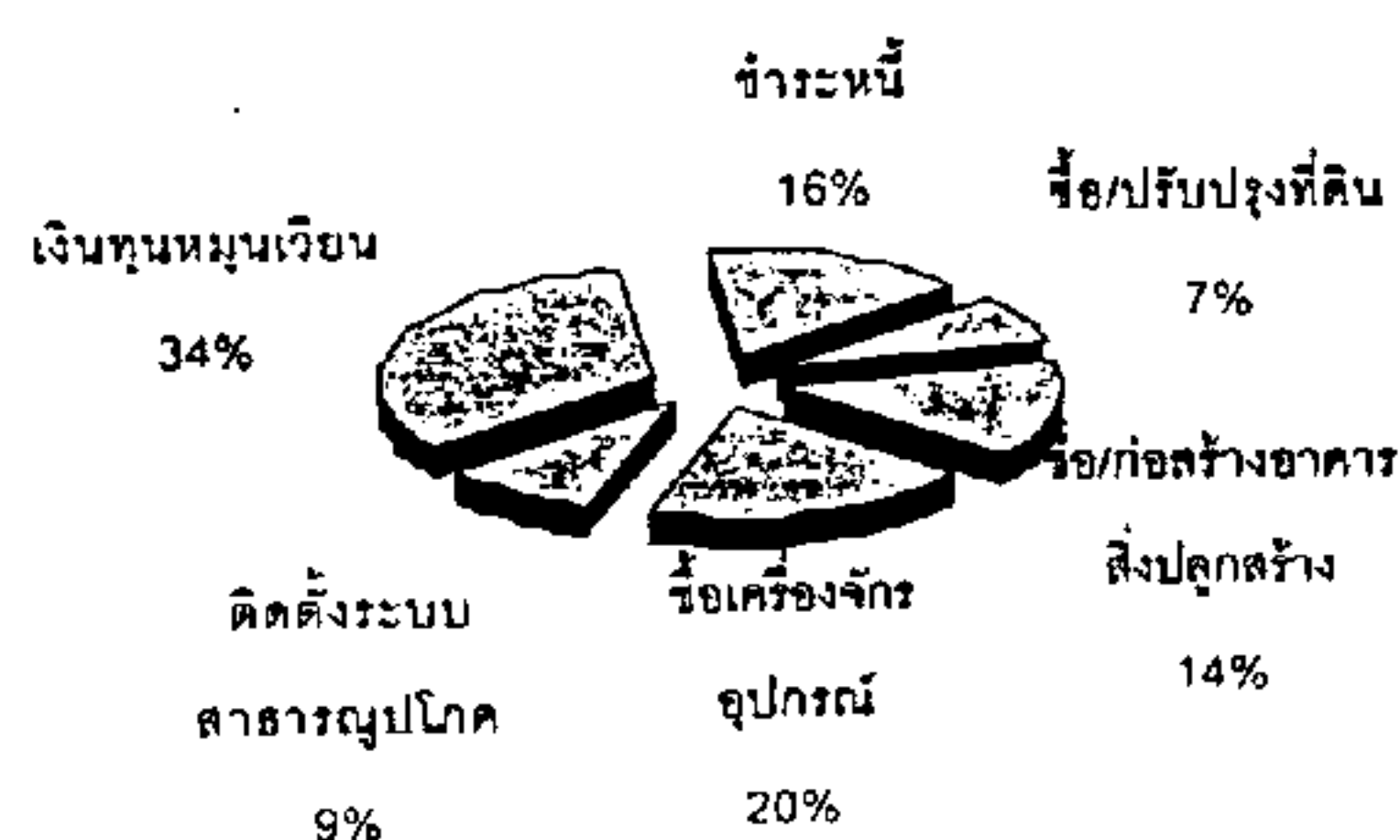
แหล่งสินเชื่อ(อันดับที่ 3)

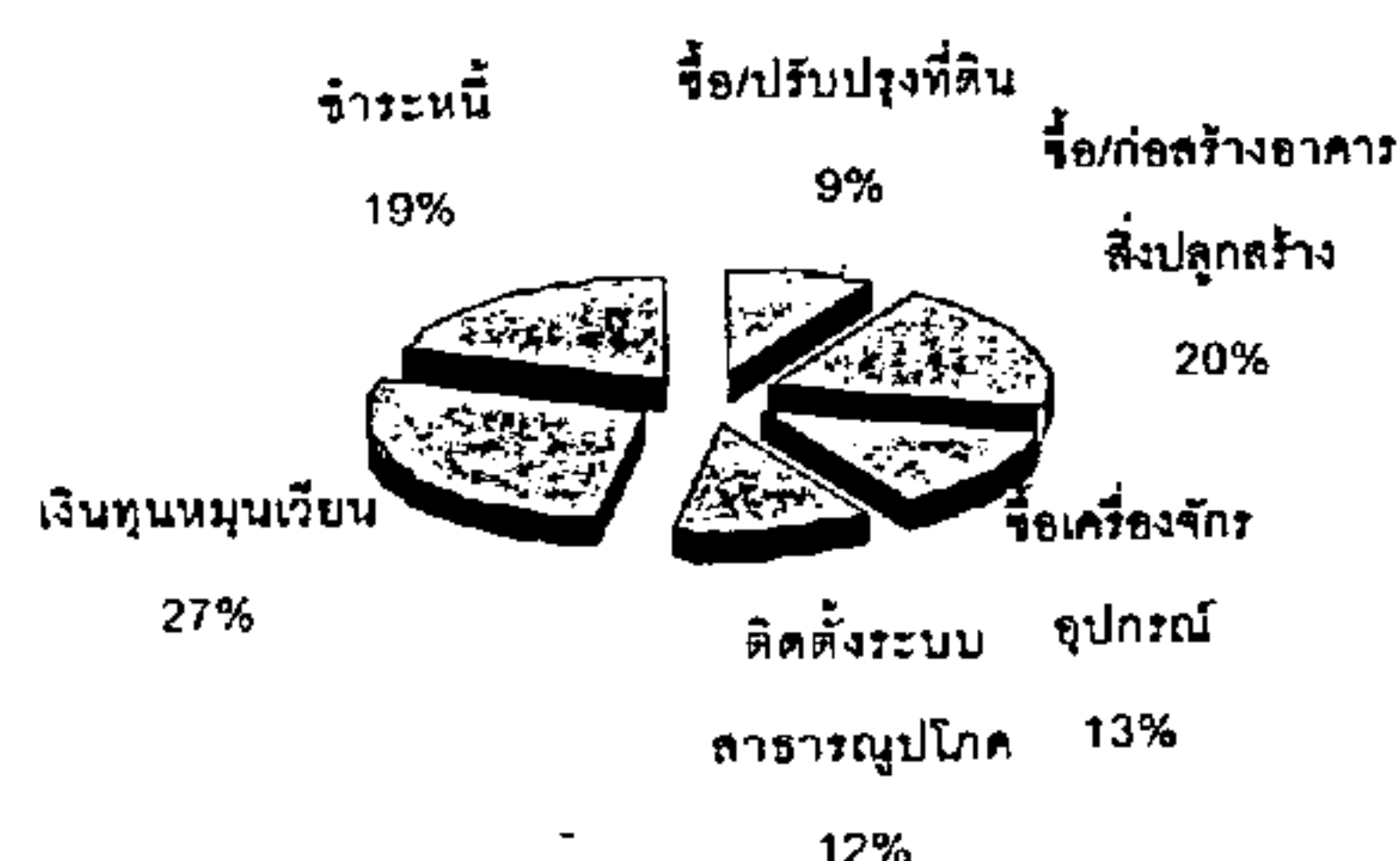
วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ(อันดับที่ 1)

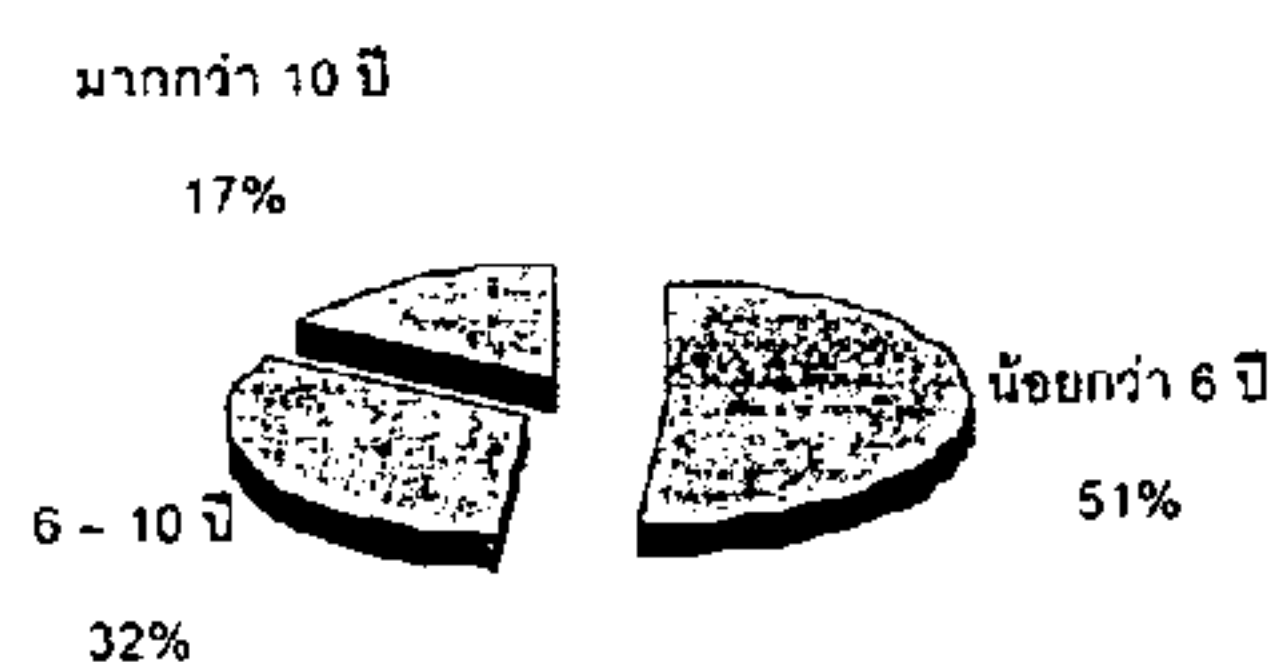
วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ(อันดับที่ 2)

วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ(อันดับที่ 3)

ระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ

ภาพประกอบ 5 ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากผลการศึกษาความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินกู้(Loans) จำนวน 87 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 72.50) และมีความต้องการสินเชื่อประเภทตัวสัญญาใช้เงิน(Promissory notes : P/N) น้อยที่สุด จำนวน 1 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 0.80) ตามลำดับ โดยมีความต้องการสินเชื่อ 100,001 – 500,000 บาทมากที่สุด จำนวน 52 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 43.30) และมีความต้องการสินเชื่อมากกว่า 10,000,000 บาทน้อยที่สุด จำนวน 4 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 3.30)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีความต้องการสินเชื่อจากแหล่งสินเชื่อ(อันดับที่ 1) จากธนาคารพาณิชย์ จำนวน 61 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 50.80) และมีความต้องการสินเชื่อจากแหล่งสินเชื่อ(อันดับที่ 1) จากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย(ธสน.) น้อยที่สุด จำนวน 1 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 0.80) มีความต้องการสินเชื่อจากแหล่งสินเชื่อ(อันดับที่ 2) จากธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs Bank) มากที่สุด จำนวน 35 กิจการ

(คิดเป็นร้อยละ 29.20) และมีความต้องการสินเชื่อจากแหล่งสินเชื่อ(อันดับที่ 2) จากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมน้อยที่สุด จำนวน 3 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 2.50) มีความต้องการสินเชื่อจากแหล่งสินเชื่อ(อันดับที่ 3) จากธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs Bank) มากที่สุด จำนวน 19 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 15.80) และมีความต้องการสินเชื่อจากแหล่งสินเชื่อ(อันดับที่ 3) จากบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม(บสย.) น้อยที่สุด จำนวน 3 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 2.50)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ประสงค์ในการขอสินเชื่อ(อันดับที่ 1) เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน จำนวน 39 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 32.50) และมีวัตถุประสงค์ประสงค์ในการขอสินเชื่อ(อันดับที่ 1) เพื่อติดตั้งระบบสาธารณูปโภคน้อยที่สุด จำนวน 3 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 2.50) มีวัตถุประสงค์ประสงค์ในการขอสินเชื่อ(อันดับที่ 2) เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนมากที่สุด จำนวน 37 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 30.80) และมีวัตถุประสงค์ประสงค์ในการขอสินเชื่อ(อันดับที่ 2) เพื่อซื้อ/ปรับปรุงที่ดินน้อยที่สุด จำนวน 8 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 6.70) มีวัตถุประสงค์ประสงค์ในการขอสินเชื่อ(อันดับที่ 3) เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนมากที่สุด จำนวน 26 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 21.70) และมีวัตถุประสงค์ประสงค์ในการขอสินเชื่อ(อันดับที่ 3) เพื่อซื้อ/ปรับปรุงที่ดินน้อยที่สุด จำนวน 8 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 6.70)

และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อต่ำกว่า 6 ปี จำนวน 62 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 51.70) และมีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อมากกว่า 10 ปีน้อยที่สุด จำนวน 20 กิจการ (คิดเป็นร้อยละ 16.70)

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า

ประเภทกิจการ รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เงินทุนจดทะเบียน และรายจ่ายต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ ในทิศทางบวก ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และระยะเวลาการดำเนินงาน และรายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ ในทิศทางลบ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และใช้พยากรณ์ปริมาณสินเชื่อได้ โดยมีประสิทธิภาพของการพยากรณ์ 54.70%

ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กิจการผลิต เงินทุนจดทะเบียน และรายจ่ายต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ ในทิศทางบวก ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ ในทิศทางลบ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และใช้พยากรณ์ระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อได้ โดยมีประสิทธิภาพของการพยากรณ์ 29.60%

4. ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ด้านแหล่งเงินให้กู้ พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาในการขอสินเชื่อด้านแหล่งเงินให้กู้ที่อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาแหล่งเงินให้กุน้อย และปัญหาเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ยากอยู่ในระดับมาก

ด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืม พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาในการขอสินเชื่อด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาวัตถุประสงค์ในการขอกู้ไม่ตรงกับเงื่อนไขของธนาคาร ปัญหาการปล่อยสินเชื่อไม่ครอบคลุมประเภทของกิจการ และปัญหาหลักทรัพย์ที่ใช้ค้ำประกันมีราคาต่ำกว่าวงเงินที่ขอกู้ที่อยู่ในระดับมาก และปัญหาหลักทรัพย์ไม่ถูกต้องตามเงื่อนไขอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการชำระคืน พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาในการขอสินเชื่อด้านการชำระคืนอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาอัตราดอกเบี้ยสูง และปัญหากำหนดชำระคืนไม่เหมาะสมกับเงินทุนหมุนเวียน อยู่ในระดับมาก

ด้านการดำเนินการ พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาในการขอสินเชื่อด้านการดำเนินการอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาเอกสารที่ใช้ในการขอกู้มีจำนวนมาก ปัญหาการกรอกเอกสารมีความยุ่งยาก ปัญหาการเปรียบเทียบในการกู้ยืมมาก ปัญหาการประเมินราคาหลักทรัพย์ต่ำเกินไป ปัญหาการติดต่อขอสินเชื่อมีขั้นตอนมาก และปัญหาการดำเนินการขอสินเชื่อมีความล่าช้าอยู่ในระดับมาก

การอภิปรายผล

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีประเด็นที่นำมาอภิปรายดังนี้

1. สภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากผลการศึกษาในส่วนของประเภทกิจการ พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจประเภทกิจการค้า(ค้าปลีก - ค้าส่ง) รองลงมาเป็นวิสาหกิจประเภทกิจการบริการ และวิสาหกิจประเภทกิจการผลิต ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลในเอกสารรายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2545 (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2545 : 10 - 12) ซึ่งได้ทำการสำรวจข้อมูลภาวะและแนวโน้มในระดับภาพรวมทั้งประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในปี พ.ศ. 2545 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจภาคการค้าปลีกและค้าส่ง ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 781,651 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 47.68 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด รองลงมาเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภาคการบริการ มีจำนวนทั้งสิ้น 500,970 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 30.56 และเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภาคการผลิตจำนวน 356,806 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 21.76 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางในประเทศไทย โดยบริษัท ซี เอ อินเตอร์เนชั่นแนล อินฟอร์เมชั่น จำกัด (2542 : 36) ซึ่งพบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการประเภทผู้ค้าปลีก - ค้าส่ง ซึ่งมีจำนวน 318 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 76.44 รองลงมาเป็นผู้ประกอบการประเภทผู้ผลิต มีจำนวน 66 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 15.87 และเป็นผู้ประกอบการประเภทผู้ให้บริการน้อยที่สุด จำนวน 32 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 7.69

จากผลการศึกษาในส่วนของลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ดำเนินงานในรูปแบบห้างหุ้นส่วน(ห้างหุ้นส่วนจำกัดและห้างหุ้นส่วนสามัญ) ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะผู้ประกอบการมองเห็นข้อดีของการดำเนินงานในรูปแบบห้างหุ้นส่วนคือ การจัดตั้งและการเลิกกิจการสามารถทำได้ง่าย (สมคิด บางโม. 2545 : 52) ในกรณีของห้างหุ้นส่วนสามัญจะมีการจดทะเบียนหรือไม่จดทะเบียนก็ได้ (กรณีที่มีการจดทะเบียนตามกฎหมายก็จะใช้ชื่อว่า ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล) แต่ในกรณีของห้างหุ้นส่วนจำกัด กฎหมายบังคับให้มีการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ในขณะที่การดำเนินงานในรูปแบบบริษัทมีข้อเสียต่างๆ คือ ในส่วนของการจัดตั้งจะต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย

หลายฉบับ เช่น เมื่อเริ่มจดทะเบียนตั้งบริษัทต้องจดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์ และดำเนินการอยู่ภายใต้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่เมื่อต้องการนำหุ้นของบริษัทตนเข้าจำหน่ายในตลาดหลักทรัพย์ก็ต้องจดทะเบียน และดำเนินการภายใต้กฎเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งปัจจุบันกำหนดให้บริษัทที่มีหลักทรัพย์อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ต้องแปลงสภาพเป็นบริษัทมหาชนจำกัดด้วย ดังนั้นทำให้บริษัทต้องดำเนินการอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด สำหรับบริษัทที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมก็ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรม หรือถ้าเป็นโรงงานผลิตรักษาโรคก็ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของกระทรวงสาธารณสุข นอกจากนี้ บริษัทยังจำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎหมายแรงงาน และพระราชบัญญัติประกันสังคมอีกด้วย และในส่วนของภาระภาษี การดำเนินงานในรูปแบบบริษัทจะต้องเสียภาษีสูงกว่าการประกอบธุรกิจในรูปอื่น นอกจากนี้ การดำเนินงานในรูปแบบบริษัท จะต้องมีการประชุมผู้ถือหุ้นสามัญประจำปี เพื่ออนุมัติงบดุล บัญชีกำไรขาดทุน อนุมัติจัดสรร(หรือคงจัดสรร) เงินกำไร และอื่นๆ ทำให้ต้องมีการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินของบริษัทแก่ผู้ถือหุ้นทุกคน และถ้าเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จะต้องมีการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทให้แก่สาธารณชนด้วย การเปิดเผยข้อมูลนี้อาจจะทำให้ผู้ถือหุ้น สาธารณชน และคู่แข่งชั้นได้รู้ฐานะการเงินของบริษัท และประสิทธิภาพในการบริหารงานของบริษัทได้(รัตนา สายคณิต. 2543 : 28 - 32) จากข้อมูลดังกล่าววิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่จึงจัดตั้งองค์กรธุรกิจในรูปแบบห้างหุ้นส่วนมากกว่าจัดตั้งในรูปแบบบริษัท

จากผลการศึกษาในส่วนของจำนวนผู้ถือหุ้น เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน จำนวนพนักงาน รายได้ต่อเดือน และรายจ่ายต่อเดือน พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีจำนวนผู้ถือหุ้นน้อยกว่า 6 คน มีเงินทุนจดทะเบียน 800,001 – 1,500,000 บาท มีระยะเวลาการดำเนินงานน้อยกว่า 4 ปี มีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 11 คน มีรายได้ต่อเดือน 45,001 – 100,000 บาท และมีรายจ่ายต่อเดือนมากกว่า 350,000 บาท ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าวิสาหกิจส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อม ตามเกณฑ์การกำหนดวิสาหกิจขนาดย่อมโดยคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2545 : 7) ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลในเอกสารรายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2545 (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2545 : 9) ซึ่งได้ทำการสำรวจข้อมูลภาวะและแนวโน้มในระดับภาพรวมทั้งประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในปี พ.ศ.2545 โดยพบว่า วิสาหกิจส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อม ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 789,632 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.82 และเป็นวิสาหกิจขนาดกลาง จำนวน 9,401 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.18 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด

จากผลการศึกษาในส่วนของแหล่งเงินทุน พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มากกว่า 1 แหล่ง โดยแหล่งเงินทุนที่ใช้มากมาจากเงินลงทุนจากผู้ถือหุ้น เงินกู้จากสถาบันการเงิน และเงินกู้นอกระบบ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการสำรวจข้อมูลภาวะและแนวโน้มในระดับภาพรวมทั้งประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในปี พ.ศ.2545 (2545 : 38) ซึ่งพบว่า แหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประกอบด้วย 2 แหล่งใหญ่ คือ แหล่งเงินทุนภายในกิจการ ได้แก่ ทุน/ส่วนของเจ้าของ หรือกำไรสะสมของกิจการ และแหล่งเงินทุนภายนอกกิจการ ได้แก่ ตลาดการเงินในระบบ อาทิ สถาบันการเงินบริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เป็นต้น และตลาดการเงินนอกระบบ อาทิ การกู้ยืมเงินกันโดยตรง การเล่นแชร์ การซื้อขายลดเช็ค สินเชื่อการค้า เป็นต้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางในประเทศไทย โดยบริษัท ซี เอ อินเตอร์เนชั่นแนล อินฟอร์เมชั่น จำกัด (2542 : 39) ซึ่งพบว่า ผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลางมีแหล่งเงินทุนอันดับที่ 1 มาจากเงินทุนส่วนตัว จำนวน 262 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 62.98 ของกลุ่มตัวอย่าง มีแหล่งเงินทุนอันดับที่ 2 มาจากการกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์ในประเทศ จำนวน 198 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 47.60 ของกลุ่มตัวอย่าง และมีแหล่งเงินทุนอันดับที่ 3 มาจากการยืมญาติพี่น้อง การเล่นแชร์ เงินอุดหนุนจากต้นสังกัด จำนวน 15 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 3.61 ของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่เหลือเป็นการใช้เงินทุนจากแหล่งอื่น เช่น สถาบันการเงินเอกชน และสถาบันการเงินของรัฐ เช่น บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(IFCT) บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม(บอย.) และธนาคารกรุงไทย เป็นต้น และสอดคล้องกับรายงานการวิจัยเรื่องบทบาทของเงินนอกระบบต่อการลงทุนและการดำเนินงานภาคอุตสาหกรรมขนาดย่อม (จิรพร ศรีวัฒนานุกุล; และ สังคม สุวรรณรัตน์. 2532 : 104) ซึ่งพบว่า เงินเก็บออมของตนเองหรือเงินกำไรของกิจการ เป็นแหล่งเงินทุนที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ใช้มากเป็นอันดับ 1 ในปัจจุบัน เนื่องจากความสะดวกรวดเร็ว ไม่มีเงื่อนไขมาก ได้เงินครบตามที่ต้องการ และไม่ใช่หลักทรัพย์ แหล่งเงินทุนที่ใช้มากรองลงมา ได้แก่ สถาบันการเงิน และมีการใช้เงินนอกระบบเพียงเล็กน้อย นอกจากนี้การที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีแหล่งเงินทุนมากกว่า 1 แหล่ง น่าจะเป็นเพราะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่เป็นกิจการประเภทกิจการค้า(ค้าปลีก - ค้าส่ง) ซึ่งจำเป็นต้องใช้เงินทุนหมุนเวียนอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับหลักการจัดการธุรกิจขนาดย่อม (ภาสกรนา สรเพชรพิสัย. 2540 : 144) ที่ว่า ธุรกิจจะดำเนินไปได้สะดวกหรือขัดข้องขึ้นอยู่กับการหมุนเวียนของเงินทุนของกิจการ เพราะการดำเนินธุรกิจเกือบจะทุกขั้นตอนต้องเกี่ยวข้องกับเงินอยู่เสมอ โดยเฉพาะธุรกิจขนาดย่อมเงินทุนของกิจการต้องหมุนเวียนอยู่ทุกขณะ โดยเงินทุนส่วนหนึ่งได้มาจากส่วนที่เป็นของเจ้าของกิจการเอง และส่วนหนึ่งมาจากเจ้าหนี้

จากผลการศึกษาในส่วนของหนี้สินค้างชำระ พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ยังคงมีหนี้สินค้างชำระ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลในเอกสารรายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2545 (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2545 : 38) ซึ่งได้ทำการสำรวจข้อมูลภาวะและแนวโน้มในระดับภาพรวมทั้งประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในปี พ.ศ.2545 พบว่า แหล่งเงินทุนภายในกิจการจะเป็นแหล่งทุนแหล่งแรกของผู้ประกอบการ แต่เป็นแหล่งที่มีเงินอยู่อย่างจำกัด เนื่องจากเป็นส่วนที่เกิดจากการออมของผู้ประกอบการ ครอบครัว และผู้ร่วมธุรกิจ การดำเนินงานของกิจการจึงตั้งอยู่บนความเสี่ยงและความไม่แน่นอนของธุรกิจ แหล่งเงินทุนภายนอกกิจการจึงนับเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญในการสนับสนุนความไม่พอเพียงของเงินทุนของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะใช้แหล่งเงินทุนร่วมกันระหว่างแหล่งเงินทุนภายในกิจการและภายนอกกิจการ และการใช้แหล่งเงินทุนภายนอกกิจการทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ยังคงมีภาระหนี้สิน

2. ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากผลการศึกษาในส่วนขอ**ประเภทสินเชื่อ** พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินกู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาเกี่ยวกับการเงินและสินเชื่อกับการพัฒนาอุตสาหกรรม(สาโรช อังสุมาลิน. 2533 : 13 - 14) โดยพบว่า กิจการที่มีขนาดเล็กจะมีสัดส่วนของเงินเบิกเกินบัญชีน้อย แต่มีสัดส่วนของเงินกู้แบบมีกำหนดระยะเวลาการชำระคืนแน่นอนมาก ส่วนกิจการขนาดใหญ่จะมีสัดส่วนของเงินเบิกเกินบัญชีมาก และมีสัดส่วนของเงินกู้แบบมีกำหนดระยะเวลาการชำระคืนน้อย และสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ในส่วนขอสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งพบว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อม ทำให้มีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินกู้ในสัดส่วนที่สูงกว่าสินเชื่อประเภทอื่นๆ

จากผลการศึกษาในส่วนขอ**ปริมาณสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ** พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีความต้องการสินเชื่อ 100,001 – 500,000 บาท และมีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อน้อยกว่า 6 ปี ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะผลการวิเคราะห์ในส่วนขอสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งพบว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อม ซึ่งใช้เงินทุนในการดำเนินธุรกิจต่ำกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ ทำให้มีความต้องการสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อที่ไม่สูงมากนัก

จากผลการศึกษาในส่วนขอ**แหล่งสินเชื่อ** พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะธนาคารพาณิชย์เป็นแหล่งสินเชื่อขนาดใหญ่ซึ่งจะถือส่วนแบ่งสินทรัพย์ถึงร้อยละ 70 ของสินทรัพย์ทั้งสิ้นที่มีอยู่ในสถาบันการเงินทุกประเภท (สมคิด บางโม. 2545 : 108) ประกอบกับธนาคารพาณิชย์มีการดำเนินงานในรูปแบบธนาคารสาขา คือมีสาขาอยู่ทั่วประเทศในการให้บริการ ทำให้สามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวกในการเข้ามาใช้บริการมากกว่าสถาบันการเงินอื่นๆ ส่งผลให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์

จากผลการศึกษาในส่วนขอ**วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ** พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน สอดคล้องกับเอกสารการวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การบูรณาการเพื่อพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐและภาคเอกชน ในช่วงปี 2545 – 2550 (สมชาย สกุลสุวรรณ์. 2545 : 112) ซึ่งพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ที่ต้องการให้สถาบันการเงินสนับสนุนสินเชื่อ จะมีวัตถุประสงค์ของความต้องการใช้สินเชื่อเพื่อต้องการนำเงินไปเสริมสภาพคล่องและซื้อวัตถุดิบ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 169 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ

66.30 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับรายงานการวิจัยเรื่องบทบาทของเงินนอกระบบต่อการลงทุนและการดำเนินงานภาคอุตสาหกรรมขนาดย่อม (จิรพร ศรีวัฒนานุกุล; และ สังคม สุวรรณรัตน์. 2532 : 105) ซึ่งพบว่า ความต้องการเงินทุนเวียนในกิจการ เป็นวัตถุประสงค์ในการใช้เงินนอกระบบที่พบเป็นส่วนใหญ่ ส่วนวัตถุประสงค์อื่นๆ ที่พบได้แก่ เพื่อใช้ซื้อเครื่องจักร เพื่อใช้ในการขยายกิจการ เพื่อลงทุนในกิจการใหม่ ตลอดจนเพื่อใช้ในการชำระหนี้สิน

3. การศึกษาในส่วนของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อ ปริมาณสินเชื่อ แหล่งสินเชื่อ และระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1 จากการทดสอบสมมติฐานที่ว่า “ประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” โดยวิธีการทดสอบไคส์แควร์ (Chi – Square Test) พบว่า

ประเภทกิจการ รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 0.10 ซึ่งสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

จากผลการศึกษาซึ่งพบว่า ประเภทกิจการมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีประเภทกิจการแตกต่างกัน มีความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อแตกต่างกัน ทั้งนี้โดย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นวิสาหกิจประเภทกิจการผลิต มีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินกู้ (Loans) ในสัดส่วนที่สูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นวิสาหกิจประเภทกิจการค้า (ค้าปลีก – ค้าส่ง) และวิสาหกิจกิจการบริการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นวิสาหกิจประเภทกิจการบริการ มีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินเบิกเกินบัญชี (Overdrafts : O/D) และตั๋วสัญญาใช้เงิน (Promissory notes : P/N) ในสัดส่วนที่สูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นวิสาหกิจประเภทกิจการค้า (ค้าปลีก – ค้าส่ง) และวิสาหกิจกิจการผลิต ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะวิสาหกิจประเภทกิจการผลิตมีความจำเป็นต้องลงทุนในสินทรัพย์ถาวรสูงทั้งในส่วนของที่ดิน โรงงาน และเครื่องจักร (สมคิด บางโม. 2545 : 125) และมีความพร้อมในด้านหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้โดยสามารถนำโฉนดที่ดิน อาคารโรงงาน หรือเครื่องจักรมาใช้เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ได้ (สมคิด บางโม. 2545 : 126) ทำให้มีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินกู้ในสัดส่วนที่สูงกว่ากิจการประเภทอื่นๆ ในขณะที่วิสาหกิจประเภทกิจการบริการจะมีการใช้เงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงานสูง และต้องการความสะดวกรวดเร็วในการใช้จ่ายเงินในแต่ละครั้ง หากใช้สินเชื่อประเภทเงินกู้จะทำให้เกิดความยุ่งยากและล่าช้า ทำให้การใช้สินเชื่อประเภทเงินเบิกเกินบัญชี (Overdrafts : O/D) และตั๋วสัญญาใช้เงิน (Promissory notes : P/N) สามารถอำนวยความสะดวก รวดเร็ว และมีความคล่องตัวมากกว่า

จากผลการศึกษาซึ่งพบว่า รายได้ต่อเดือนและรายจ่ายต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

กล่าวคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายได้ต่อเดือนและรายจ่ายต่อเดือนแตกต่างกัน มีความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อแตกต่างกัน ทั้งนี้จะเป็นเพราะรายได้ต่อเดือนและรายจ่ายต่อเดือนจะแสดงให้เห็นถึงขนาดการดำเนินงานของกิจการ โดยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายได้ต่อเดือนและรายจ่ายต่อเดือนต่ำ(ขนาดเล็ก) มีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินกู้(Loans) ในสัดส่วนที่สูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายได้ต่อเดือนและรายจ่ายต่อเดือนสูง(ขนาดใหญ่) และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายได้ต่อเดือนและรายจ่ายต่อเดือนสูง(ขนาดใหญ่) มีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินเบิกเกินบัญชี(Overdrafts : O/D) และตั๋วสัญญาใช้เงิน(Promissory notes : P/N) ในสัดส่วนที่สูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายได้ต่อเดือนและรายจ่ายต่อเดือนต่ำ(ขนาดเล็ก) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาเกี่ยวกับการเงินและสินเชื่อกับการพัฒนาอุตสาหกรรม (สาโรช อังสุมาลิน. 2533 : 13 - 14) พบว่า กิจการที่มีขนาดเล็กจะมีสัดส่วนของเงินเบิกเกินบัญชีน้อย แต่มีสัดส่วนของเงินกู้แบบมีกำหนดระยะเวลาการชำระคืนแน่นอนมาก ส่วนกิจการขนาดใหญ่จะมีสัดส่วนของเงินเบิกเกินบัญชีมาก และมีสัดส่วนของเงินกู้แบบมีกำหนดระยะเวลาการชำระคืนน้อย โดยกิจการขนาดใหญ่ส่วนใหญ่มักชอบที่จะกู้เงินแบบเบิกเกินบัญชี เพราะไม่ต้องมาทำสัญญากู้ยืมเงินใหม่บ่อยครั้ง และการชำระคืนเงินกู้ก็ไม่มีกำหนดเวลาที่แน่นอน มีเมื่อไรก็นำมาชำระคืนได้ ประกอบกับกิจการขนาดใหญ่มีฐานะการเงินดีกว่า มีอำนาจในการต่อรองกับธนาคารพาณิชย์มากกว่ากิจการขนาดเล็ก

จากผลการศึกษาซึ่งพบว่า หัสนี้สินค้างชำระมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านประเภทสินเชื่อ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีสินค้างชำระแตกต่างกัน มีความต้องการสินเชื่อด้านประเภทสินเชื่อแตกต่างกัน ทั้งนี้โดย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีสินค้างชำระ มีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินกู้(Loans) ในสัดส่วนที่สูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีสินค้างชำระ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีสินค้างชำระ มีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินเบิกเกินบัญชี(Overdrafts : O/D) และตั๋วสัญญาใช้เงิน(Promissory notes : P/N) ในสัดส่วนที่สูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีสินค้างชำระ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ในส่วนของการความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งพบว่าวัตถุประสงค์หนึ่งในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคือเพื่อใช้ในการชำระหนี้ และสอดคล้องกับรายงานการวิจัยเรื่องบทบาทของเงินนอกระบบต่อการลงทุนและการดำเนินงานภาคอุตสาหกรรมขนาดย่อม (จิรพร ศรีวัฒนานุกุล; และ สังคม สุวรรณรัตน์. 2532 : 105) พบว่าวัตถุประสงค์หนึ่งของความต้องการสินเชื่อนอกระบบคือเพื่อใช้ในการชำระหนี้สิน และสอดคล้องกับเอกสารการวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การบูรณาการเพื่อพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐและภาคเอกชน ในช่วงปี 2545 - 2550

(สมชาย สกุลสุวรรณ์. 2545 : 155) ซึ่งพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อลดภาระดอกเบี้ยเงินกู้ นอกจากนี้ น่าจะเป็นเพราะการขอสินเชื่อประเภทเงินกู้ ผู้ขอสินเชื่อจะได้รับสินเชื่อในรูปของเงินสด ซึ่งมีสภาพคล่องสูงกว่าสินเชื่อประเภทอื่นๆ สามารถนำไปใช้ในการชำระหนี้ได้ ส่งผลให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีหนี้สินค้างชำระ มีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินกู้ (Loans) ในสัดส่วนที่สูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีหนี้สินค้างชำระ ในขณะที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่มีหนี้สินค้างชำระมีความต้องการสินเชื่อเพื่อใช้ในการดำเนินงานภายในกิจการเท่านั้น ทำให้มีความต้องการสินเชื่อเพื่อการค้าในรูปแบบเงินเบิกเกินบัญชี (Overdrafts : O/D) และตั๋วสัญญาใช้เงิน (Promissory notes : P/N) (ดารณี พุทธิวิบูลย์. 2531 : 21) เพื่อใช้เป็นเงินทุนภายในกิจการ ในสัดส่วนที่สูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีหนี้สินค้างชำระ

การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2 จากการทดสอบสมมติฐานที่ว่า “ประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความต้องการสินเชื่อด้านปริมาณสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” โดยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) พบว่า

เงินทุนจดทะเบียน และรายจ่ายต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ ในทิศทางบวก ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และระยะเวลาการดำเนินงาน และรายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ ในทิศทางลบ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และใช้พยากรณ์ปริมาณสินเชื่อได้ โดยมีประสิทธิภาพของการพยากรณ์ 54.70% ซึ่งสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

จากผลการศึกษาซึ่งพบว่า เงินทุนจดทะเบียนมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ ในทิศทางบวก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ในกรณีที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ไม่เปลี่ยนแปลง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีเงินทุนจดทะเบียนเพิ่มขึ้น จะมีความต้องการสินเชื่อเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะจำนวนเงินทุนจดทะเบียนจะแสดงให้เห็นถึงขนาดของกิจการ (เกณฑ์การกำหนดวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กำหนดตามจำนวนการจ้างงานและมูลค่าของสินทรัพย์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2545 : 7)) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่ากิจการที่มีขนาด

ใหญ่จะมีความต้องการเงินทุนมากกว่ากิจการที่มีขนาดเล็ก(สมคิด บางโม. 2545 : 125) ดังนั้นกิจการที่มีจำนวนเงินทุนจดทะเบียนเพิ่มขึ้นหรือมีขนาดใหญ่ขึ้น จะมีความต้องการสินเชื่อเพิ่มขึ้น

จากผลการศึกษาซึ่งพบว่า รายจ่ายต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ ในทิศทางบวก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ในกรณีที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ไม่เปลี่ยนแปลง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายจ่ายต่อเดือนเพิ่มขึ้น จะมีความต้องการสินเชื่อเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจำลอง ปรีชา (2540) ซึ่งพบว่า ค่าใช้จ่ายในการลงทุนผลิตการเกษตรมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อการเกษตรในทิศทางเดียวกัน

จากผลการศึกษาซึ่งพบว่า ระยะเวลาการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ ในทิศทางลบ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ในกรณีที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ไม่เปลี่ยนแปลง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีระยะเวลาการดำเนินงานเพิ่มขึ้น จะมีความต้องการสินเชื่อลดลง ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะการเพิ่มขึ้นของระยะเวลาการดำเนินงานจะแสดงให้เห็นว่ากิจการมีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน มีความมั่นคงมากขึ้น และเนื่องจากมีประสบการณ์ในการบริหารจัดการทำให้สามารถบริหารจัดการได้ดีขึ้น(ถูกต้องมากขึ้น) จึงน่าจะส่งผลให้มีความต้องการสินเชื่อลดลง

จากผลการศึกษาซึ่งพบว่า รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านปริมาณสินเชื่อ ในทิศทางลบ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ในกรณีที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ไม่เปลี่ยนแปลง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น จะมีความต้องการสินเชื่อลดลง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ในส่วนของการต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งพบว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแหล่งเงินทุนอันดับที่ 1 มาจากเงินทุนภายในกิจการ ซึ่งได้แก่ ทุน/ส่วนของเจ้าของ และกำไรสะสมของกิจการ ดังนั้นการที่กิจการมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น ก็จะสามารถนำรายได้ที่เพิ่มขึ้นมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนภายในกิจการ ส่งผลให้มีความต้องการสินเชื่อลดลง

การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 3 จากการทดสอบสมมติฐานที่ว่า “ประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อด้านแหล่งสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” โดยวิธีการทดสอบไคส์แควร์(Chi – Square Test) พบว่า

ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

จากผลการศึกษาซึ่งพบว่า ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านแหล่งสินเชื่อ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการแตกต่างกัน มีความต้องการสินเชื่อด้านแหล่งสินเชื่อแตกต่างกัน ทั้งนี้โดย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินงานในรูปแบบบริษัทมีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ในสัดส่วนที่สูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินงานในรูปแบบห้างหุ้นส่วน(ห้างหุ้นส่วนจำกัดและห้างหุ้นส่วนสามัญ) และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินงานในรูปแบบห้างหุ้นส่วน(ห้างหุ้นส่วนจำกัดและห้างหุ้นส่วนสามัญ) มีความต้องการสินเชื่อจากสถาบันการเงินอื่นๆ (บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (IFCT) ธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs Bank) บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม(บสย.) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย(ธสน.) ธนาคารออมสิน และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม) ในสัดส่วนที่สูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินงานในรูปแบบบริษัท ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะการดำเนินงานในรูปแบบบริษัทมีลักษณะการบริหารงานค่อนข้างเป็นระบบมากกว่าองค์กรธุรกิจรูปแบบห้างหุ้นส่วน (รัตน สายคณิต. 2543 : 31) มีการจัดการที่มีประสิทธิภาพ อายุของบริษัทยาวนาน มั่นคงถาวร มีความเชื่อถือได้สูง(สมคิด บางโม. 2545 : 54) ทำให้มีโอกาสที่จะได้รับพิจารณาอนุมัติสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์สูงกว่าองค์กรธุรกิจรูปแบบห้างหุ้นส่วน ประกอบกับธนาคารพาณิชย์มีการดำเนินงานในรูปแบบธนาคารสาขา คือมีสาขาอยู่ทั่วประเทศในการให้บริการ ทำให้สามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวกในการเข้ามาใช้บริการมากกว่าสถาบันการเงินอื่นๆ ส่งผลให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินงานในรูปแบบบริษัทมีความต้องการสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ในสัดส่วนที่สูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินงานในรูปแบบห้างหุ้นส่วน(ห้างหุ้นส่วนจำกัดและห้างหุ้นส่วนสามัญ) ในขณะที่การดำเนินงานในรูปแบบห้างหุ้นส่วน(ห้างหุ้นส่วนจำกัดและห้างหุ้นส่วนสามัญ) มีอายุการดำเนินการที่ไม่แน่นอน โดยจะขาดความต่อเนื่องในการดำเนินกิจการ อาจจะต้องเลิกกิจการได้ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงตัวผู้ถือหุ้น มีผู้เป็นหุ้นส่วนคนใดคนหนึ่งตาย หรือถอนตัวออกจากกิจการ(รัตน สายคณิต. 2543 : 29) หรือในกรณีที่มีความขัดแย้งระหว่างผู้เป็นหุ้นส่วนอย่างรุนแรงก็อาจทำให้ต้องเลิกกิจการไป โอกาสที่จะเกิดความไม่ต่อเนื่องในการดำเนินกิจการเช่นนี้ เป็นอุปสรรคในการขออนุมัติสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์เนื่องจากกิจการไม่มีความมั่นคงเชื่อถือได้ ขณะเดียวกันในปัจจุบันรัฐบาลให้การสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีนโยบายและมาตรการต่างๆ

ผ่านหน่วยงานหรือสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่ตั้งขึ้นมา เพื่อแก้ปัญหาด้านการเงินให้กับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่งผลให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินงานในรูปแบบห้างหุ้นส่วน (ห้างหุ้นส่วนจำกัดและห้างหุ้นส่วนสามัญ) มีความต้องการสินเชื่อจากสถาบันการเงินอื่นๆ (บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(IFCT) ธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs Bank) บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม(บสย.) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย(ธสน.) ธนาคารออมสิน และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม) ในสัดส่วนที่สูงกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินงานในรูปแบบบริษัท

การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 4 จากการทดสอบสมมติฐานที่ว่า “ประเภทกิจการ ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ เงินทุนจดทะเบียน ระยะเวลาการดำเนินงาน รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และหนี้สินค้างชำระ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความต้องการสินเชื่อด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” โดยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) พบว่า

วิสาหกิจประเภทกิจการผลิต เงินทุนจดทะเบียน และรายจ่ายต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ ในทิศทางบวก ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ ในทิศทางลบ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และใช้พยากรณ์ระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อได้ โดยมีประสิทธิภาพของการพยากรณ์ 29.60% ซึ่งสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

จากผลการศึกษาซึ่งพบว่า วิสาหกิจประเภทกิจการผลิตมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ ในทิศทางบวก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ในกรณีที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ไม่เปลี่ยนแปลง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นวิสาหกิจประเภทกิจการผลิตจะมีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทอื่นๆ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะวิสาหกิจประเภทกิจการผลิตเป็นวิสาหกิจที่เป็นลักษณะของการประกอบการอุตสาหกรรม ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนในการประกอบการสูงกว่าวิสาหกิจประเภทอื่นๆ (สมคิด บางโม. 2545 : 125) เพราะต้องลงทุนทั้งในส่วนของโรงงาน เครื่องจักรอุปกรณ์ วัตถุดิบ ค่าจ้างแรงงาน รวมถึงเพื่อใช้เงินทุนหมุนเวียนภายในกิจการ และการที่ต้องใช้เงินลงทุนในการประกอบการที่สูงเช่นนี้ ส่งผลให้มีระยะเวลาคืนทุนยาวนานกว่าวิสาหกิจประเภท

อื่นๆ ทำให้การขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทกิจการผลิตต้องใช้ระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อที่สูงเช่นเดียวกัน

จากผลการศึกษาซึ่งพบว่า เงินทุนจดทะเบียนมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ ในทิศทางบวก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ในกรณีที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ไม่เปลี่ยนแปลง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีเงินทุนจดทะเบียนเพิ่มขึ้น จะมีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อที่เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะการเพิ่มขึ้นของเงินทุนจดทะเบียน จะแสดงให้เห็นถึงขนาดกิจการที่เพิ่มขึ้น(เกณฑ์การกำหนดวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กำหนดตามจำนวนการจ้างงานและมูลค่าของสินทรัพย์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2545 : 7)) โดยกิจการที่มีขนาดใหญ่จะมีการใช้เงินทุนจากแหล่งภายในกิจการในสัดส่วนที่ต่ำกว่ากิจการขนาดเล็ก(สาโรช อังสุมาลิน. 2533 : 13) ดังนั้นการเพิ่มขึ้นของขนาดกิจการทำให้มีการใช้เงินทุนจากภายนอกกิจการเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อเพิ่มขึ้น

จากผลการศึกษาซึ่งพบว่า รายจ่ายต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ ในทิศทางบวก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ในกรณีที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ไม่เปลี่ยนแปลง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายจ่ายต่อเดือนเพิ่มขึ้น จะมีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อที่เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะกิจการไม่แน่ใจในความสามารถที่จะหาเงิน(รายได้) มาชำระคืน ส่งผลให้มีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อเพิ่มขึ้น

จากผลการศึกษาซึ่งพบว่า รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อ ในทิศทางลบ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ในกรณีที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ไม่เปลี่ยนแปลง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น จะมีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อน้อยลง ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะกิจการมีความมั่นใจว่ามีความสามารถที่จะหาเงิน(รายได้) มาชำระคืนได้ดีขึ้น ส่งผลให้มีความต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อน้อยลง

4. ปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากผลการศึกษาในส่วนของปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาในการขอสินเชื่อด้านแหล่งเงินให้กู้ ด้านการชำระคืน และด้านการดำเนินการอยู่ในระดับมาก และมีปัญหาในการขอสินเชื่อด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลในเอกสาร SMEs : เสาหลักของอุตสาหกรรมกู้ชาติ (วิฑูรย์ สิมะโชคดี. 2542 : 190 - 191) ซึ่งพบว่า อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาและข้อจำกัดในการประกอบการในเรื่องการขาดแคลนเงินทุน โดยมักประสบปัญหาในการขอกู้จากสถาบันการเงินเพื่อมาลงทุนหรือขยายการลงทุน หรือเป็นเงินหมุนเวียน ทั้งนี้เนื่องจากไม่มีการทำบัญชีอย่างเป็นระบบ และขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ ทำให้ต้องพึ่งพาเงินกู้ในระบบ และต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราที่สูง และสอดคล้องกับผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางในประเทศไทย โดยบริษัท ซี เอ อินเทอร์เน็ต เนชั่นแนล อินฟอเมชั่น จำกัด (2542 : 45) ซึ่งพบว่า ปัญหาด้านการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางประกอบด้วย ปัญหาอัตราดอกเบี้ยเงินกู้สูงซึ่งส่งผลให้ธุรกิจส่วนใหญ่ที่ใช้เงินทุนที่มาจาก การกู้จากสถาบันการเงินเอกชนหรือธนาคารพาณิชย์ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายสูงมาก อีกทั้งแหล่งเงินกู้ยังมีค่อนข้างจำกัด ส่วนใหญ่ภาครัฐมักจะเน้นการช่วยเหลือธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางในส่วนของผู้ผลิตมากกว่า เช่น บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(IFCT) หรือบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม(บอย.) หรือแหล่งช่วยเหลือผู้ส่งออก เช่น Exim Bank ทำให้ธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางในด้านผู้ค้ามีปัญหาด้านแหล่งเงินกู้ และอัตราดอกเบี้ยค่อนข้างสูง นอกจากนี้ยังประสบปัญหาธนาคารปล่อยเงินกู้นายก โดยมีเงื่อนไขและรายละเอียดปลีกย่อยในการพิจารณา มาก ประกอบกับข้อเสียเปรียบซึ่งเป็นข้อบกพร่องที่สำคัญของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง ที่ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีคุณสมบัติ หรือมีคุณสมบัติไม่ครบตามเงื่อนไขที่ธนาคารกำหนดไว้ เช่น ระบบการจัดการ/บัญชีไม่มีมาตรฐานตรวจสอบไม่ได้ เป็นต้น มีผลทำให้ธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางจำนวนมากประสบปัญหาไม่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากสถาบันการเงินต่างๆ และสอดคล้องกับเอกสารการวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การบูรณาการเพื่อพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐและภาคเอกชน ในช่วงปี 2545 – 2550 (สมชาย สกุลสุวรรณ์. 2545 : 103) ซึ่งพบว่าปัญหาทางการเงินและบัญชีที่ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องประสบมากที่สุดได้แก่ ปัญหาที่ธนาคารไม่พิจารณาสินเชื่อ โดยสาเหตุส่วนใหญ่มาจากธุรกิจมีความต้องการสินเชื่อเพิ่มขึ้นแต่ขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน ซึ่งเป็นสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนปัญหาทางการเงินที่มีความสำคัญลำดับรองลงไปได้แก่การติดต่อกับสถาบันการเงินมีขั้นตอนยุ่งยาก การจัดทำบัญชีไม่เป็นระบบ และไม่มีความถนัดในการเขียนโครงการขอกู้ ฯลฯ ซึ่งเป็นเหตุผลสนับสนุนที่ว่าเหตุใดธนาคารจึงไม่พิจารณาอนุมัติสินเชื่อ

และสอดคล้องกับรายงานการวิจัยเรื่องการเงินและสินเชื่อกับการพัฒนาอุตสาหกรรมต่างจังหวัด (สาโรช อังสุมาลิน. 2533 : 180) โดยทำการศึกษาถึงปัญหาในการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน (ธนาคารพาณิชย์ และบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์) พบว่า ในบรรดากิจการที่ระบุว่ามีปัญหา ปัญหาที่สำคัญอันดับหนึ่งได้แก่ วงเงินกู้ที่ได้ไม่เพียงพอ และปัญหาที่สำคัญรองลงไปได้แก่สถาบันการเงินเรียกร้องหลักทรัพย์ค้ำประกันการกู้สูงเกินไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากผลการศึกษาสภาพทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจประเภทกิจการค้า(ค้าปลีก - ค้าส่ง) และมีมูลค่าการผลิตคิดเป็นร้อยละ 31.49 ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด ซึ่งนับว่าเป็นสัดส่วนที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้นภาครัฐจึงควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมวิสาหกิจประเภทนี้ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการให้การสนับสนุนทางการเงิน เนื่องจากผลการศึกษาพบว่าวิสาหกิจประเภทการค้า(ค้าปลีก - ค้าส่ง)มีความต้องการสินเชื่อเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนภายในกิจการสูง ในขณะที่เดียวกันวิสาหกิจประเภทกิจการค้า(ค้าปลีก - ค้าส่ง) และวิสาหกิจประเภทอื่นๆ ควรให้ความสำคัญในการดำเนินกิจการในรูปแบบของการร่วมทุนหรือรวมกลุ่ม ทั้งในลักษณะของวิสาหกิจประเภทเดียวกัน เพื่อก่อให้เกิดการประหยัดต้นทุน(Economy of Scale) และการร่วมทุนหรือรวมกลุ่มของวิสาหกิจที่มีประเภทแตกต่างกันเพื่อเกื้อหนุนให้เกิดการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจได้มากขึ้น นอกจากนี้การรวมกลุ่มดังกล่าวจะส่งผลให้ภาครัฐเข้ามารับรู้และมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาคือเป็นประโยชน์อย่างมากต่อวิสาหกิจ

2. จากผลการศึกษาความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีความต้องการสินเชื่อประเภทเงินกู้ จำนวน 100,001 - 500,000 บาท จากธนาคารพาณิชย์ โดยมีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน และต้องการระยะเวลาในการผ่อนชำระสินเชื่อน้อยกว่า 6 ปี ซึ่งผลจากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องและสถาบันการเงิน โดยหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในการพิจารณาขยายสินเชื่อในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะการให้สินเชื่อประเภทเงินกู้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการให้การสนับสนุนให้ธนาคารพาณิชย์สามารถขยายสินเชื่อให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการผ่อนคลายกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดต่อธนาคารพาณิชย์ในการให้สินเชื่อแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เพิ่งเริ่มดำเนินการ เช่น การลดความเข้มงวดด้านรูปแบบของการจัดทำบัญชีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ลดอัตราการตั้งสำรองหนี้สูญสำหรับธุรกิจบางประเภทที่มีเงินสดหมุนเวียน(Cash Flow) ไม่สม่ำเสมอ เป็นต้น นอกจากนี้จากผลการศึกษาซึ่งพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวนหนึ่งมีวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อใช้ในการปรับปรุงกิจการ ดังนั้นธนาคารพาณิชย์ควรพิจารณา

เกี่ยวกับสัดส่วนการให้สินเชื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3. จากผลการศึกษาปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีปัญหาในการขอสินเชื่อด้านแหล่งเงินกู้ ด้านการชำระคืน และด้านการดำเนินการอยู่ในระดับมาก และมีปัญหาในการขอสินเชื่อด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืมอยู่ในระดับปานกลาง จากผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประสบปัญหาในการขอสินเชื่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ภาครัฐจึงควรมีบทบาทเข้ามาดำเนินการแก้ไขปัญหให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการกำหนดมาตรการให้ความช่วยเหลือทางด้านการจัดหาแหล่งเงินกู้ การลดกฎเกณฑ์ เงื่อนไข และระยะเวลาในการพิจารณาสินเชื่อ และการลดอัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

นอกจากนี้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำเป็นต้องปรับปรุงวิธีการบริหารงานให้เป็นระบบมากขึ้น เช่น การจัดระบบข้อมูลทางการเงิน การทำงบดุล งบกำไร - ขาดทุน และงบกระแสเงินสด อย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนมีการใช้ข้อมูลดังกล่าวในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค(SWOT) และมีการนำผลการวิเคราะห์ไปปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงาน เพื่อให้กิจการมีคุณภาพและประสิทธิภาพ น่าเชื่อถือ และสามารถสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ให้กู้และผู้ที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยในลักษณะเดียวกันกับงานวิจัยนี้ โดยศึกษาในอำเภออื่นๆ ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตลอดจนศึกษาเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นกิจการเจ้าของคนเดียว และกิจการนอกระบบ เพื่อสะท้อนถึงความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาพรวม

2. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ไม่เคยขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน โดยเฉพาะในด้านที่เกี่ยวกับเหตุผลหรือปัญหาในการขอสินเชื่อ

3. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการและปัญหาด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อาทิ ด้านการผลิต/เทคโนโลยี ด้านบุคลากร/แรงงาน ด้านกฎระเบียบ/นโยบายของรัฐบาล ด้านการตลาด/การแข่งขัน และด้านอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรวรรณ วัฒนชัย. (2539). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการต้องการสินเชื่อเพื่อการเข้าซื้อรถยนต์นั่งใน
จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2543). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล เวอร์ชัน 7-10.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ซี เค แอนด์ เอส โฟโต้สตูดิโอ.
- คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2545). แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาด
กลางและขนาดย่อมของประเทศไทย พ.ศ.2545-2549. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- จินตนา จันทศรีธการ. (2535). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการต้องการสินเชื่อการเกษตรของสมาชิก
สหกรณ์นิคมสันทราย จำกัด จังหวัดเชียงใหม่ ปีการผลิต 2533/2534. วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.
- จิรศยา พิรานนท์. (2537). การวิเคราะห์แหล่งเงินทุนเพื่อการศึกษาสำหรับนิสิต กรณีศึกษาจุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จิรพร ศรีวัฒนากุลกิจ; และ สังคม สุวรรณรัตน์. (2532). บทบาทของเงินนอกระบบต่อการลงทุน
และการดำเนินงานภาคอุตสาหกรรมขนาดย่อม. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยสังคม
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จีระภา พรณขรรค์. (2540). เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยระหว่าง
ธนาคารอาคารสงเคราะห์ และธนาคารพาณิชย์ไทย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ถ่ายเอกสาร.
- จำลอง ปรีชา. (2540). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการต้องการสินเชื่อการเกษตรของสมาชิกสหกรณ์
การเกษตรแม่สรวย จำกัด อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต.
เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตรการพิมพ์.
- ดาร์ณี พุทธิบูลย์. (2531). การจัดการสินเชื่อ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ประชาชน.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2547). ภาวะเศรษฐกิจและการเงินจังหวัดสุราษฎร์ธานี. (ออนไลน์).
แหล่งที่มา: <http://www.bot.or.th>. วันที่สืบค้น 17 กุมภาพันธ์ 2547.
- บริษัท ซี เอ อินเตอร์เนชั่นแนล อินฟอร์เมชั่น จำกัด. (2542). โครงการศึกษาบทบาทของธุรกิจขนาด
เล็กและขนาดกลางในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2532). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- , (2538). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2547). *การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลในการวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 10 – 12*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : เอส. พี. เอ็น. การพิมพ์.
- ประคอง กรรณสูตร. (2538). *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปัญญาภรณ์ เสี่ยงเจริญ. (2535). *การศึกษาปัจจัยที่กำหนดความต้องการสินเชื่อภาคอุตสาหกรรมจากสถาบันการเงินภายในประเทศ*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พิศมัย จารุจิตติพันธ์. (2531). *การเงินและการธนาคาร*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภาษณา สรเพชรพิสัย. (2540). *การจัดการธุรกิจขนาดย่อม*. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2534). *การลงทุน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- , (2538). *การบัญชีการเงินและการบัญชีเพื่อการจัดการสำหรับนักการเงิน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รัตนา สายคณิต. (2543). *เศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิฑูรย์ สิมะโชติ. (2542). *SMEs เสาหลักของอุตสาหกรรมภูษชาติ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี(ไทย - ญี่ปุ่น).
- ศิริพงษ์ เต็มเตชาติพงษ์. (2539). *ปัจจัยที่กำหนดความต้องการสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยจากสถาบันการเงินในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. ถ่ายเอกสาร.
- ไศรดา บงกขมาศ. (2544). *ปัจจัยสื่อสารการตลาดที่มีผลต่อการใช้สินเชื่อบุคคลของธนาคารไทยที่ร่วมทุนกับต่างชาติ*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมคิด บางโม. (2545). *การประกอบธุรกิจ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.
- สมชัย ตันติชนวัฒน์. (2543/พฤษภาคม). *วิเคราะห์สถานการณ์ SMEs ไทย*. วารสารส่งเสริมการลงทุน. 11(4) : 31.

- สมชาย สกุลสุวรรณ์. (2545). ยุทธศาสตร์การบูรณาการเพื่อพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐและภาคเอกชน ในช่วงปี 2545 – 2550. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- สาโรช อังสุมาลิน. (2533). การเงินและสินเชื่อกับการพัฒนาอุตสาหกรรมต่างจังหวัด. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย.
- สุเทพ บุตรเหม. (2539). ความต้องการด้านสินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพนอกการเกษตรของเกษตรกรในอำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สุธน วรุดมางกูร. (2541). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้หรือไม่ใช้บริการสินเชื่อในบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ จำกัด ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ถ่ายเอกสาร.
- สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. (2536). สถิติประยุกต์เพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2547). การจดทะเบียนธุรกิจนิติบุคคล. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.suratthani.go.th>. วันที่สืบค้น 17 กุมภาพันธ์ 2547.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2544). รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2544. กรุงเทพฯ: ไอเดีย อินสแตนท พรินท์.
- . (2545). รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2545. กรุงเทพฯ: ไอเดีย อินสแตนท พรินท์.
- อภิชาติ ตะกรุดทอง. (2543). ความต้องการการบริการสินเชื่อนอกภาคเกษตรจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรของลูกค้าอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- อภินันท์ จันตะนี; ศรีเพชร เลิศพิเชฐ; และ อุเทศ ศรีแก้ว. (2539). วิธีวิจัยทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ: พัทธอักษร.
- Catthcart , Charles D. (1982). *Money, Credit, and Economic Activity*. Illinois : Richard D. Irving, Inc.
- Culberson, John M. (1972). *Money and Banking*. New York : McGraw – Hill Book Company.
- Lindeman, R.H., Meranda, P.F. & Gold, R.Z. (1980). *Introduction to Bivariate and Multivariate Analyses*. Glenview, Illinois : Scott, Foresman and Company.

Steven, J. (1986). *Applied Multivariate Statistics for the Social Sciences*. Hillsdale, New Jersey : Lawrence Erlbaum Associates Publishers.

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มสว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/7/22

วันที่ ๑๙ กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวประภาภรณ์ แสนภักดี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การ
จัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความต้องการสินเชื่อของ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยมี รองศาสตราจารย์
พิศมัย จารุจิตติพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ
รองศาสตราจารย์ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐภา ตันสกุล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ปิยดา สมบัติวัฒนา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อม กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
แบบสอบถามให้ นางสาวประภาภรณ์ แสนภักดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล

อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐกา ตันสกุล

หัวหน้าภาควิชาเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปิยดา สมบัติวัฒนา

อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/7/35

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๐ กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวประภาภรณ์ แสนภักดี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การ
จัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการสินเชื่อของ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยมี รองศาสตราจารย์
พิศมัย จารุจิตติพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนา
เครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบ
แบบสอบถามความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัด
สุราษฎร์ธานี ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวประภาภรณ์ แสนภักดี
ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-6101047

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/7/47

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๘ กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวประภาภรณ์ แสนภักดี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การ
จัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความต้องการสินเชื่อของ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี” โดยมี รองศาสตราจารย์
พิสมัย จารุจิตติพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
โดยขอให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตอบแบบสอบถามความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม
2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวประภาภรณ์ แสนภักดี
ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-6101047

ภาคผนวก จ
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษา : อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำสารนิพนธ์(Master's Project) หลักสูตร
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การจัดการ เรื่อง ความต้องการสินเชื่อของวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา
ความต้องการสินเชื่อและปัญหาในการขอสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัด
สุราษฎร์ธานี

ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตัวท่านและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางนโยบายด้านสินเชื่อให้สอดคล้อง
คล้อยกับความต้องการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 3
ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการสินเชื่อ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการขอสินเชื่อ

ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงกับความเป็นจริงตามความคิดเห็นของ
ท่านมากที่สุด คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และไม่มีผลกระทบใดๆ กับตัวท่าน

ขอขอบพระคุณในการตอบแบบสอบถาม

ประภาภรณ์ แสนภักดี

นิสิตปริญญาโท สาขาเศรษฐศาสตร์การจัดการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าคำตอบ และกรอกข้อความลงในช่องว่างที่
กำหนดให้ทั้งตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และตอนที่ 3

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

1. ประเภทกิจการ

- ☐ กิจการค้า(ค้าปลีก - ค้าส่ง)
- ☐ กิจการผลิต
- ☐ กิจการบริการ
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2. ลักษณะความเป็นเจ้าของกิจการ

- ☐ ห้างหุ้นส่วนจำกัด
- ☐ ห้างหุ้นส่วนสามัญ
- ☐ บริษัทจำกัด
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. บริษัท/ห้างหุ้นส่วนนี้มีผู้ถือหุ้นจำนวน.....คน(รวมทั้งผู้ให้ข้อมูล)

4. จำนวนเงินทุนจดทะเบียนเริ่มต้น.....บาท

จำนวนเงินทุนจดทะเบียนในปัจจุบัน.....บาท(กรณีจดทะเบียนเพิ่มทุน)

5. บริษัท/ห้างหุ้นส่วนแห่งนี้ได้ดำเนินงานมาเป็นเวลารวมทั้งสิ้น.....ปี(นับตั้งแต่เริ่มต้น)

6. จำนวนพนักงานทั้งหมดในบริษัท/ห้างหุ้นส่วน.....คน(ในปัจจุบัน)

7. รายรับต่อเดือนของบริษัท/ห้างหุ้นส่วนประมาณ.....บาท

8. ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของบริษัท/ห้างหุ้นส่วนประมาณ.....บาท

9. บริษัท/ห้างหุ้นส่วนมีเงินลงทุนมาจากแหล่งใดบ้าง (กรณาระบุ 3 อันดับ โดยเขียนหมายเลข 1, 2 และ3 ลงในช่องว่างตามลำดับความสำคัญ ถ้ามีน้อยกว่า 3 อันดับให้เรียงเท่าที่มี)

-เงินลงทุนจากผู้ถือหุ้น

.....เงินกู้จากสถาบันการเงิน
-เงินกู้นอกระบบ

.....อื่นๆ (โปรดระบุ).....

10.บริษัท/ห้างหุ้นส่วนของท่านยังมีหนี้สินค้างชำระหรือไม่

- ☐ ยังคงมีหนี้สินค้างชำระ
- ☐ ไม่มีหนี้สินค้างชำระ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการสินเชื่อ

1. บริษัท/ห้างหุ้นส่วนของท่านมีความต้องการสินเชื่อประเภทใดมากที่สุด

☐ เงินกู้	☐ ตั๋วสัญญาใช้เงิน(P/N)
☐ เงินเบิกเกินบัญชี(O/D)	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....
2. จำนวนเงินสินเชื่อที่ต้องการประมาณบาท
3. บริษัท/ห้างหุ้นส่วนของท่านมีความต้องการสินเชื่อจากแหล่งใด (กรณาระบุ 3 อันดับ โดยเขียนหมายเลข 1, 2 และ3 ลงในช่องว่างตามลำดับความสำคัญ ถ้ามีน้อยกว่า 3 อันดับให้เรียงเท่าที่มี)

.....ธนาคารพาณิชย์

.....บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(IFCT)

.....ธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs Bank)

.....บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม(บสย.)

.....ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.)

.....ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย(ธสน.)

.....ธนาคารออมสิน

.....กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

.....อื่นๆ (โปรดระบุ).....

.....สถาบันการเงินนอกระบบ (โปรดระบุ).....
4. บริษัท/ห้างหุ้นส่วนของท่านต้องการสินเชื่อเพื่อนำไปใช้ในวัตถุประสงค์ใดบ้าง(กรณาระบุ 3 อันดับ โดยเขียนหมายเลข 1, 2 และ3 ลงในช่องว่างตามลำดับความสำคัญ ถ้ามีน้อยกว่า 3 อันดับให้เรียงเท่าที่มี)

.....ซื้อ/ปรับปรุงที่ดิน	เงินทุนหมุนเวียน
.....ซื้อ/ก่อสร้างอาคารสิ่งปลูกสร้าง	ชำระหนี้
.....ซื้อ/เครื่องจักรอุปกรณ์	อื่นๆ (โปรดระบุ).....
.....ติดตั้งระบบสาธารณูปโภค	
5. ระยะเวลาที่ท่านต้องการผ่อนชำระประมาณ.....ปี

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน

ในกรณีที่บริษัท/ห้างหุ้นส่วนของท่านเคยขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน บริษัท/ห้างหุ้นส่วนของท่านเคยประสบปัญหาด้านต่อไปนี้ในระดับใด

- 1 หมายความว่า มีปัญหในระดับมากที่สุด
- 2 หมายความว่า มีปัญหในระดับมาก
- 3 หมายความว่า มีปัญหในระดับปานกลาง
- 4 หมายความว่า มีปัญหในระดับน้อย
- 5 หมายความว่า มีปัญหในระดับน้อยที่สุด

ปัญหา	ระดับปัญหา				
	1	2	3	4	5
ปัญหาด้านแหล่งเงินให้กู้					
1. มีแหล่งเงินให้กุน้อย	☐	☐	☐	☐	☐
2. เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ยาก	☐	☐	☐	☐	☐
ปัญหาด้านเงื่อนไขในการขอกู้ยืม					
3. วัตถุประสงค์ในการขอกู้ไม่ตรงกับเงื่อนไขของธนาคาร	☐	☐	☐	☐	☐
4. การปล่อยสินเชื่อไม่ครอบคลุมประเภทของกิจการ	☐	☐	☐	☐	☐
5. หลักทรัพย์ที่ใช้ค้ำประกันมีราคาต่ำกว่าวงเงินที่ขอกู้	☐	☐	☐	☐	☐
6. หลักทรัพย์ไม่ถูกต้องตามเงื่อนไข	☐	☐	☐	☐	☐
ปัญหาด้านการชำระคืน					
7. อัตราดอกเบี้ยสูง	☐	☐	☐	☐	☐
8. กำหนดชำระคืนไม่เหมาะสมกับเงินทุนหมุนเวียน	☐	☐	☐	☐	☐
ปัญหาด้านการดำเนินการ					
9. เอกสารที่ใช้ในการขอกู้มีจำนวนมาก	☐	☐	☐	☐	☐
10. การกรอกเอกสารมีความยุ่งยาก	☐	☐	☐	☐	☐
11. มีกฎระเบียบในการกู้ยืมมาก	☐	☐	☐	☐	☐
12. การประเมินราคาหลักทรัพย์ต่ำเกินไป	☐	☐	☐	☐	☐
13. การติดต่อขอสินเชื่อมีขั้นตอนมาก	☐	☐	☐	☐	☐
14. การดำเนินการขอสินเชื่อมีความล่าช้า	☐	☐	☐	☐	☐

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล นางสาวประภาภรณ์ แสนภักดี
วันเดือนปีเกิด 4 ธันวาคม 2523
สถานที่เกิด อำเภอสีชล จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 53/846 ซอย 44 หมู่บ้านมิตรประชา ต.บ้านใหม่ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2540 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี

พ.ศ. 2545 เศรษฐศาสตรบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์)
 มหาวิทยาลัยทักษิณ

พ.ศ. 2547 เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การจัดการ)
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ